போய் இவளும்மீண்டு, உயிர்த்தோழியானவள் "செய்தபடி யென்" என்று கேட்கப் பிறந்த வ்ருத்தாந்தத்தைத் தோழிக்குச் சொல்லுகிருள் - இப்பாட்டில்.

* மைவண்ண நறுங்குஞ்சிகுழல்பின்தாழ மகரஞ்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட எய்வண்ண வெஞ்சிலையே துணையா - வந்தார் காண்; வந்தபோதிருந்தவமளிகாண்; ஸ்வாபாவிகமான வடிவழகும் வைசேஷிகமான வொப்பனையழகும் காவல்துடிப்புமான அப்பசுங்கூட்டுமிருந்தபடி காணென்கிருள். அன்றிக்கே, அவன் சீலத்தையும் அழகையுங்கண்டுவைத்துக் கைப்பட்டபொருளைக் கடலிலே கவிழ்ப்பாரைப்போலே அந்யதாப்ரதிபத்திபண்ணியிழந்தோங் கண்டாயே தோழீ என்கிருளாகவுமாம்.

(மைவண்ணநறுங்குஞ்சி) அத்திருக்குழலின் நிறமும் மணமுமிருந்தபடிகாண். (மைவண்ணம்) (க) " கார்வண்ணத்திருமேனி " என்கிறவடிவின் நிறம் ஸ்ப்படிகமென்னும்படிகாண் திருக்குழலினிருட்சியிருந்தபடி.

(மைவண்ணம்) (உ) "భారూపః-பாரூப:" (ந) "తేజసాం రాశిమ్-தேஜஸாம்ராசிம்" என்றும், (ச) "ஒண்சுடர்க்கற்றை" என்றுஞ் சொல்லுகிற தேஜோரூபமான திருமேனியில்நின்றும் கிளம்பினதொருமைபோலேயிருக்கை. (மைவண்ணம்) இத்திருக்குழலைக்கண்டவர்களுக்கு ஸர்வமும் ப்ரகாசிக்கும்படி ஸித்தாஞ்சநமாயிருக்கை. (மைவண்ணம்) (ரு) "పిఙ్గజటో దేవః -பிங்களஜடோதேவ:" என்றும், (சா) "ஒருருவம் பொன்னுருவமொன்று செந்தீ" என்றும்சொல்லுகிற ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் மயிர்போலே குராலாயமேறி ஓடியிருக்கையன்றிக்கே, (எ) "నీలకుఞ్చితమూర్ధజమ్-நீலகுஞ்சிதமூர்த்தஜம்" என்றும், (அ) "குழலிருண்டு சுருண்டு" என்கிறபடியே - கண்டவர்கள் கண்களிலே அஞ்சநமெழுதினாற்போலே ஶ்யாமளமாயிருக்கை. (கூ) "శోభయన్ దణ్డకారణ్యం దీప్తేన స్వేన తేజసా-சோபயன்தண்டகாரண்யம்தீப்தேநஸ்வேநதேஜஸா" என்கிறபடியே தன் நிறப்பாட்டாலே ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்தை மயிற்கழுத்துச் சாயலாக்காநின்றது என்றுனிறே - ஸ்ரீவால்மீகிபகவானும்.

கேவலம் ரூபஸம்ஸ்காரமேயாய் கந்தஸம்ஸ்கார மற்றிருக்குமோவென்னில்; (நறுங்குஞ்சி) மல்லிகை செங்கழுநீர்தொடக்கமான

(க) கஅ.
(உ) சாந்தோ.
(ந) ரா.
(ச) தி-வாய்-க-௪-ஐ.
(ரு)
(சா) உ.
(எ)
(அ) பெரி-திரு-ரு-சு-கக.
(கூ) ரா-கி-ரு அ-கரு.

வற்றால் நாற்றங்கொளுந்துகை யன்றிக்கே ஸ்வபாவத ஏவ ஸுகந்தமாயிருக்கை. (நறுங்குஞ்சி) திருமேனியும் இருண்டு திருக்குழலும் இருண்டிருந்தால் வைஷம்யம்தெரியா திருக்கையன்றிக்கே நாற்றங்கொண்டறியலாயிருக்கை. (நறுங்குஞ்சி) பரிமளிதமான திருக்குழல். தாபத்ரயாதுரரோடு விரஹதாபாதுரரோடு வாசியறஸர்வர்க்கும் ச்ரமஹரமாம்படிகாண் திருக்குழலின் பரிமளமிருந்தபடி. (௧) "నరకే పచ్యమానస్తు యమేన పరిభాషితః। కిం త్వయా నార్చితో దేవః కేశవః క్లేశనాశనః-நரகேபச்யமாநஸ்து யமேநபரிபாஷிதஃ। கிம்த்வயாநார்ச்சிதோதேவஃ கேசவஃக்லேசநாசநஃ" என்னக்கடவதிறே. வெறும்த்ருஷ்டிப்ரியமேயாயிருக்கையன்றிக்கே நெஞ்சில் ச்ரமமும் போம்படிகாண் திருக்குழலின்பரிமளம் மிகுந்தபடி.

(நறுங்குஞ்சி) திருவடிகள் தொடங்கித் திருமுடியளவும் அபிரூபமாயிருக்க, முதலடியிலே இவள் திருக்குழலிலேயகப்படுவானென்னென்னில்; (௨) "పాదాలక్తకపఙ్కలాఞ్ఛితశిఖామేమౌలిపఞ్చావళీ -பாதாலக்தக பங்கலாஞ்சிதசிகாமே மௌளிபஞ்சாவளீ" என்றும், (௩) "త్వామయమాబద్ధాఞ్జలిర్దాసజనస్తమిమమర్థమర్థయతే-த்வாமயமாபத்தாஞ்சலி தாஸஜநஸ்தமிமமர்த்தமர்த்தயதே" என்றும் - ப்ரணயகலஹங்களிலே காலிலே விழுந்தபோதைச் செம்பஞ்சுக்குழம்பு அடையாளமாயிருக்கையாலே முற்பாடாக அது கண்ணிலே தோற்றிற்றாகவுமாம். அன்றிக்கே, (நறுங்குஞ்சி) (௪) "நாற்றத்துழாய்முடி நாராயணன்" என்கிறபடியே பரிமளப்ரசுரமாய்ப் பரத்வஸூசகமான திருத்துழாய்நாற்றம் கொடுபோய் மூட்டிற்றாகவுமாம். அன்றியிலே, (நறுங்குஞ்சி) என்று - தாம் சூடிக்கொடுத்த பூவின்பரிமளம் அழைத்துக்கொண்டதாகவுமாம். அன்றியிலே, (நறுங்குஞ்சி) என்று - இவள் பூர்வஸம்ச்லேஷமே தொடங்கி, (௫) "துன்றுகுழல்கருநிறத்தென் துணையே" என்று வாய்வெருவி வாஸிதமாகையாலேயாகவுமாம். அன்றியிலே, (நறுங்குஞ்சி) என்று ஸௌந்தர்யம் அரைவயிறாயிருக்கை யன்றிக்கே விஞ்சித் தலைக்கு மேலே போகையாலே என்னவுமாம்.

(குஞ்சி) (௬) "కుటిలకున్తలాలఙ్కృతమ్-குடிலகுந்தலாலங்க்ருதம்" என்றும், (௭) "కుఞ్చితమూర్ధజమ్-குஞ்சிதமூர்த்தஜம்" என்றும், (௮) "குழலிருண்டு சுருண்டேறியகுஞ்சி" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே கோரைபோலே நாலுகையன்றிக்கே பங்கிபங்கியாக வளை

---

(௧) (௪) தி-பா-௧௦. (௭)
(௨) (௫) ௧௧. (௮) பெரி-திரு-௩-௬-௧௧.
(௩) (௬)

ந்திருக்கை. அன்றிக்கே, (குஞ்சி) என்று - (க) "குஞ்சியுங் கொண்டையுங்குடுமியும்" என்று அளகாக்ரம் துள்ளித் தூரியிருக்கையாகவுமாம். (உ) "நெறிமென் கூந்தல்குழையல்" என்னக்கடவதிறே. (ங) "குஞ்சி, குழல், ஓதி" என்றும் மயிருக்குப் பேராகவும் சொல்லுவர்கள், இவ்விடத்துக்கு அது உசிதமல்ல, (மைவண்ண நறுங்குஞ்சி) என்று - குழலுக்கு விசேஷணமாகையாலே.

அன்றிக்கே (குஞ்சி) என்று-கேசஸாமாந்யத்தை நினைத்தபோது, மேலெடுத்துக்கட்டின மயிரையும் அதுக்குசேஷமாக நான்றபிடரிக்குழலையும் சொல்லுகையாலே குஞ்சிக்குழலென்னவொண்ணும். "குஞ்சிக்குழல்" என்று கிடக்கையாலே விசேஷணமாகக்கடவது. திரள்திரளாகக் குழன்றிருக்கையன்றிக்கே அலகலகாகப்பிரித்தெண்ணலாம்படிகாண் திருக்குழல் தனித்தனியே சுருண்டிருந்தபடி. (ச) "கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ் சுருளினுள் கொண்ட நீலநன்னூற்றழைகொல்" என்று ஓரிருளைச் சிக்ஷித்து அது ஸத்ருசமல்லாமையாலே, (ச) "அன்றுமாயன்குழல்" என்றாரிறே நம்மாழ்வார். அஸ்த்திரமான விருள், (ரு) * ஸதைகரூபமான குழலுக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டாதிறே. ஆக, த்ருஷ்டிப்ரியமாய் அதிமநோஹரமாய் அநுபாவ்யமான குழலென்கை.

(குழல்பின்தாழ) (சு) * ஸ்நிக்த்த நீலகுடிலகுந்தளமான திருக்குழல் கற்றைகள் பின்னேதாழ. முன்பு லலாடபர்யந்தமாயும் பின்பு அம்ஸாவலம்பியாயுமிறே திருக்குழலிருப்பது. மயிரை ஏறவாரி முடித்தபடியாலே முதுகும் தலையும் வெற்றிமைப்பட்டு பருஷமாயிராதபடி பிறகுவாளிசாத்தினாற்போலே பிடரிக்கே குழலலையாநின்றது. (பின்தாழ) இவள்தான் மயிர்படமாளுவாளொருத்தி யாகையாலே முகப்பிலேநின்று க்லேசிப்பியாதே பிறகே யொதுங்காநின்றதாயிற்று. (எ) "అనుసఞ్చరన్ - அநுஸஞ்சரந்" என்றும், (அ) "పృష్ఠతస్తు ధనుష్పాణిర్లక్ష్మణోऽనుజగామహ - ப்ருஷ்டதஸ்து தநுஷ்பாணி: லக்ஷ்மணோநுஜகாமஹ" என்றும் - ஸ்வரூபப்ராப்தமாக இளையபெருமாள் ஸேவித்தாற்போலே பிறகே ஸேவியாநின்றதாயிற்று.

(பின்தாழ) ஸ்வரூப பாரதந்த்ர்யங்களிரண்டும் தோற்றும்படி பிறகேயாய்த்தாழ்ச்சியு முண்டாயிருக்கிறபடி. (கூ) "అభిముఖేమయి సంవృతమీక్షితమ్ - அபிமுகேமயிஸம்வ்ருதமீக்ஷிதம்" என்றும், (க0) "ఆయాన్తమతిహర్షితమ్ - ஆயாந்தமதிஹர்ஷிதம்" என்றும் இவளை

(க) (உ) (ங) (ச) திரு-வாய்-எ-எ-க.
(ரு) வி-பு-க-உ-எ. (சு) (எ) (அ) ரா-ஆர-கக-க.
(கூ) (க0)

நோக்கி எதிரே வருகிறபோது பிறகுங்குழலுங் கண்டபடி யென்னென்னில்; பெருக்காற்றை எதிர்ச்செறிக்க வொண்ணுதாப்போலே என்னுடைய ஸௌந்தர்ய தரங்கங்களைக்கண்டு நேரே முகம்பார்க்க மாட்டாமையாலே - முகத்தைத் திரியவைத்தார், அப்போது கண்டேனென்கிருள். ஸர்வசக்திக்கும் எதிர்ச்செறிக்க வொண்ணுத படியிறே இவளுடைய போக்யதையிருப்பது. அன்றிக்கே, எதிரே வந்து அவன் இவளுடைய ஆபிஜாத்ய ஸௌந்தர்யங்களுக்குத் தோற்றுப் புரிந்தவளவிலே கண்டாளாகவுமாம். அன்றிக்கே, (க) "యోవామృగంమృగయతేవిపినస్థలీషు - யோவாம்ருகம் ம்ருகயதேவிபிநஸ்த்தலீஷு" என்று - வேட்டைக்கு வருகிறவனுகையாலே, செடிகள்தோறும் புரிந்துபுரிந்து ம்ருகம்தேடுகிறவளவிலே கண்டாளாகவுமாம். அன்றிக்கே, களவின்கீழ் புணர்ச்சிக்காக வருகிறவனுகையாலே வேற்றுமனிச்சர் காண்கிருர்களோவென்னும்பயத்தாலே புரிந்து பார்க்கிறபோது கண்டாளாகவுமாம்.

இப்படி அவயவ சோபையிலே அகப்பட்டா ளித்தனையோ வென்ன, (மகரஞ்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட) என்று - ஆபரண சோபையிலும் அகப்பட்டேன்காண். (உ) "குழலழகர்" என்கிறவனுடைய திருக்குழலி னழகிலல்ல வகப்பட்டது, பார்ஶ்வத்தில் திருக்காதுகளில்சாத்தின ஆபரணசோபையிலேகாண் அகப்பட்டேனென்கிருள். அக்குழலிருட்சியாலே கண்களிருண்டு திருமுகமண்டலந் தோற்ருதிருக்க அவ்விடத்தே இரண்டுசந்த்ரர்கள் உதித்தாற்போலேகாண் திருமகரக் குழைகளிருந்தபடி. (ங) "చంద్రోపిసాచివ్యమివాస్యకుర్వంస్తారాగణైర్మధ్యగతోవిరాజన్ । జ్యోత్స్నావితానేనవితత్యలోకముత్తిష్ఠతేనైకసహస్రరశ్మిః - சந்த்ரோபிஸாசிவ்யமிவாஸ்யகுர்வந் தாரககணைர்மத்யகதோவிராஜந் । ஜ்யோத்ஸ்நா விதாநேந விதத்யலோக முத்திஷ்டதே நைகஸஹஸ்ரரஶ்மி:" என்கிறபடியே- திருவடிபிராட்டியைத் தேடுகிற தசையிலே சந்த்ரோதய முதவினாற்போலேகாண் திருக்குழலாலே இருண்ட திருமுகமண்டலத்துக்கு இவை ப்ரகாசகமாயிருந்தபடி.

(மகரஞ்சேர்குழை) குழை என்று - ஆபரணத்துக்குப்பேராய், அதுதான் மகராகாரமாயும் மயூராகாரமாயும் ஹம்ஸாகாரமாயும் பஹுவிதமா யிருக்குமாகையாலே, அதில் மகராகாரத்தோடே சேர்ந்த வாபரணமாகையாலே (மகரஞ்சேர்குழை) என்கிறது. (மகரஞ்சேர்குழை) அந்தமயூராகாரம் ஸ்வப்ரஹ்மண்யாதி பக்தர்களுக்குச்சேருமத்தனையொழிய பகவத்பாகவதர்களுக்குச்சேராது.

(க) (உ) நா-திரு-கக-உ. (ங) ரா-ஸு.

(மகரஞ்சேர்குழை) ஆனால் அதுதான் மகரஞ்சேர்ந்தபடி யெங்ஙனேயென்னில்; (௧) "காமனார்தாதை" என்கையாலே பகவத்புத்ரனான காமனுடைய கொடியாகையாலும், க்ஷீரார்ணவஸஹசாரியாகையாலும், ப்ரதமாவதார ஸஜாதீயமாகையாலும் மிகவுஞ் சேர்ந்திருக்குமென்றபடி. (மகரஞ்சேர்குழை) அழகுக்குக் கொடியுங் கானமு முடைய காமனுக்கு அடையாளமான கொடியைப்பறித்துச் சாத்தினாற்போலே யிருந்ததாயிற்று.

(௨) "ஒருகாது-சிலைக்குதம்பப, ஒருகாது செங்கிறமேல்தோன்றிப்பூ" என்கிறபடியே - ஒன்றுக்கு மகரஞ்சேர்குழையும் ஒன்றுக்கு வேறே யொன்றுமாயிருக்குமோவென்னில்; (இருபாடிலங்கியாட) இரண்டருகும் உஜ்ஜ்வலமாகக் கொண்டசையாகிற்கை. (இருபாடிலங்கியாட) (௩) "மின்னுமணி மகரகுண்டலங்கள் வில்வீச" என்கிறபடியே-குந்தனத்திலழுத்தின முக்தாமணி ரத்நங்கள் பங்க்திபங்க்தியாகப் பக்கஞ்செய்து தோன்றுகையாலே தன்னழகு காண்பார்க்குத் தானே கைவிளக்காய்க்கொண்டு அசையாகிற்கை. (இருபாடிலங்கியாட) இதஸ்ததோ கதத்ருஷ்டியாய்க்கொண்டு புரிந்துபார்க்கையாலே காதும் பணியும் திரும்பிப் பூர்வபாகாபரபாகங்களிரண்டுமுஜ்ஜ்வலமாம்படி அசையாகின்றதாகவுமாம்.

(இலங்கியாட) ஹீநரோட்டைஸம்ஸர்க்கத்திலிறே மாஸ்ருண்யமும் சொப்பமும் பிறப்பது; காமனைவிட்டு உடையவன் திருக்காதிலே சேரப்பெறுகையாலுண்டான உத்கர்ஷத்தாலே உஜ்ஜ்வலமாகக் கூத்தாடாநின்றது. (இலங்கி) அந்யோந்யம் பரபாகத்தால் வந்த இலங்குதலைச் சொல்லுகிறது. திருமகரக்குழைகள் திருக்குழலுக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதோ, திருக்குழல்கள்தான் திருமகரக்குழைக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதோ வென்று தெரியாதபடியான பரபாகரஸத்தை நீ காணப்பெற்றதில்லைகாணென்கிறாள். (ஆட) ஒருகடல் வடிவுகொண்டு நடந்துவந்தாற்போலேகாண் வருகிறபோது இரண்டருகும் திருமகரக்குழைகள் அசையவந்தபடி.

இப்படி அவயவசோபையும் ஆபரணசோபையுமான சீர்மைக்குக் காத்தூட்டும்படியான பரிகரபலமில்லையோ வென்ன; (எய்வண்ண வெஞ்சிலையே துணையா - வந்தார்) பிறக்காவலுங்கூடக் கொண்டுவந்தார்காண். (சிலையே துணையா) என்று கையில்வில்லே துணையாகவந்தாரென்கிறாள். (எய்வண்ணவெஞ்சிலை) எய்கையே ஸ்வபாவமான வெவ்விய சிலை. அதாவது - ஒருதரம்படைத்தால்

---

(௧) தி-மொ-௪-௩-௯. (௨) பெரி-திரு-௯-௯-௧. (௩) பெரியதிருமடல்-௧.

ளய்தல் செய்யவேண்டாதே, (க) "శరవర్షం వవర్ష హ - சரவர்ஷம் வவர்ஷஹ" என்றும், (உ) "சார்ங்கமுதைத்தசரமழை" என்றும், (ங) "வாளிமழைபொழிந்தசிலை" என்றும்-வில்லுத்தானே எய்யவற்றாய், சத்ருக்கள் படுகையாலே அவர்களுக்குத்தாபகரமுமாயிருக்கை.

(எய்வண்ணவெஞ்சிலை) ஒருகாபுருஷனெடுக்கிலும் அவனைப் புருஷோத்தமனுக்கவற்றாயிருக்கையும், புருஷோத்தமனுக் கல்லது எடுக்கவொண்ணாதிருக்கையும். ஜமதக்நிக்குப் பிறந்த பரசுராமனுமுள்பட புருஷோத்தமனையெடுக்கவேண்டிற்றிறே. (௪) "மழுவாளி சிலைவாங்கி" என்று பெருமாள் அவன்கையில்வில்லைவாங்கினவளவிலே புருஷோத்தமத்வம்போய் பழையருஷிபுத்ரனாய் சோகியாயிறே போகிறபோதுபோனவெளிவரவு. இத்தால் - எடுத்தெய்யுமவனுக்கு மநஸ்ஸஹகாரமும் வேண்டாவென்கிறது.

(எய்வண்ணவெஞ்சிலையே துணையா) அன்றியே, திவ்யாயுதங்களுக்கு ஆயுதகோடியிலும் ஆபரணகோடியிலும் இருபடைமெய்க்காட்டாகையாலே திருமகரக்குழையோபாதி திருவில்லும் ஆபரணமாகத் தரித்து வந்தாராகவுமாம். (௫) "சிலையிலங்கு பொன்னாழித்திண்படை தண்டொண்சங்கம்" என்றும், (௬) "ஆழியொடும் பொன்னார் சார்ங்கமுடைய வடிகளை யின்னாரென்றறியேன்" என்றும் - சேர்த்தி யழகிலே ஆழங்கால்பட்டு அறிவுகலங்கி ஈடுபட்டார்களிறே. (எ) "తత స్త్వవసతం చాపమూదాయాత్మభూషణమ్ - ததஸ்த்வவஸதம்சாப மாதாயாத்மவிபூஷணம்" என்னக்கடவதிறே.

(எய்வண்ணவெஞ்சிலை) அன்றிக்கே, எய்யக்கடவதாய், (அ) "తతస్తం సంయతి చిత్రకార్ముకమ్ - ததஸ்துதம்ஸம்யதி சித்ரகார்முகம்" என்றும், (௯) "எவ்வரிவெஞ்சிலை" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - நாநாவர்ணங்களாலே வரிவரியாகச் சித்ரிதமாய் தர்சநீயமாயிருக்கை.

(வெஞ்சிலை) கையும் வில்லுங்கண்டபோதே எதிரிகள் குடல் குழம்பும்படியாயிருக்கை. (வண்ணவெஞ்சிலை) கையும் வில்லுமாயிருக்கிற விருப்பைக்கண்டால் அநுகூலர் வாழும்படியாயும் ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும்படியாயுமிறே யிருப்பது. கையில் பிடித்த வில்லுந் தாழுமாயிருக்கிற வாண்பிள்ளைத்தனம் நீகாணப்பெற்றதில்லையென்கிறாள். வீரபத்நி அகப்படுவது வீரத்திலேயிறே.

(௧௦) "తం దృష్ట్వా - தம்த்ருஷ்ட்வா" இத்யாதி. [తం దృష్ట్వా శత్రుహన్తారం మహర్షీణాం సుఖావహమ్ । బభూవ హృష్టా వైదేహీ భర్తారం పరి

(க) ரா-யு-கூ௪-க௮. (உ) தி-பா-௪. (ங) தி-வாய்-௬-௧௦-௪.
(௪) பெரு-திரு-௩-௩. (௫) தி-மொ-௮-க-க. (௬) தி-மொ-௧௦-௧௦-௩.
(எ) (அ) ரா-ஸு-. (௯) பெரு-திரு-௧௦-௩. (௧௦) ரா-ஆர-௩-௩௩.

షస్వజే - தம்த்ருஷ்ட்வாசத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம்। பபூவஹ்ருஷ்டாவைதேஹீ பர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே'' ராக்ஷஸவேட்டையாடின பெருமாளுடைய யுத்தாயாஸஶ்ரம பரிக்லிந்நமான திருமேனியிலே ராக்ஷஸசரவ்ராத வ்ரணரோப ஸௌஷதமான காடாலிங்கநத்தைப்பண்ணி பிராட்டி ஸத்தைபெற்றாளென்கிறது. [తమ్ - தம்] ராக்ஷஸபூயிஷ்டமான தேசத்தில் உன்னைக்கொடுபோக அஞ்சுவேனென்றவரை. (తమ్-தம்) (க) "స్త్రియంపురుషవిగ్రహమ్-ஸ்த்ரியம்புருஷவிக்ரஹம்" என்று - பிராட்டியாலே ஆண்கள் முன்பாக ஏவுண்டவன்று தொடங்கி திருவுள்ளத்திலே கறுவியிருந்து பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸரையும் ஆழிமூழையாகத்தறித்து ரக்தவெள்ளத்தேமிதக்கவிட்டுப் பிராட்டியைப்பிடித்துக்கொண்டு சேவகத்தை முதலித்துக்காட்டியருளினவரை. [తమ్- தம்] (உ) "ఆదిత్య ఇవ తేజస్వీ" - ஆதித்யஇவதேஜஸ்வீ" இத்யாதியாலே வீரப்பாட்டுக்குச் சிறுவிரல் முடக்கும்படி அவதீர்ணரானவரை. [తమ్-தம்] படுக்கைத் தலையிலே விடுபூவிழுந்து திருமேனி சிவக்கும்படியான ஸௌகுமார்யத்தை யுடையவரை. [తమ్- தம்] உகப்பாலே அடுத்துப்பார்க்கில் ராகமானதேஜஸ்ஸு கொலையும்படியான திருமேனியையுடையவரை. [తమ్-தம்] வீரஸ்ரீபரிணயமான மணக்கோலத்தோடே தர்சநீயமான ஸௌகுமார்யாதிசயத்தையுடையவரை. [తమ్- தம்] ருஷிகளுக்குப்பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞை கடலோசையாகாதபடி அதுசெய்து தலைக்கட்டுகையாலே பூர்ணமநோரதரானவரை.

[శత్రుహన్తారమ్-சத்ருஹந்தாரம்] ரக்தகசிதமான பொன்னரிமாலைபோலே சத்ருசரவ்ராத வ்ரணாங்கிதமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையராயுள்ளவரை. [దృష్ట్వా - த்ருஷ்ட்வா] ஆதபாபிபூதருடைய சீதளதடாகப்ரவேசம்போலே ராக்ஷஸசரநிகராபிபூதமான திருமேனியைத் தன்பூர்ணகடாக்ஷமாகிற ஹிமஜலத்தாலே வழியவார்த்து. "శత్రుహన్తారమ్-சத்ருஹந்தாரம்" என்றது-ப்ரதிபக்ஷநிரஸநத்தால்வந்த புகருடைமை. ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான ஸர்

(க) ரா - அ - ௩0 - ரு. (உ) ரா - அ.

வேஶ்வரனுக்கு ப்ரதிபக்ஷமுண்டோவென்னில்; (௧) "𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵-ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ" (௨) "𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌹𑌿-மமப்ராணாஹி" (௩) "பத்தர்" இத்யாதி ப்ரக்ரியையாலே ஆஶ்ரிதவிரோதிகளே தனக்கு விரோதிகளாமித்தனையிறே. [𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 - மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம்] யுத்தப்ராரம்பம்தொடங்கி, "𑌕𑌿𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿-கிம்பவிஷ்யதி" என்று வயிறுபிடித்து து:கிதராயிருந்த மஹர்ஷிகளுடைய பயம்தீர சத்ருக்களைக் கட்டடங்கக்கொன்றுவிட்டு அவர்களுக்கு ஸுகாவஹராயுள்ளவரை. [𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍- மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம்] தம்முடைய போஷ்யகுடும்பத்துக்கு ஸுகத்தைப்பண்ணி, தம்முடைய ஸத்தைக்கு ஆபாதகமானவரை.

[𑌬𑌭𑍂𑌵-பபூவ] மாலையும்மணமும்போலே அத்யந்த ஸுகுமாரமான விக்ரஹத்தையும் ஸ்வபாவத்தையுமுடையராயிருக்கிற பெருமாள், கடிநமான காத்ரங்களையும் ஸ்வபாவங்களையுமுடைய முரட்டு ராக்ஷஸரோடே யுத்தம்ப்ராரம்பித்தபோதே தொடங்கி ப்ரேமாதிசயத்தாலே ஸத்தைமாண்டுகிடந்த பிராட்டி, திருமேனியிலே ஒரு தீங்கின்றியிலே நின்ற பெருமாளைக்கண்டு ஸத்தைபெற்றாளென்கிறது. [𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾-ஹ்ருஷ்டா] தர்மியுண்டானல் தர்மம் பிறக்கக்கடவதிறே. ராமஸௌந்தர்யத்தை முழுக்கக்கண்டு திருவுள்ளத்தில் பிறந்தகளிப்புப் புறவெள்ளமிட்டபடி. [𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀-வைதேஹீ] ஐயர் வயிற்றிலே பிறந்திலேனாகில் நமக்கிந்தப்பேறில்லையிறே. [𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀-வைதேஹீ] இக்குடியில் பிறந்திலேனாகில் பெருமாள் என்னைக்கைப்பிடியாரே. [𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀-வைதேஹீ] இக்குலத்தில்பிறந்திலேனாகில் எனக்கு இவ்வில்லோட்டை ஸௌப்ராத்ரங்கிடையாதே; அவ்வில்லோட்டை ஸௌப்ராத்ரமில்லையாகில் வீர்யசுல்கமான விவ்வாகாரங்கூடாதே. [𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀 - வைதேஹீ] தநுர்ப்பங்கமாத்ரத்திலே என்னையும் தம்முடைய வம்சத்தையும் பெருமாளுக் கடிமையாக வெழுதிக்கொடுத்த ஐயர், இற்றைநாளை ஆகாரங்கண்டால் என்படுகிருரோ? [𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀-வைதேஹீ] (௪) "𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍-பும்ஸாம்த்ருஷ்டி சித்

(௧) கீதை-௭-௧௮. (௨) பார - ௨-
(௩) (௪) ரா - ௮-

தாபஹாரிணம்'' என்கிறபடியே-ஸர்வலோகாகர்ஷகமான இந்நிலையை ஐயனையொழிய நான்காண்பதே! என்று பித்ருஸ்ம்ருதிபண்ணுகிறாள். [భర్తారమ్-பர்த்தாரம்] பாணிக்ரஹணவேளை தொடங்கி, பதித்வப்ரதிபத்தி பண்ணிப்போந்தேன், இப்போதிறே தாத்வர்த்தம் ஜீவித்தது. [పరిషస్వజే-பரிஷஸ்வஜே] [సస్వజే-ஸஸ்வஜே] ஆலிங்கநம் பண்ணினாள்; [పరిషస్వజే- பரிஷஸ்வஜே] பூர்ணமாகத் தழுவினாள். [పరిషస్వజే- பரிஷஸ்வஜே] பர்யாப்தமாகத்தழுவினாள். [పరిషస్వజే-பரிஷஸ்வஜே] திருமேனியில் தழும்புமாறுமளவும் தழுவினாள். [పరిషస్వజే-பரிஷஸ்வஜே] சரவ்ரணங்களால் வந்த தழும்புமாறுமளவும் திருமுலைத்தடத்தாலே வேதுகொண்டாள். தான் கைகண்டமருந்திறே - சரவ்ரணங்களுக்கு ஆலிங்கநம். ஔஷதமாமிடத்தில் * ஐந்துடனாற்றுடன் வாசியில்லையிறே. அந்தரங்கன் உள்ளூறவெய்த புண்ணுக்கு மருந்தானவிது தோல்புரையே எய்த புண்ணுக்கும் மருந்தாகச்சொல்லவேணுமோ வென்றிருந்தாள். ஒருகொடியாகில் ஒருகொள்கொம்பைத் தழுவி யல்லது நில்லாதிறே. [పరిషస్వజే - பரிஷஸ்வஜே] நித்யஸம்யோகஸ்த்திதி ரூபமான பர்த்ருத்வாகாரம் ஒருகொள்கொம்புக்கு உண்டானால் ததாதாரமாகப் படர்ந்து அத்தைமூடி அக்கொள்கொம்பைச்சிறப்பித்துக் கொண்டா லல்லது கொடிக்கு ஸ்வரூப மில்லையிறே. [భర్తారంపరిషస్వజే-பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே] (க) "భర్తారమవలమ్బ్య వభార్యాయాః స్థితిరిష్యతే। అవలమ్బ్య ద్రుమం వల్లీ త్వేధతే సవినా ద్రుమమ్-பர்த்தாரமவலம்ப்யைவபார்யாயா ஸ்த்திதிரிஷ்யதே। அவலம்ப்யத்ருமம் வல்லீத் வேததே நவிநாத்ருமம்'' என்னுமாபோலே.

"తమ్-தம்'' என்கிறபதம் பெருமாளுடைய ஸர்வாதாரத்வத்தைக் காட்டுகிறது. "దృష్ట్వా-த்ருஷ்ட்வா'' என்கிற பதத்தாலே - பெருமாளுடைய ஆகாரங்களையெல்லாம் நேராகக் காணவல்லாள் பிராட்டியென்கிறது. "శత్రుహన్తారం మహర్షీణాం సుఖావహమ్-சத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம்'' என்கிறவற்றால்-தன்னோடு

* இங்குள்ள அசுத்தியைக் கோசாந்தரங்களால் பரிஷ்கரித்துக்கொள்க.

குடல்துடக்குண்டான சேதநர்க்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணினபோதல்லது அவரைக்காணக் கண்ணில்லையென்கிறது. "బభూవ-பபூவ" என்கிறவித்தால்-அவரைக்கண்டு ஸத்தைபெற்றாளென்கிறது. "హృష్టా-ஹ்ருஷ்டா" என்கிறபதத்தாலே-தர்மியுண்டானவாறே தர்மம் குடிபுகுந்ததென்கிறது. "వైదేహీ-வைதேஹீ" என்றபதத்தாலே ஹேதுபூதர் பக்கல் உபகாரஸ்ம்ருதி சொல்லுகிறது. "భర్తారం-பர்த்தாரம்" என்று - (க) "పితుర్దశగుణం మాతా-பிதுர்த்தசகுணம்மாதா" என்று புத்ரரக்ஷணத்திலுகப்பாலே புருஷகாரத்வஞ் சொல்லுகிறது. "పరిషస్వజే-பரிஷஸ்வஜே" என்று - ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தால் வந்த உகப்புக்குப் போக்குவீடு ஆலிங்கநமாய் அதுதான் பரமப்ரயோஜநமென்கிறது. இத்தால் - வீரபத்நி அகப்பட்ட வீரக்கோலஞ் சொல்லிற்று. இப்படியே இவளும் கையும்வில்லுமாக வந்த ஆண்பிள்ளைத்தனத்தை நீகாணப்பெற்றில்லைகாணென்கிறாள்.

(சிலையே துணையா) இவ்விடத்தில் பிரிகிலையாலே (உ) "கொங்குண்வண்டேகரியாகிவந்தான்" என்னுமாபோலே போகத்துக்கு வருகிறவர் ஊரைத்திரட்டிக் கொண்டுவாராதே வில்லே துணையாகக் குறியுடைமையோடே வந்தார்காண். (சிலையே துணையா) ஆயுதச்சாலைபோலே சொட்டை, சுரிகை தொடக்கமான கருவிகளெல்லாம் கட்டிச்சுமவாதே வில்லொன்றையே கொண்டுவந்தார்காண். போகத்துக்கு வருகிறவர் ஸ்ரக்சந்தந தாம்பூலாதிகளான போகோபகரணங்களோடே வருமித்தனைபோக்கி வில்லுத்தானென்னென்னில்; பூர்வஸம்ஸ்லேஷத்துக்குத் தாய்மாராகிற விடறுகட்டைகளாலே சிலவிரோதம் பிறந்து இன்னும் அடிதொடங்கி ஹ்ருதயபரீக்ஷை பண்ணவேண்டுமாகையாலே, அதுவும் ஸ்வயம்தௌத்யத்திலேயிழிந்து, அதுக்கு அவகாசம் பாஹ்யோத்யாநத்திலே நானும் தோழிமாரும் பூக்கொய்கிற விடத்திலே தாமும் வேட்டைக்கென்று ஏகாந்தமாக வரவேண்டி அதுக்கு வில்லபேக்ஷிதமாகையாலே கொடுவந்தார்காண். அன்றியிலே, (சிலையே துணையா) என்று - (௩) "வில்லிறுத்து மெல்லியல் தோள் தோய்ந்தாய்" என்கிறபடியே தன்னையறியமாறி எங்களைச் சேர்த்தக்ருதஜ்ஞதையாலே கைவிடமாட்டாமல் கொடு

(க) (உ) தி-மொ-௯-௩-௪. (௩) க௰.

வந்தாராகவுமாம். அன்றியிலே, (சிலையே துணையா) என்று-என்பக்கல் வரும்போது - தண்ணீர்த்துரும்பான தாடகாநிரஸந பூர்வகமாக விஶ்வாமித்ராத்வரத்ராணம் பண்ணவேணுமென்று கொடுவந்தாராகவுமாம். அன்றியிலே, என்னைக் கைப்பிடித்துமீண்டுவரும்போது வழியிலே பரசுராமாதிகள் தோற்றினாருண்டாகிலும், (க)"కణ్టకే నైవ కణ్టకమ్-கண்டகேநைவகண்டகம்" என்கிறபடியே ஒருவில்லை வாங்கவேண்டுகையாலே கொடுவந்தாராகவுமாம்.

அன்றிக்கே, (சிலையே துணையா) என்று - (௨) "హన్తాన్యేకేన రామేణ మానుషేణ పదాతినా । చతుర్దశసహస్రాణి రక్షసాం భీమకర్మణామ్ - ஹந்தாந்யேகேந ராமேண மாநுஷேண பதாதிநா । சதுர்த்தசஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் பீமகர்மணாம்" என்று- பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸரைத் தாமொருவருமே கொன்று வென்றிகொள்ளுகிற விடத்தில் தம்பியாரும் பிராட்டிக்குக் காவலாய்நிற்க அத்தனிவீரத்துக்குத் துணையாய்நின்று நிறுத்தறுத்துக்கொடுத்த தனிவில்லாகையாலே அத்தைக்கொடுவந்தாராகவுமாம். அன்றிக்கே, (சிலையே துணையா) என்று - (௩) "అవష్టభ్య చ తిష్ఠన్తం దదర్శ ధనురూర్జితమ్-அவஷ்டப்யசதிஷ்டந்தம் ததர்ஶ தநுரூர்ஜிதம்" என்கிறபடியே - என்னைப்பிரிந்த தளர்த்திக்குத்தமக்கு ஊன்றுகோலாகக் கொடுவந்தாராகவுமாம். அன்றிக்கே, (சிலையே துணையா) என்று (௪)*வன்துணைவானவர்க்காய் வரஞ்செற்றரங்கத்துறையுமின் துணைவனுக்கும் ஒருதுணையுண்டாயிற்றுக்காண். அன்றிக்கே, (சிலையே துணையா) என்று - இது இப்படி துணைப்படுகைக்குக் காரணம் ப்ராவண்யமும் குணவத்தையுமிறே, மற்றுள்ளவற்றிற் காட்டில் ஏற்றம் வில்லுக்கென்கிறாள்கவுமாம். அன்றிக்கே, குணவிசிஷ்டவஸ்துவுக்கு குணவிசிஷ்ட வஸ்துவிறே துணையாயிருப்பதென்கிறாளாகவுமாம்.

இவர்க்கு அது துணைப்பட்டதெங்கேயென்னில்; (இங்கே) நான் நிதியெடுத்தவிடமிங்கேகாண். (இங்கே) பறிகொடுத்தவிடந்தன்னிலே காணப்பெற்றேன். (இங்கே) கலந்துபிரிந்தபின்பும்

(க)

(௨) ரா-ஆ

(௩) ரா-கி-௧௯-௨௫.

(௪) தி-மொ-௩-௭-௮.

மண்ணைமோந்துகொடு கிடக்கலாம்படி காண், (க) "ஒருகாலில் சங்கொருக்காலில் சக்கரம்" என்றும், (உ) "శఙ్ఖచక్రాఙ్కకల్పకధ్వజారవిన్దాఙ్కుశవజ్రలాఞ్ఛనమ్ - சங்கரதாங்ககல்பகத்வஜாரவிந்தாங்குசவஜ்ரலாஞ்சநம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே - இலச்சினைபட நடந்தவடிச்சுவடிருந்தபடி. அன்றிக்கே, (இங்கே) என்று - திருமணங்கொல்லையைக் காட்டுகிறாள்.

(இங்கே) (ங) "అస్మిన్ మయా సార్థముదారశీలా - அஸ்மிங்மயாஸார்த்தமுதாரசீலா" என்று பெருமாள் தாமருளிச்செய்தாற்போலே சொல்லுகிறாள். (இங்கே) (ச) "ఏతత్తదిఙ్గుదీమూలమిదమేవ చ తత్తృణమ్। యస్మిన్ రామశ్చ సీతా చ రాత్రిం తాం శయితావుభౌ - ஏதத்ததிங்குதீமூல மிதமேவசதத்த்ருணம் । யஸ்மிந்ராமஸ்சஸீதாச ராத்ரிம்தாம்ஸயிதாவுபௌ" என்கிறபடியே - நானு மவனுமிருந்து போதுபோக்கினவிடமிதுகாண். (இங்கே) ஒருபரமபதமல்ல, க்ஷீராப்தியல்ல, அயோத்யா மதுரைகளல்ல, கோயில் திருமலையல்ல, இவ்விடம் பண்ணின பாக்யங்காண். (ரு) "అస్మత్త్యక్తాని వేశ్మాని కైకేయీ ప్రతిపద్యతామ్ - அஸ்மத்த்யக்தாநி வேஸ்மாநி கைகேயீப்ரதிபத்யதாம்" என்று பிறந்து படைத்து ஆண்ட படைவீட்டையும் மாளிகையையும் கைகேயிக்கும் மகனுக்குங் கொடுத்தாற்போலே யன்றிக்கே, (சா) "సుభగశ్చిత్రకూటోఽసౌ గిరిరాజోపమో గిరిః - ஸுபகஸ்சித்ரகூடோஸௌ கிரிராஜோபமோகிரி:" என்று-பெருமாளும் பிராட்டியும் கூடியிருந்த திருச்சித்திரகூடம்போலே இவ்விடம் பண்ணின பேறுகாண்.

இவ்விடத்தில் அவர்செய்த தென்னென்ன, (வந்தார்) இவ்விடங் கைவிட்டுப்போகையன்றிக்கே உத்தேஶ்யபூமியாக வந்தார்காண். (வந்தார்) வருகிறாரென்று எழுச்சிகொட்டாதிருக்க நினைவின்றியிலே வந்துகொடுநின்றார்காண். (வந்தார்) (எ) "కుశస్థలే నివసతి స చ ప్రాతరిహేష్యతి - குசஸ்த்தலேநிவஸதி ஸசப்ராதரிஹேஷ்யதி" என்று வரக்கடவரென்றிருக்கையன்றிக்கே வந்துகொடுநின்

(க) பெரி-திரு-க-அ-கூ. (ங) ரா-ஆ-சுரு-கஉ. (ரு) ரா-அ-ᵒ (எ) ரா-யு-
(உ) ஸ்தோ-ர-ருக. (ச) ரா-அ- (சா) ரா-அ-சுகூ-கஉ.

ஞர்காண். (வந்தார்) (க) "வரவாறென்றில்லையால் வாழ்வினி தால்" என்றும், (உ) "நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்ற நாதன்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே இதுக்கடியாயிருப்பதொரு ப்ரவ்ருத்தி என்கையிலின்றிக்கேயிருக்க இப்படிபலித்துக்கொடு நிற்கக்கண்டேன். (வந்தார்) போக்குவரத்துக்கள் பொதுவாயிருக்கையன்றிக்கே, (ந) "இனிநான்போகலொட்டேன்" என்றும், (ச) "திருவாணை நின்னாணைகண்டாய்" என்றும் - தடுத்தும் வளைத்துங்கொள்ளலாம்படி கைபுகுந்தார்காண்.

• இப்படி வருகிறவர் உன்னுடனே கலந்துமகிழ்ந்துபோகிறவன்றைக்கும் பிரிந்துகலங்கிவருகிறவன்றைக்கும் வாசியுண்டோவென்ன; (இருவராய்வந்தார்) உருவிரண்டுமேனியாய் வந்தார்காண். (இருவராய்வந்தார்) முன்பு என்னுடனே கலந்துபோகிறவன்று (ரு) "புனையிழைகளணிவுமாடையுடையும் புதுக்கணிப்பும் நினையும் நீர்மையதன்று" என்றும், உருவியிருக்கிறபோது, (சு) "உண்ணுந்துறங்காதொலிகடலையூடறுத்துப் பெண்ணுக்கையாப்புண்டு" என்றும், (எ) "నమాంసం రాఘవో భుఙ్క్తే నచాపిమధుసేవతే - நமாம்ஸம்ராகவோபுங்க்தே நசாபிமதுஸேவதே" என்றும், (அ) "నైవదంశాన్ నమశకాన్ నకీటాన్ నసరీసృపాన్ - நைவதம்சாந்நமசகாந்நகீடாந்நஸரீஸ்ருபாந்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - ஆஹாரநித்ரைகளையுந்துறந்து ஊர்ந்தனவும் கடித்தனவுமறியாதே பிரிவாற்றாமல் மெலிந்திருக்கிற விருப்புப்பேசுமளவல்லகாண்.

(இருவராய்வந்தார்) என்று - சரீரம் இருதுண்டமாயாதல், இருபிளவாயாதல் வந்தாரென்கிறதல்ல, ஏதக்ஷணத்திலேஉத்பத்திவிநாசமாய் வைவித்த்யம் கூடுகிறதல்ல, (சிலையேதுணையா) என்று - போகைகாந்தமாகத் தனியேவருகிறவராகையாலே கூடச்சிலரைக்கொண்டுவந்தாரென்னக்கூடாது, ஜநககந்யாக்ரஹணம்போலே கந்நிகைகள் பலருண்டாய்த் தமயன்தம்பி வேட்கவருகிறாரல்ல; இனி இருவராய் வருகையாவது - ஒருவன்தானே இரண்டாகாரத்தையுடையனாய் வருகை. அதாவது - சோகஹர்ஷங்களையுடையராய் வருகை. (கூ) "సత్యంజ్ఞానమనన్తంబ్రహ్మ - ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ர

(க) பெரியதிருவ-௫௬. (உ) தி-வாய்-௪-எ-௫. (ந) தி-வாய்-௯-௧௦-௧. (ச) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௨. (ரு) தி-வாய்-அ-௬-௩. (சு) நா-தி-௧௧-எ. (எ) ரா-ஸு-௩௬-௪௧. (அ) ரா-ஸு-௩௬-௪௨. (கூ) தை-ஆந-க.

ஹ்ம" என்று - விசேஷ்யமானப்ரஹ்மம் ஒன்றாயிருக்க பேதகம் விசேஷணம், பேத்யம் விசேஷ்யமென்று விசேஷணபேதாயத்த விசேஷ்யபேதத்தை அங்கீகரித்திறே - (க) "భిన్నప్రవృత్తినిమిత్తానాం శబ్దానామేకస్మిన్నర్థే వృత్తిస్సామానాధికరణ్యమ్ - பிந்நப்ரவ்ருத்திநிமித்தாநாம் சப்தாநாமேகஸ்மிந்நர்த்தே வ்ருத்திஸ்ஸாமாநாதிகரண்யம்" என்று வ்யாகரணாதிகள் சொல்லிற்று. அவ்வாகாரபேதங்கள்தான்பல.

அவையாவன - (இருவராய்வந்தார்) அவயவசோபையோடும் ஆபரணசோபையோடும் வந்தார். மைவண்ண நறுங்குஞ்சி - அவயவசோபை; மகரம்சேர்குழை - ஆபரணசோபை. (இருவராய்வந்தார்) வீரஶ்ருங்காரங்களிரண்டுந் தோற்றவந்தார். சிலையேதுணையா வந்தது - வீரம். (உ) "రామేప్రమాదంమాకార్షీఃపుత్రభ్రాతరిగచ్ఛతి - ராமேப்ரமாதம்மாகார்ஷீ: புத்ரப்ராதரிகச்சதி" என்றும், (ஈ) "మత్తమాతఙ్గగామినమ్ - மத்தமாதங்ககாமிநம்" என்றும், என்முன்னே நடந்தாரென்றது - ஶ்ருங்காரம். (இருவராய்வந்தார்) ப்ரணயித்வ தைர்யங்களிரண்டுந் தோற்றும்படிவந்தார். (என்முன்னே) என்றது - ப்ரணயித்வம்; (நின்றார்) என்றது - தைர்யம். (இருவராய்வந்தார்) விநயதௌத்யங்க ளிரண்டுந் தோற்றும்படிவந்தார். "கைவண்ணந்தாமரைவாய்கமலம்" என்னும்படி யிருந்தது விநயம். "கண்ணிணையுமரவிந்தமடியுமஃதே" என்று - தூதுசெய்கண்கள் கொண்டுபண்ணின வ்யாபாரமும் நாலடிபுகுராநின்றதும் தௌத்யம். (இருவராய்வந்தார்) இரண்டு நினைவோடேவந்தார். அதாவது - பெறில் உஜ்ஜீவிக்கையும் பெறாவிடில் முடிகையும். (இருவராய்வந்தார்) பரத்வஸௌலப்யங்களிரண்டுந்தோற்றும்படி வந்தார். "அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை" என்றது-ஸௌலப்யம்; "அவரை நாம்தேவர்" என்றது-பரத்வம். (இருவராய்வந்தார்) (ச) "మానుషౌదేవరూపిణౌ - மாநுஷௌதேவரூபிணௌ" என்கிறபடியே திவ்யமாநுஷபாவமிரண்டும்தோற்றும்படிவந்தார். "சிலையேதுணையா" என்று - மநுஷ்யர்க்குச் சேர்ந்த வில்லாலே மாநுஷபாவம். "கண்ணிணையுமரவிந்தம்" என்கையாலே-(ரு) "యథాకప్యాసంపుణ్డరీకమేవమక్షిణీ - யதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்று புண்டரீகாக்ஷத்வத்தாலே திவ்யபாவம். (இருவராய்வந்தார்) தூதருமாய் நாயகருமாய்

(க)
(உ) ரா-அ-சய-ரு.
(ஈ) ரா-அ-ஈ-உஅ.
(ச)
(ரு) சாந்தோ-க.கூ-எ.

வந்தார். ஸ்வயம்தௌத்யமாகையாலே தூதத்வம், வடிவின் போக்யதையாலே நாயகத்வம். (இருவராய்வந்தார்) (க) "యదృచ్ఛయేవసంప్రాప్తౌ చన్ద్రసూర్యావసున్ధరామ్- யத்ருச்சயேவ ஸம்ப்ராப்தௌ சந்த்ரஸூர்யௌவஸுந்தராம்" என்றும், (உ) "ఆదిత్య ఇవ తేజస్వీ- ஆதித்யஇவதேஜஸ்வீ" என்றும், (ங) "లోకకాన్తశ్శశీయథా- லோககாந்தஶ்ஶஶியதா" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே-சந்த்ரன்வந்தானே, ஆதித்யன்வந்தானேவென்று சங்கிக்கவேண்டும்படி வந்தார். (ச) * மணிமகரகுண்டலங்கள் வில்வீசுகையாலே ஆதித்யசங்கை; (ரு) "குழலழகர்" என்று சொல்லுகையாலே சந்த்ரசங்கை. (இருவராய்வந்தார்) (சா) "గాంగతావివదివఃపునర్వసూ- காம்கதாவிவதிவஃ புநர்வஸூ" என்கிறபடியே புநர்வஸு நக்ஷத்ரமிரண்டும் சேர பூகதமானாற்போலே வந்தார். (எ) "దీప్తేనస్వేనతేజసా- தீப்தேநஸ்வேநதேஜஸா" என்கிற சுடருடைமை காரணம்.

(இருவராய்வந்தார்) (அ) "గజసింహగతీవీరౌ- கஜஸிம்ஹகதீவீரௌ" என்கிறபடியே, வருகிறபோதை நடையழகிருந்தபடி, ஆனை பிசகி நடந்ததோ, ஸிம்ஹம் மதியாமே நடந்ததோ வென்னும்படி வந்தார். அன்றியிலே, (அ) "శార్దూలవృషభోపమౌ-சார்தூலவ்ருஷபோபமௌ" என்கிறபடியே புலி அரட்டோடே நடந்ததோ, வ்ருஷபம் செருக்கோடே நடந்ததோவென்னும்படி வந்தாரென்றுமாம். (இருவராய்வந்தார்) உபாயம் தாமாயும் உபேயம் தாமாயும் வந்தார். ம்ருகயாவ்யாஜத்தாலே வந்தது - உபாயம். "அவ்வண்ணத் தவர்நிலைமை" என்னும்படியான போக்யத்வம் - உபேயம்.

(இருவராய்வந்தார்) ஸ்வரூபத்தாலே ஸ்வதந்த்ரராயும் குணத்தாலே பரதந்த்ரராயும் வந்தார். (கூ) "ఆనీదవాతంస్వధయాతదేకమ్-ஆநீதவாதம் ஸ்வதயாததேகம்" என்றும், (க0) "శ్రద్ధయాదేవోదేవత్వమశ్నుతే-ஶ்ரத்தயாதேவோ தேவத்வமஶ்நுதே" என்றும்,

---

(க)
(உ) ரா-ஸு-ஙச-உஅ.
(ங) ரா-ஸு-ஙச-உஅ.
(ச) பெரியதிருமடல்-க.
(ரு) நா-தி-கக-உ.
(சா)
(எ) ரா-
(அ) ரா-
(கூ) யஜு-
(க0) யஜு-கா-ங-க0.

(க) "నత్వహంత్వాంవినాసీతేజీవేయంహికథఞ్చన - நத்வஹம்த்வாம் விநாஸீதே ஜீவேயம்ஹிகதம்சந" என்றும், (உ) "நாரணனே நீயெ ன்னையன்றியிலை" என்றும், (ங) "అస్యాదేవ్యామనస్తస్మిం స్తస్యచాస్యాంప్రతిష్ఠితమ్। తేనేయంసచధర్మాత్మాముహూర్తమపిజీవతి- அஸ்யாதே வ்யாமநஸ்தஸ்மிந்தஸ்யசா ஸ்யாம்ப்ரதிஷ்ட்டிதம் । தேநேயம்ஸசதர் மாத்மாமுஹூர்த்தமபிஜீவதி" என்றும், (ச) "నచసీతాత్వయాహీనా- நசஸீதாத்வயாஹீநா" என்றும், (உ) "நானுன்னையன்றியிலேன் கண் டாய் நாரணனே" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - நானுண்டாகில் தாமுண்டாய், நான் இல்லையாகில் தாமில்லையாம்படியும், தாமுண் டாகில் நானுண்டாய் தாமில்லையாகில் நானில்லையாம்படியுமான வாகாரத்வயத்தோடும் வந்தார்.

அன்றிக்கே, (இருவராய்வந்தார்) என்று - இளையபெருமாளும் தாமுமாகவந்தாரென்றுமாம். "சிலையே துணையா" என்றுவைத்து இளையபெருமாளோடே வந்தாரென்கை சேருமோவென்னில்; கை யில்வில்லோபாதி இளையபெருமாளும் நிரூபகபூதரா யிருக்கிறது. (ரு) "రామస్యదక్షిణోబాహుః- ராமஸ்யதக்ஷிணோபாஹு:" என்ன க்கடவதிறே. ஆனல் (இருவராய்) என்று பிரியச்சொல்லுவானெ ன்னென்னில்; அணைக்குந்தோளோடே வந்தாரென்னுங் காட்டில் பிரியச்சொல்லிற்றாகாதிறே. ஸம்ஶ்லேஷிக்க வருமவன் படுக்கை யுடனே வருகை மிகையல்லவிறே.

(இருவராய்வந்தார்) சேஷியாய்வந்தாரல்லர், சேஷபூதராய்வந் தாரல்லர், உபயாகாரத்தோடே வந்தாரென்னவுமாம். தம்முடைய காலை என்தலையிலேவைக்கிறேனென்றுவந்து என்னுடையகாலைத் தம்முடையதலையிலே வைத்துக்கொண்டாரென்கிறாள். பாணிக்ர ஹணம்பண்ணும்போது சேஷியாயிருக்கையும் படுக்கைத்தலையிலே வந்தவாறே முறைகெடப் பரிமாறுகையுமாயிறேயிருப்பது. வகுத்த ஸ்வாமியாகவும்வேணும், (சா) *నశాస్త్రంనైవచక్రమః- நஶாஸ்த்ரம் நைவசக்ரம: ஆகவும் வேணுமிறே. அன்றிக்கே, நரநாராயணர்கள்

(க)
(உ) ச-திரு-எ.
(ங) ரா-ஸு-சகு-குஉ.
(ச) ரா-அ-ருங-ஙக.
(ரு) ரா-யு-உஅ-உகு.
(சா)

போலே வந்தானென்னவுமாம். அதவா, சப்தத்தை நியமித்து, இருவராம்படி வந்தானென்னவுமாம். இத்தால் - நானும் தாமுமே யாம்படி வருகையென்கை. (வந்தார்) தாமிருந்தவிடத்தே நான்மடலெடுத்துச் சென்று கிட்டவேண்டியிருக்க, நானிருந்தவிடத்தே காண் தாம்வந்தானென்கிறாள். அன்றியே, நாலடியிலும்வர நடந்த நடையை நீ காணப்பெற்றில்லையென்கிறாளாகவுமாம். நடைச்சக்ரவத்துப் பிடிக்கவேண்டும்படிகாண் அவர்நடந்த நடையழகிருந்தபடி.

இப்படி இவர்வந்து செய்த தென்னென்ன; (என்முன்னே நின்றார்) பெரியத்வரையோடே வந்தவர், கடல்கண்டு தேங்கின திருவடியைப்போலே என்னைக்கண்டு மேலிடமாட்டாதே தேங்கியென் முன்னேநின்றார். அன்றியே, "தாம் முகம்பார்ப்பதெப்போதோ" என்று நான் நிற்கப்ராப்தமாயிருக்க "இவள் நம்மை நேரே முகம்பார்க்கவல்லளோ" என்று பாரித்துக்கொண்டு நின்றார்காணென்கிறாள். (என்முன்னே நின்றார்) மாஸோபவாஸிகளுக்குப் பால்குழம்பு கொடுப்பாரைப்போலே காணவேணுமென்கிற வென்னுடைய ஆசாநுரூபமாக அநுபவிக்கும்படி முன்னே வந்துநின்றார்காண்.

(என்முன்னேநின்றார்) (க) "తస్మిన్ దృష్టే పరావరే। భిద్యతే హృదయగ్రన్థిః - தஸ்மிந்த்ருஷ்டே பராவரே - பித்யதே ஹ்ருதயக்ரந்தி:" என்றும், (உ) "దృష్ట ఏవ హి నః శోకమపనేష్యతి రాఘవః - த்ருஷ்ட ஏவஹி நஶ்ஶோகமபநேஷ்யதி ராகவ:" என்றும், (ங) "அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானைக்காண" என்றும் ஆசைப்பட்ட வென்னபிநிவேசம் தீருமளவும் என்முன்னேநின்றார்காண். (என்முன்னேநின்றார்) தேக்கிட்டார்க்குச் சோறிடுகையன்றிக்கே பசித்தார்க்கிடுமாபோலே தர்சநமாத்ரத்தை யுகந்தவென்னுடைய அபிநிவேசம் தீரும்படி என்முன்னே நின்றார்காண். (என்முன்னே நின்றார்) ஆருடையமுன்னே நிற்கத்தக்கவர் என்முன்னேநின்றார்: (ச) "సదా పశ్యన్తి సూరయః - ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:" என்று த்ரிபாத்விபூதியாக வநுபவிக்கிறவநுபவத்தை நாணொருத்தியுமேயநுபவிக்கும்படி ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணினார். (என்முன்னே நின்றார்) (ரு) "న సన్దృశే తిష్ఠతి రూపమస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనమ్ - நஸந்த்ருசே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய

(க) முண்ட உ-உ.
(உ) ரா ஸு -.
(ங) ஈ - திரு - ஙக.
(ச) ருக்வே -.
(ரு) நாரா-க.

நசக்ஷுஷாபஶ்யதிகஶ்சநைநம்" என்றுதொடங்கி, § (நீவி) என்று மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸுக்களுக்கு விஷயமல்லாததம்மைக்கிடீர் என்கண்ணுக்கிலக்காக்கிற்று. (என்முன்னேநின்றார்) (க) "శ్రుతి స్మృతీమను ష్యాణాంచక్షుషీ తేనని ర్మితే । ఏకేనహీనఃకాణస్స్యాత్ ద్వాభ్యామన్ధః ప్రకీర్తితః - ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீமநுஷ்யாணாம் சக்ஷுஷீதேநிர்மிதே । ஏகேநஹீநஃகாணஸ்ஸ்யாத் த்வாப்யாமந்தஃப்ரகீர்த்திதஃ" என்று இரண்டுகண்ணுமில்லாத வெனக்குக் கிடீர், (உ) "దివ్యందదామితేచక్షుః పశ్యమేయోగమైశ్వరమ్-திவ்யம்ததாமிதேசக்ஷுஃபஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்" என்று - கண்ணையும் காட்சியையுந் தருகிறது. (என்முன்னேநின்றார்) மந்தாக்கிகளுக்குச் சோறிடுவாரைப்போலே தம்முடைய தரமறியாத வென்முன்னேகிடீர் கால்வாங்கமாட்டாதே நின்றது. (என்முன்னேநின்றார்) என்னுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தால் தம்முடையமுன்னே நான்கைக்கட்டிக்கொண்டுநிற்க ப்ராப்தமாயிருக்க ப்ரணயித்வத்தாலே தாம் என்முன்னே கைக்கட்டிக்கொண்டுநின்றார்.

(என்முன்னே நின்றார்) தாம் என்னை இத்தனைபோது படுத்தின சிறுமையாலே வெட்டித்து உபேக்ஷித்திருக்கிறேனே, அன்றிக்கே, இவ்வளவிலே தான்வந்து உதவினத்திலே யுகந்தணைக்கிறேனேவென்று அளவிடமாட்டாதே அவர் நின்ற நிலைகாண். (என்முன்னேநின்றார்) (ங.) "அவனை நான்செய்வனகாணே" என்றும், (ச) "இன்னமென் கையகத்தீங்கொருநாள் வருதியேலென்சினந்தீர்வன் நானே" என்றும் - நான் அவர்பக்கல் கோலிவைத்த பாரிப்பெல்லாமறிந்துவைத்து அவர் என்முன்னேநின்ற ஸாஹஸங்காண். அன்றியிலே, (என்முன்னே நின்றார்) நான்தானே கண்டிரங்கும்படி என்முன்னே நின்ற தைந்யங் காண் என்றுமாம். (நின்றார்) ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்ட்டையாக நின்றாரென்னுதல், கந்தவ்யபூமிவேறில்லாமையாலே நின்றாரென்னுதல்.

இப்படி இரங்கும்படி அவர் அங்குவர்த்தித்தவளவில் மேல் செய்த தென்னென்னில்; என்ஹ்ருதயத்தைக் கூட்டிக்கொள்ளுகையாலே ஸ்வயம்தௌத்யத்திலேயிழிந்திருந்து "போகபிலக்ஷயிட

(க)

(உ) கீதை-கக-அ.

(ங) நா-தி-ஙி-அ.

(ச) பெரு-திரு-ரு-அ.

§ இப்பிழையைக் கோசாந்தரங்களினால் திருத்திக்கொள்க.

வேணும்'' என்று கையேற்றார், அப்போது கையிருந்தபடி. (கைவண்ணந்தாமரை) மேலிருந்தகிறத்தே அகப்பட்டேனித்தனைபோக்கி அகவாயிலிழிய வேண்டிற்றில்லை, அவர்கையிலே யகப்பட்டேன் காண். (கைவண்ணந் தாமரை) (க) "రక్తాస్యనేత్రపాణిపాదః-ரக்தாஸ்யநேத்ரபாணிபாதஃ'' என்றும், (உ) "செய்யகை'' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - ஸாமுத்ரிகலக்ஷணத்தையுடைத்தான கையில் சிவப்பிலே அநுரக்தையானேன். (கைவண்ணந்தாமரை) வண்ணமென்று - நிறம். அன்றியே, ப்ரகாரமாய் ஆகாரஸாம்யத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். அல்லிபோலே உள்ளங்கையும், இதழ்கள்போலே விரல்களும் தாதுபோலே ரேகைகளும் விலக்ஷணமான கந்தமும் ம்ருதுவான ஸ்பர்சமும் புறவிதழ்போலே ஶ்யாமமான புறங்கையில் பசுமையும் ஏவமாதியானலக்ஷணங்களை யுடைத்தாயிருக்கை. (கைவண்ணந்தாமரை) (ங) "సకలఫలప్రదో హి విష్ణుః-ஸகலபலப்ரதோஹிவிஷ்ணுஃ'' என்றும், (ச) "அலம்புரிந்தநெடுந்தடக்கை'' என்றும் திருக்கை ஸகலபலங்களையுங்கொடுக்கும்படிபோலே யிருக்கும்.

பின்பு செய்த தென்னென்னில்; "போகபிக்ஷை'' என்று கையைக் குவித்தார், ததநந்தரம் நான் விரோதவசநம் பண்ணாதே யிருந்ததுகொண்டு, (ரு) "అప్రతిషిద్ధమనుమతం భవతి-அப்ரதிஷித்தமநுமதம்பவதி'' என்றுபேசாதே யிருந்தது பாதியிசைவாகக்கொண்டு, (சு) "అయం స తిష్ఠతి సఙ్గమోత్సుకః-அயம்ஸதேதிஷ்ட்டதிஸங்கமோத்ஸுகஃ'' என்றும் (எ) "స్వపసి మయా సుతను-ஸ்வபஸிமயாஸுதநு'' என்றும் சிலவபேக்ஷாக்திகளைப்பண்ணினார். (வாய்கமலம்போலும்) அப்போது செவ்விபெற மலர்ந்தாற்போலே அவ்வதரஸ்ப்புரணமிருந்தபடிகாண்.

அதுக்கு நானொரு ப்ரத்யாக்யாநம்பண்ணாமையாலே அதுக்கு மேலேயொரு அபூர்வமாக (அ) * தூதுசெய் கண்களாலே சிலசேஷ்டைகளைப் பண்ணினார். (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) அந்தக்கண்கள் தாமும் அவையாயிருந்தது. (கைவண்ணம்) என்று ஒருகையைச் சொ

(க)
(உ) தி-வாய்-அ-க-எ.
(ங)
(ச) சு.
(ரு)
(சு)
(எ)
(அ) தி-வாய்-கூ-கூ-கூ.

ன்னுர், (வாய்கமலம்) என்று ஒருவாயைச்சொன்னுர், (கண்ணிணே) என்று இரண்டுகண்களேயுஞ் சொல்லுவானென்னென்னில்; கைகள் தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ரகரணம், கண்ணிரண்டுங் கூட ஏகஸாமக்ரியா யாயிற்றிருப்பது, ஆகையாலே சொல்லுகிறது.

அபாங்கங்களாலே சிலஸங்கேதங்களேப் பண்ணினவிடத்தில் நான் இசைந்திருந்தபடியாலே நாலடிபுகுராநின்ருர்; (அடியுமஃதே) நிலத்தாமரை மலர்ந்தாற்போலே அத்திருவடியிருந்தபடி காண்.

அன்றியிலே, விவாஹஸமாதியாலே சிலஶ்ருங்காரசேஷ்டைகளேப்பண்ணி, (௧) "గృహీత్వాకరపద్మాభ్యాం సీతాయాఃపాదపఙ్కజమ్ । అశ్మన్యారోపయామాస-க்ருஹீத்வாகரபத்மாப்யாம் ஸீதாயாః பாதபங்கஜம் । அஶ்மந்யாரோபயாமாஸ" என்றும், (௨) "செம்மையுடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி யம்மிமிதிக்க" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - என்காலேப்பிடிப்பதாகச் சில அபிநயங்களேப் பண்ணினுர். (கைவண்ணந்தாமரை) அப்போது கடினமானகல்லே மிதியாமே ம்ருதுவான கைத்தாமரை யிருந்தபடிகாண். அநந்தரம், (௩) "ఆతిష్ఠేమమశ్మానమ్-ஆதிஷ்டேமமஶ்மாநம்" என்று அவ்வநுஷ்டாநப்ரகாசகமான மந்த்ரத்தை உச்சரித்தபோது, (வாய்கமலம்போலும்) (௪) "இவர்வாயில் நல்வேதமோதும் வேதியர்" என்னும்படி மதுகரஜ(஝ு)ங்கார முகரிதமான தாமரை மலர்ந்தாற்போலேயிருந்தது காண். அநந்தரமாக, (௫) "ఇమాంసమేతపశ్యత-இமாம் ஸமேதபஶ்யத" என்கிற மந்த்ரத்தாலே என்னேக்காலேதொடங்கி கரியகுழலளவும் பார்த்தார்; அப்போது, (கண்ணிணேயுமரவிந்தம்) திருக்கண்களும் தாமரைபோலே யிருந்தது காண். ததநந்தரமாக, (௬) "సఖాసప్తపదాభవ - ஸகாஸப்தபதாபவ" என்றும், (௭) "తుభ్యమగ్నే పర్యవహన్ సూర్యాంవహతునాసహ - துப்யமக்நேபர்யவஹந்குர்யாம்வஹதுநாஸஹ" என்றும், (௮) "தீவலஞ்செய்ய" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அக்நியை ப்ரதக்ஷிணமாக வருவதாக நடந்தார், என்கையைப்பிடித்துக்கொண்டு முன்னே நடக்கிறபோது மாறி மாறியிட்ட திருவடிகளும் அத்தாமரைப்பூத்தானுயிருந்தது காண்.

---

(௧) ரா - பா -.
(௨) நா - தி - கக - அ.
(௩)
(௪) தி - மொ - க - உ - க.
(௫) யஜு -.
(௬)
(௭)
(௮) நா - தி - சு - எ.

அன்றிக்கே, (க) "త్వామయమపి బద్ధాఞ్జలిర్దాసజనః - த்வாமயமாபத்தாஞ்சலிர்தாஸஜநஃ" என்று அஞ்சலியைப் பண்ணுவது, (உ) "అఙ్కేనిధాయకరభోరుయథాసుఖం తేసంవాహయామిచరణౌ - அங்கேநிதாயகரபோருயதாஸுகம்தேஸம்வாஹயாமிசரணௌ" என்றும் இத்யாதியில் படியே என் காலைப்பிடிப்பதாகக் கையைநீட்டுவதாய் சிலபாவங்களைப் பண்ணினர்; (கைவண்ணந் தாமரை) இப்பூவிலேயோ நான் காலைவைக்கப்போகிறதென்று கூசும்படி யிருந்ததுகாண். அநந்தரமாக, (ந) "కులేమహతిసమ్భూతే ధర్మజ్ఞే ధర్మచారిణి। శృణుజానకి- குலேமஹதிஸம்பூதேதர்மஜ்ஞேதர்மசாரிணி।ஶ்ருணுஜாநகி" என்றும், (ச) "సీతేమహాకులీనాసిధర్మేచనిరతాసదా - ஸீதேமஹாகுலீநாஸிதர்மேசநிரதாஸதா" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - என்னைநோக்கிச் சில கைவாரங் கொள்ளத்தொடங்கினர்; (வாய்கமலம்போலும்) அப்போது வாய்மணமிருந்தபடி - தாமரைமணத்தாற்போலே மணத்ததுகாண். (ரு) "పశ్చాదేత్యశనైఃకరామ్బుజవృతే కుర్వీతసాలోచనే - பஶ்சாதேத்யசநைஃகராம்புஜவ்ருதேகுர்வீதஸாலோசநே" என்று - ஓசைப்படாதபடி பிறகிட்டுவந்து கண்ணைப் புதைக்கிறுளோவென்று ஸாசங்கராய்ப்புரிந்து பார்த்தார்; (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) அப்போது இக்கண்களையோ நாம் நெருங்கப் புதைக்கப் புக்கதென்று தவிரும்படியான கண்களில் சிவப்பிருந்தபடிகாண். இங்கே சற்று ஆஸ்பதம் பெற்றபடியாலே மடியிலே யிருப்பதாகக் கோலி வேட்டைக்குப் போவதாகக்கோத்தமரவடியைக் கழற்றினர்; (அடியுமஃதே) இம்மெல்லடியைக்கொண்டோ காடுமேடையுமான பரப்பெல்லா முலாவப் புக்கதென்று வயிறுபிடிக்கும்படியான அடியும் அவைதானுயிருந்தது.

அன்றியே, (சு) "అభయంసర్వభూతేభ్యోదదామ్యేతద్వ్రతంమమ - அபயம்ஸர்வபூதேப்யோததாம்யேதத்வ்ரதம்மம" என்றும், (எ) "ఆపన్నాభయసత్త్రేషుదీక్షితాః - ஆபந்நாபயஸத்ரேஷுதீக்ஷிதாஃ

(க)
(உ)
(ந)
(ச)
(ரு)
(சு) ரா - யு - கஅ - நந -
(எ)

கலு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே எனக்கு உகப்பென்று ரக்ஷண த்துக்குக் கட்டின காப்பையுங் கையையு மென்முன்னேகாட்டினார். இப்படி விரோதி நிவ்ருத்தி பண்ணுகிற அக்லைதனக்கு மார்த்தவமே ஸ்வபாவமாயிருந்தது, (கைவண்ணந்தாமரை). கட்டின காப்புக்கீடாக, (க) "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి - ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்பது, (உ) "నయామి పరమాం గతిమ్-நயாமிபரமாம்கதிம்" என்பது, (உ) "అహం స్మరామి మద్భక్తమ్ - அஹம்ஸ்மராமிமத்பக்தம்" என்பதாய்க்கொண்டு சிலவார்த்தைகளைச் சொன்னார்; (வாய்கமலம்போலும்) அவ்வார்த்தைக்குள்ள சுவடுகாண். (ங) "మైత్రేణేక్షస్వ-மைத்ரேணேக்ஷஸ்வ" (ச) "చక్షుషా తవ సౌమ్యేన పూతాస్మి రఘునన్దన- சக்ஷுஷாதவஸௌம்யேநபூதாஸ்மிரகுநந்தந" என்றும், (ரு) "అవలోకనదానేన-அவலோகநதாநேந" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே கூசாமல் அபேக்ஷிக்கலாம்படியும் க்ருதஜ்ஞராம்படியும் குளிரப்பார்த்தார், அப்பார்வைக்கு ஸௌமநஸ்ய முண்டாயிருந்தது;(கண்ணிணையு மரவிந்தம்) (சு) "శ్రుతిశిరసి విదీప్తే- ஶ்ருதிசிரஸிவிதீப்தே" என்றும், (எ) "యన్మూర్ధ్ని మే శ్రుతిశిరస్సు చ భాతి - யந்மூர்த்நிமேஶ்ருதிசிரஸ்ஸுசபாதி"என்றும்,((அ) "పాదేన కమలాభేన-பாதேநகமலாபேந" என்றும், (கூ) "திருப்பொலிந்த சேவடியென்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்" என்றும், (கo) "தளிர்புரையுந்திருவடியென்தலைமேலவே" என்றும், நின்றார் நின்றபடிகளிலே-சொல்லலாம்படி தலையிலே புழுகுற விட்டாற்போலே, (கக) "విష్ణోః పదే పరమే మధ్వ ఉత్సః - விஷ்ணோ:பதேபரமேமத்வஉத்ஸ:" (கஉ) "தேனேமலருந் திருப்பாதம்" என்கிற திருவடியைக் கொண்டு வைத்தார்; (அடியுமஃதே) அத்திருவடிகளுக்குப் பூவுஞ்செருந்தியாயிருந்தது.

(க) கீதை - கஅ - கூகூ.
(உ) வராஹசர -
(ங)
(ச)
(ரு) வி-பு-க-உo-ரகூ.
(சு) ஸ்ரீபாஷ்யம் - க.
(எ) ஸ்தோ - ர - கூ.
(அ)
(கூ) பெரி - திரு - ரு - ச -எ.
(கo) க -
(கக) வி - ஸூ.
(கஉ) தி - வாய் - க-ரு-ரு.

(க) "ప్రాయఃప్రపదనేపుంసాంపౌనఃపున్యంనివారయేత్ - ப்ராயப்ரபதநேபும்ஸாம்பௌநபுந்யம்நிவாரயந்" என்றும், (உ) "செய்யேல்தீவினை" என்றும் ப்ரபத்தியில் ஸக்ருத்தொழிய த்விதீயபர்யாயம் தொடங்கியுள்ள ப்ரவ்ருத்தியையும், பாபங்களில் ப்ரதமமே தடங்கியுண்டான ப்ரவ்ருத்தியையும், ப்ரபத்திக்கு முன்பு கழிந்த அக்ருத்யாநுஷ்டாநநிபந்தநமான சோகத்தையும் தடுப்பதாயிருக்கிற அக்கையைக்காட்டினார்; (கைவண்ணந்தாமரை) அப்போது ஆஶ்ரிதருடைய முகோல்லாஸத்தைக் கண்டு கரபத்மம் மலர்ந்தாற்போலேயிருந்தது. (ங) "செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம்பணித்த மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை" என்றும், (ங) "தம்மையுகப்பாரைத்தாமுகப்பர்" என்றும் அம்ருதம்போலே சிலவார்த்தைகளை அருளிச்செய்தார்; (வாய்கமலம்போலும்) வாய்அவ்வம்ருதத்துக்குப் பூண்கட்டினாற்போலேயிருந்தது. (ச) "என்னையும்நோக்கியென்னல்குலும்நோக்கி யேந்திளங்கொங்கையும் நோக்குகின்றார்" என்று - அவயவியுடன் என்னவயவங்களுடன் வாசியறப் பூர்ண கடாக்ஷம் பண்ணியருளினார்; (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) அப்போது ஆகாசத்திலே இரண்டுதாமரைபூத்தாற்போலே யிருந்தது. (ரு) "பட்டுடுக்கு மயர்த்திரங்கும் பாவைபேணாள் பனிநெடுங்கண்ணீர்ததும்பப்பள்ளிகொள்ளாள்" என்றும், (சு) "துணைமுலைமேல் துளிசோரச் சோர்கின்றாள்" என்றும் நான் அரதியாய் அவனிருந்தவூரைநோக்கிப் போகத்தேடுவது, அவசையாய் அதுதானும் மாட்டாதே க்லேசிப்பதாகிற வளவிலே, "இருவராய்வந்தாரென்முன்னே நின்றார்" என்று கமர்பிளந்த நிலத்திலே ஒருபாட்டம் மழைவிழுந்தாற்போலே என்முன்னேநின்றார். (அடியுமஃதே) இந்தளத்தில் தாமரை பூத்தாற்போலே விரஹஸந்தப்தமான வித்தசையிலே திருவடித்தாமரைகளுண்டானபடிகாண்.

அன்றிக்கே, ப்ரதமத்திலே தன்னைப்பாணிக்ரஹணம் பண்ணின கையைச் சொல்லுகிறாள், (கைவண்ணந்தாமரை) என்று. (வாய்கமலம்போலும்) என்று - தன் கையைப்பிடித்துத் தன்செல்லாமை தோற்ற "இதொருவடிவழகிருந்தபடியென்! இதொரு

(க)
(உ) தி - வாய் - உ - கூ - ங.
(ங) நா - தி - கக - சO.
(ச) தி - மொ - கூ - உ - க.
(ரு) கக -
(சு) ககூ -

முலேயழகிருந்தபடியென்! இதொரு கண்ணழகிருந்தபடி யென்! இன்சொல்லுச் சொன்ன திருவதர மிருந்தபடியென்! என்கை. (கண்ணிணையுமரவிந்தம்) இன்சொல்லுச் சொல்லத்தொடங்கி அது தன்னைத் தலைக்கட்டமாட்டாதே இடையிலே விக்கிக் குறையுங் கண்ணாலே சொல்லித் தலைக்கட்டினபடி. ஆதரஸூசகமாயிறே இன்சொல்லிருப்பது, அவ்வாதர மித்தனையும் கண்ணிலே ப்ரகாசிக்கும்படி நின்றுசொன்கை. (அடியுமஃதே) (க) "జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష-ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷ" என்று அங்நோக்குக்குத் தோற்றுவிழும் திருவடிகளைச் சொல்லுகிறாள்.

(உ) "கண்ணும் வாயும் கைத்தலமும் அடியிணையும் கமலவண்ணம்" என்று-கீழேசொன்னாற்போலே இங்குஞ் சொல்ல வமைந்திருக்க, போக்யதாதிசயத்தாலே அவயவங்கள்தோறும் தாமரையை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறாள். அடியுந் தாமரை என்னாதே, (அடியுமஃதே) என்கிற உபேக்ஷாவசநத்தாலே கீழ்ச்சொன்னவையும் விஸத்ருசத்ருஷ்டாந்த மென்னுமிடத்துக்கு ஸூசகம்.

அவர்வந்தவரவை நீசொன்னவழகிருந்தபடி கேட்டதாயிராதே ஸாக்ஷாத்கரித்தாற்போலே யிருந்ததீ! என்று தோழிசொல்ல; தோழீ! இதெல்லாம் என்னன்புது, (அவ்வண்ணத்தவர்) என்னுமித்தனையென்கிறாள். நினைந்துமோந்தோ மித்தனையொழிய வந்த ப்ரகாரத்தையும் அவனையும் நம்மால் பேசப்போமோ? நீகேட்கையாலே உனக்கொரு த்ருஷ்டாந்தத்தையிட்டுச் சொன்னேனித்தனையொழிய ஒரு த்ருஷ்டாந்தத்தை யிட்டுச் சொல்லும்படியன்றுகாண் வடிவிருந்தபடி.

(அவ்வண்ணத்தவர்) அந்தப்ராகாரத்தை யுடையவரென்னுமித்தனைபோக்கி வேறுபாசுரமிட வொண்ணாதுகாண். வேதங்களும், (௩) "వేదాహమేతమ్ - வேதாஹமேதம்" என்று உள்ளபடி யறியக்கடவோ மென்றிழிந்து, (ச) "పరాత్పరం యన్మహతో మహాన్తమ్-பராத்பரம்யந்மஹதோமஹாந்தம்" என்றும், (ரு) "క ఇత్థా వేద-கஇத்தாவேத" என்றும், (சு) "నేతి నేతి - நேதிநேதி" என்றும்,

(க) ஜி - ஸ்தோ - க.
(உ) கஅ -
(௩) பு - ஸூ -
(ச) மு - உ -
(ரு) மு - உ -
(சு) ப்ரு - ச - ௩ -

(க) "యస్యామతంతస్యమతమ్-யஸ்யாமதம்தஸ்யமதம்" என்றும்,(உ) "యతోవాచోనివర్తన్తే। అప్రాప్యమనసాసహ-யதோவாசோநிவர்த்தந்தே । அப்ராப்யமநஸாஸஹ" என்றும், (ங) "యతోవేదామనసాసహైనమనుప్రవిశన్తితమోదమేనమ్- யதோவேதாம்நஸாஸஹைநமநு ப்ரவிசந்திதமோதமேநம்"என்றும், (ச) "அறிந்தனவேதவரும்பொருள் நூல்க ளறிந்தனகொள்க வரும் பொருளாதல்" என்றும் இப்படிசொல்லிவிட்ட வித்தனையிறே. (அவ்வண்ணத் தவர்நிலைமை) என்று, இவ்விடத்தில் (அவ்வண்ணம்) என்கிறவிசேஷணம் அவருக்கு விசேஷணமாகவுமாம், அவர்நிலைமைக்கு விசேஷணமாகவுமாம். (அவ்வண்ணத்தவர்) என்றபோது வேதங்களிலே ப்ரதிபாதிக்கிற ப்ரகாரமான ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை யுடையவனென்று பகவத்பரமாகவுமாம்; அன்றியிலே, அவருடைய அவ்வண்ணத்து நிலைமையென்று நிலைமைக்கு விசேஷணமாகவுமாம். ஒன்று வ்யவஹிதாந்வய ப்ராப்தம்; மற்றையது ஸ்வதஃப்ராப்தம். நிலைமையாவது - மர்யாதைகள். அதாவது - வ்யவஸிதஸ்வபாவங்கள். (அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை) என்று - அந்தப்ரகாரத்தை யுடையவருடையவ்யவஸிதங்கள்.

(அவ்வண்ணத்து) என்றும், (அவர்) என்றும் பிரிக்கவுமாம்; (அவ்வண்ணத்தவர்) என்று முழுச்சொல்லாகவுமாம். (அவ்வண்ணம்) என்று - ஸௌலப்யஸ்வபாவம். அதாவது (ரு) "ఆలోలకున్తళమనోహరణాభిరామ మాజానుదీర్ఘభుజ మాయతలోచనంత్వామ్। లక్ష్మీసహాయ మనిమేష మపేతవిఘ్నం పశ్యేమదేవశరదశ్శతమేవమేవ- ஆலோலகுந்தளமநோஹரணாபிராமமாஜாநு தீர்க்கபுஜமாயதலோசநம்த்வாம் । லக்ஷ்மீஸஹாயமநிமேஷமபேதவிக்நம்பஶ்யேமதேவசரதஶ்ஶதமேவமேவ" என்று - ஸௌலப்யாதிகளைக்காலதத்வமுள்ளளவும் அநுபவிக்கலாயிருக்கை. (சு) "ప్రసాదపరమౌనాథౌ - ப்ரஸாதபரமௌநாதௌ" என்று பரத்வம் வஸ்துஸ்வபாவத்தாலே கழற்றவொண்ணுமே கிடந்தவித்தனை. (நிலைமை) என்று - அதின்

(க) கேநோப - ங -
(உ) தை - ஆந -
(ங)
(ச) தி - வாய் - கூ - ங - ங.
(ரு)
(சு) வி - பு - ரு - கக - உக.

வகுப்பு. ஸௌசீல்யவாத்ஸல்ய காருண்ய ஸௌந்தர்யாதிகள். அவையாவன - வந்து, இங்கேவந்து, என்முன்னேவந்து நின்றுரென்கிறவை. (கண்டும்) குணம்கண்ணுக்கு விஷயமன்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே (கண்டும்) என்கிறபடி யென்னென்னில்; கண்ணென்று உட்கண்ணாய், ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரத்தைச் சொல்லுகிறது. அவன் பண்ணின தாழ்ச்சிகளை அநுபவித்திருக்கச்செய்தேயு மென்றபடி.

அன்றிக்கே, (அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை) என்று (க) "రామస్తు సీతయా సార్ధం విజహార-ராமஸ்துஸீதயாஸார்த்தம்விஜஹார" என்று பிராட்டியுங்கூட அப்ரதாநையாய்ப்பிறகிடும்படி போகஸ்ரோதஸ்ஸூக்கு முன்னேட்டுக்கொடுத்த அவ்வவ வைவித்யங்களைஸ்மரிக்கிறது. (அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை) ஒருஸ்ரோதஸ்ஸூக்குநிலவராய் மற்றைஸ்ரோதஸ்ஸூக்கு நிலவரன்றியிலே யிருக்கையன்றிக்கே, ஸ்ரோதஸ்ஸூதோறும் இதுவேநிலையென்னும்படி ஸார்வத்ரிகமான தேசிகத்வம் சொல்லுகிறது. (உ) "விதியினால் பெடைமணக்கும்" என்னுமாபோலே.

அன்றியிலே, (அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமை) என்று (௩) "వైయాత్యం సుర తేష్వివ- வையாத்யம்ஸூரதேஷ்விவ" என்கிறபடியே பஹுமுகமான ஸ்ரோதஸ்ஸூக்கு நிலவரா யிருக்கச்செய்தேயும் (ச) "శిరీషమృద్వీమ్-சிரீஷம்ருத்வீம்" என்று - என்னுடைய மார்த்தவத்தைக்கண்டு குசைதாங்கின்ற நிலைமைகாண். அன்றியிலே, (நிலைமைகண்டும்) என்று, (ரு) "నత్యజేయమ్-நத்யஜேயம்" என்கிறபடியே என்னைப்பெற்றுத் தரித்தல் பெறாவிடில் முடிதல்செய்யும்படியான ஸ்வபாவத்தைக்கண்டு வைத்தும். (அவர்நிலைமை) அவர் வடிவழகிருந்தபடியது, சீலமிருந்தபடியது, வ்யவஸாயமிருந்தபடியது, இத்தனையுங்கண்டுவைத்தும், (கண்டும்) முன்பு உன்பக்கலிலே கேட்டுப் போந்தேனித்தனையிறே, கேட்டாற்போலே கண்டுவைத்தும். (கண்டும்) நெடுநாள் ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணிக் காணவேண்டும் விஷயம் அநாயாஸமாகக் கண்ணுக்கு விஷயமாயிருக்கச்செய்தே கிடாய் நழுவவிட்டது. காணாதபோது வெருவ ப்ராப்தமா யிருக்கக்

(க) ரா - பா - எஎ -
(உ) தி - வாய் - க - ச - ரு.
(௩)
(ச)
(ரு) ரா - யு - கஅ - ரு -

கண்டுவைத்துங் கலங்கினேன். (க) "கண்டுந்தெளியகில்லீர்" என்னக்கடவதிறே.

அதுக்கடி யென்னென்னில்; (அவரை) அதாவது - (உ) "ஸம்பாஹுப்யாம்நமதி ஸம்பதத்ரைர்த்யாவாப்ருதிவீஜநயந்தேவஏக:" என்றும், (ங) "பத்துடையடியவர்க் கெளியவன்பிறர்களுக் கரியவித்தகன்" என்றும் - ஸௌலப்யம் ஸ்வபாவமான வோபாதி பரத்வமும் ஸ்வபாவமாய் நின்று நிலத்ததாகையாலே.

(தோழீ) அஞ்சினூர் புகலிடமாக உன்னையாகிலும் பெற்றோமிறே. (தோழீ) பால்யத்திலே பாம்ஸுக்ரீடைக்குத் துணையானாய், நாயகன்பக்கலிலே அபிலாஷைசென்றவளவிலே நெஞ்சில்கிடைப்பாடுஞ் சொல்லுகைக்கும் அவனைக்கிட்டுவிக்கைக்கும் துணையானாய், விஸ்லேஷதசையிலே வ்ருத்தநீர்த்தநம்பண்ணி அநுமோதிக்கைக்குந் துணையானாய், ஸர்வவிதஸஹாயமும் நீயேயன்றோ. (தோழீ) (ச) * இவர் வாயில் நல்வேதமோதும் வேதியர் வானவராகையாலே, "அவர்" என்று - போக்யதையைச் சொல்லுவது; (ச) "என்னையும் நோக்கி என்னல்குலும் நோக்கி ஏந்திளங்கொங்கையும் நோக்குகின்றார்" என்று-நாயகாநுராகம்சொல்லுவது; (ச) "அன்னையென்னோக்குமென் றஞ்சுகிறேன்" என்று - பயஸ்தாநஞ்சொல்லுவது; (ச) "அச்சோ வொருவரழகியவா" என்று பின்னையும் விடவொண்ணுதபடியான ஆகர்ஷகம் சொல்லுகைக்கு உன்னையொழிய வேறுண்டோ? (தோழீ) அவர்வடிவழகிருந்தபடியும் வந்தவரவிருந்தபடியும் நின்ற நிலை யிருந்தபடியும் நீகாணப்பெற்றதில்லை காணென்கிறாள்.

(அவரைநாம்) நம்மையொழியச் செல்லாதபடி நின்றவரை, அவரையொழிந்தபோது, (ரு) "அஸந்நேவ-அஸந்நேவ" என்னும்படியிருக்கிற நாம். அன்றிக்கே, அவரை யொழியச்செல்லாமையால் வந்த வாற்றாமையையுடைய நாமென்னுதல், ஏகாதிரிக்தமநேகமாகையாலே தோழியையுங்கூட்டி (நாம்) என்கிறாள். (அவரைநாம்) (சு) "செல்வர் பெரியர்" என்றும், (எ) "அவனெவ்விடத்தான்"

(க) தி - வாய் - ச - கo - ரு. (ரு) தை - ஆந -
(உ) யஜு - கா - (சு) நா - தி - கo - கo.
(ங) தி - வாய் - க - ங - க. (எ) தி - வாய் - ரு - க - எ.
(ச) தி - மொ - கூ - உ - க.

என்றும் எட்டாதபடியாயிருக்கிறவரை, (௧) "சிறுமானிடவர்" என்று எண்ணுகைக்குங் கூடப்பாற்றம் போராதபடியான நாம்.

இப்படி பர்வதபரமாணுக்களானவிடத்தில் நாம்செய்த தென்னென்ன; (தேவரென்றஞ்சினோமே) நங்காலிலேவிழுவா ரொருவரல்லர், நாம் அவர்காலிலே விழத்தக்காரொருத்தரொன்று கூசினோம். (அவரை நாம்தேவரென்றஞ்சினோம்) ஸ்ரீவராஹ நாரஸிம்ஹங்களான திர்யகவதாரங்களாக நினைத்திலோம், மாநுஷரான ராமக்ருஷ்ணர்களென்று நினைத்திலோம், (௨) "అశ్వత్థస్సర్వవృక్షాణామ్-அஶ்வத்தஸ்ஸர்வவ்ருக்ஷாணாம்" என்றும், (௩) "మేరుశ్శిఖరిణామ్-என்றும் ஸ்த்தாவராவதாரமான அஶ்வத்தமேருக்களாக நினைத்திலோம், (௪) "மனிசர்க்குத்தேவர்போலத் தேவர்க்குந்தேவா" என்றும், "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றும் ஸூரிகளுக்கு மெட்டாத பரதேவதையென்று நினைத்தோம். ஶ்ருங்காரகர்மஸமாராத்யரானவரை கர்மஸமாராத்யராக நினைத்தோம்.

அதவா, (அவரைநாம்தேவரென்றஞ்சினோம்) (௫) "దివ్యక్రీడావిజిగీషావ్యవహారద్యుతిస్తుతిమోదమదస్వప్నకాన్తిగతిషు-திவுக்ரீடாவிஜிகீஷாவ்யவஹாரத்யுதிஸ்துதிமோதமதஸ்வப்நகாந்திகதிஷு" † (௬) "క్రీడా హరేరిదం సర్వం క్షరమిత్యవధార్యతామ్ - க்ரீடாஹரேரிதம்ஸர்வம்க்ஷரமித்யவதார்யதாம்" என்றும், (௭) "క్రీడతో బాలకస్యేవ చేష్టాం తస్య నిశామయ - க்ரீடதோபாலகஸ்யேவசேஷ்டாம்தஸ்யநிசாமய" என்றும், (௮) "అఖిలభువనజన్మస్థేమభఙ్గాదిలీలే - அகிலபுவநஜந்மஸ்த்தேமபங்காதிலீலே" என்றும் (௯) "మోదతే భగవాన్ భూతైః బాలః క్రీడనకైరివ-மோததேபகவாந்பூதைःபாலःக்ரீடநகைரிவ" என்றும், (௧௦) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்றும், (௧௧) "வீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும்" என்றும் - விபூதியைக்கொண்டு லீலைபண்ணுவாரொருவரொன்றும்.

(௧) நா-தி-௪௨-௪. (௫) (௯)
(௨) கீதை-௧௦-௨௬. (௬) (௧௦) தி-வாய்-௩-௧௦-௭.
(௩) கீதை-௧௦-௨௩. (௭) வி-பு-௧-௨-௧௮. (௧௧) நா-தி-௧௪-௯.
(௪) தி-வாய்-௮-௧-௫. (௮) ஸ்ரீபாஷ்யம்-௧.

† இங்கு "தேவரென்று க்ரீடையாய்" என்றிருக்கவேணும்.

(தேவனொன்று) விஜிகீஷையாய், (க) "జితం తే పుణ్డరీకాక్ష-ஜிதம் தேபுண்டரீகாக்ஷ" என்றும், (உ) "జితం భగవతా జగత్ - ஜிதம்பகவதாஜகத்" என்றும், (ங) "సత్యేన లోకాన్ జయతి-ஸத்யேநலோகாந் ஜயதி" என்றும், (ச) "నావిజిత్య నివర్తతే - நாவிஜித்யநிவர்த்ததே" என்றும், (ரு) "தோற்றோம் மடநெஞ்சம்" என்றும் - ஸ்வேதர வஸ்துக்களை நின்றநின்ற நிலைகளிலே தோற்பித்துவெற்றிகொள்வாரொருவனொன்றும்.

(தேவர்) என்று வ்யவஹாரமாய், (சு) "యోవై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి - யோவைவேதாம்ஸ்சப்ரஹிணோதி" (எ) "పఞ్చరాత్రస్య కృత్స్నస్య వక్తా నారాయణస్స్వయమ్- பஞ்சராத்ரஸ்யக்ருத்ஸ்நஸ்யவக்தா நாராயணஸ்ஸ்வயம்" (அ) "பீதகவாடைப் பிரானார்பிரமகுருவாகி" என்றும், (கூ) "திருவரங்கர்தாம்பணித்தமெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை" என்றும், (க0) "மறையுரைத்த திருமால்" என்றும், (கக) "அன்னமாயன்றங்கருமறைபயந்தான்" என்றும் - ப்ரபுத்வம்கொண்டாடி வாய்திறவாதிருக்கை யன்றிக்கே - ஸகலஜகத்திதமாக வேத வைதிக ப்ரவசநம்பண்ணுவாரொருத்தர்.

அன்றிக்கே, வ்யவஹாரமென்று-வழக்காய், (கஉ) "ఈశ్వరోహమహం భోగీ - ஈஸ்வரோஹமஹம்போகீ" என்றும், (கஉ) "ఆఢ్యోభిజనవానస్మి కోన్యోస్తి సదృశో మమ-ஆட்யோபிஜநவாநஸ்மிகோந்யோஸ்திஸத்ருஸோமம" என்றும்-ஸம்ஸாரியானவன்நான் கடவேனென்ன; (கங) "పతిం విశ్వస్య-பதிம்விஸ்வஸ்ய" என்றும், (கச) "స ఈశోస్య జగతో నిత్యమేవ -ஸஈஸோஸ்யஜகதோநித்யஏவ" என்றும், (கரு) "ఈశతే భగవానేకః-ஈஶதேபகவாநேக:" (க௬) "శాస్తా విష్ణురశేషస్య జగతః-சாஸ்

(க) ஜி-ஸ்தோ-க.
(உ)
(ங) ரா-அ-
(ச) ரா-அ-
(ரு) தி-வாய்-உ-க-எ.
(சு) ஸ்வேதா-சு-
(எ)
(அ) பெரி-திரு-ரு-உ-அ.
(கூ) நா-தி-கக-க0.
(க0)
(கக) தி-மொ-ரு-எ-ங.
(கஉ) கீ-க௬-மச-
(கங)
(கச)
(கரு)
(க௬)

தாவிஷ்ணுரசேஷஸ்யஜகத:” (க) “ప్రశాసితారం సర్వేషామ్ - ப்ரசாஸிதாரம்ஸர்வேஷாம்” என்றும், (உ) “అహం కృత్స్నస్య జగతః ప్రభవః ప్రళయస్తథా - அஹம்க்ருத்ஸ்நஸ்யஜகத:ப்ரபவ:ப்ரளயஸ்ததா” என்றும், (ந) “తేన చేదవివాదస్తే మా గఙ్గాం మా కురూన్ గమః- தேநசேதவிவாதஸ்தேமாகங்காம்மாகுரூந்கம:” என்றும் - ப்ரமாணமான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளைக் கையிலேகொண்டு ஸம்ஸாரிகளோடே வழக்குச்சொல்லித் தம்மதாக்குவரென்றும்.

(தேவரென்று) த்யுதியாய், (ச) “తమేవ భాన్తమనుభాతి సర్వమ్- தமேவபாந்தமநுபாதிஸர்வம்”(ச) “తస్య భాసా సర్వమిదం విభాతి-தஸ்யபாஸாஸர்வமிதம்விபாதி” (ரு) “అథ యదతః పరో దివో జ్యోతిర్దీప్యతే- அதயததஃபரோதிவோஜ்யோதிர்தீப்யதே”என்றும்,(சு) “నారాయణ పరో జ్యోతిః-நாராயணபரோஜ்யோதி:” (எ)“நிறைந்த சோதிவெள்ளஞ்சூழ்ந்த” (அ) “சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருரு” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - நிரவதிகதேஜோரூபராயிருப்பாரென்றும்.

(தேவர்) என்று ஸ்துதியாய், (கூ) “తతో దేవా ఊర్ధ్వబాహవః స్తువన్తి - ததோதேவாஊர்த்வபாஹவஸ்துவந்தி” என்றும், (க0) “తస్య ఋక్ సామ చ గేష్ణౌ - தஸ்யருக்ஸாமசகேஷ்ணௌ” என்றும், (கக) “స్తవ్యః స్తవప్రియః-ஸ்தவ்யஸ்தவப்ரிய” என்றும், (கஉ) “సమభిష్టూయ సన్నతాః-ஸமபிஷ்டூயேஸந்நதா:” என்றும், (கந) “సఙ్ఘైస్సురాణాం దివి భూతలస్థైః తథా మనుష్యైర్గగనే చ ఖేచరైః- స్తుతః-ஸங்கைஸ்ஸுராணாம்திவிபூதலஸ்த்தை ஸ்ததாமநுஷ்யைர்ககநேசகேசரை:-ஸ்துத:” (கச) “ஏத்தவேழுலகம்” (கரு) “ஏத்தவேத்தவெங்கெய்தும்”

(க)
(உ) கீ-க0-அ.
(ந) மநு-அ-கூஉ.
(ச) கடோ-உ-ரு-கரு.
(ரு) சாந்தோ-
(சு) பு-ஸூ-
(எ) தி-வாய்-ரு-ரு-எ.
(அ) ,, ரு-ரு-க0
(கூ)
(க0) சாந்தோ-
(கக) ஸஹஸ்ர-
(கஉ)
(கந)
(கச) தி-வாய்-உ-உ-கக.
(கரு) ,, ச-ந-க0.

என்று திவ்யரோடு பௌமரோடுவாசியற ஸர்வைஸ்ஸதத்யனு யிருக்குமென்றும், (தேவர்) என்று-காந்திகதிகளுக்குப் பேராய், (௧) “బ్రహ్మవిదాప్నోతిపరమ్ - ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம்” என்றும், (௨) “మాంవ్రజ - மாம்வ்ரஜ” (௩) “మామేవైష్యసి - மாமேவைஷ்யஸி” என்றும், (௪) “గతిర్గమ్యశ్చాసౌహరిః - கதிர்கம்யஶ்சாஸௌஹரிஃ” என்றும், (௫) “நாராயணனே நமக்கேபறைதருவான்” என்றும், (௬) “இறைவா நீதாராய்பறை” என்றும், (௭) “உனக்கே நாமாட் செய்வோம்” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே உபாயோபேயங்களிரண்டும் அவனே யென்றும், திவுதாதுவுக்கு ப்ரதிபாத்யமான வர்த்தங்களேழும் பதார்த்தாந்தரங்களில் ப்ரத்யேகமேகதேசம் வர்த்திக்குமித்தனை; அப்படியேயன்றிக்கே உக்தப்ரகாரத்திலே இங்கேயெல்லாம் பூர்ணமாகவர்த்திக்கையாலே, (௭) “నతత్సమశ్చాభ్యధికశ్చ-நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச” என்றும், (௮) “నత్వత్సమోऽస్త్యభ్యధికః కుతోऽన్యో లోకత్రయేऽపి-நத்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிகஃகுதோந்யஃலோகத்ரயேபி” என்றும் - வேதவைதிகர் சொல்லுகிற மேன்மையை புத்தி பண்ணினோமித்தனைகாண்.

அன்றியே, (தேவரென்று) அதஸ்மிந் தத்புத்திபண்ணினோம். பரதேவதையென்று ப்ரமித்தோமித்தனை யொழிய (௯ “ఆత్మానం మానుషం మన్యే-ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே” என்றும், (௰) “తత్ర త్వం మానుషో భూత్వా-தத்ரத்வம்மாநுஷோபூத்வா” என்றும், மண்ணிலேமயங்கி மனிசராயிருக்கிறவரை நாம்தேவரென்று பழியிட்டோம். ஆலோகாலாபாலிங்கநவிநயாதிகளைப் பண்ணித்தம்மைத்தாழவிட்டுநின்ற ஸஜாதீயவிஷயத்தை விஜாதீயபுத்தி பண்ணினோமித்தனைகாண். (௯) “ఆత్మానం మానుషం మన్యే- ஆத்மாநம்மாநுஷம் மந்யே” என்னும் அவர்களைவிட்டு, (௧௧) “భవాన్నారాయణో దేవః-பவாந்நாராயணோதேவஃ” என்கிற வழிப்போக்கர்வார்த்தையைப்பற்றினோமித்தனைகாண்; (௧௨) “అహం వో బాంధవో జాతః-அஹம்வோபாந்தவோஜாதஃ” என்னுமவனை, (௧௩) “దేవో వా దానవో వా త్వం-

(௧) தை-ஆந-௧.
(௨) கீதை-௧௮-௬௬.
(௩) கீதை-௯-௩௪.
(௪)
(௫) தி-பா-௧.
(௬) தி-பா-௨௧.
(௭) ஶ்வேதா-௬.
(௮) கத்யத்-௧.
(௯) ரா-யு-௧௨௦-௧௨.
(௰)
(௧௧) ரா-யு-௧௨௦-௧௪.
(௧௨) வி-பு-௫-௧௩-௧௨.
(௧௩) வி-பு-௫-௧௩-௭.

தேவோவாதாநவோவாத்வம்" என்றுப்ரமித்தாற்போலே யென்கிறாள்.

இப்படி அவர்கள்வார்த்தையைப் பற்றிச்செய்ததென்னென்னில்; (அஞ்சினோம்) (க) "అథసోఽభయఙ్గతో భవతి-அதஸோபயம்கதோபவதி" என்றும் (௨) "భయంభయానామపహారిణీ-பயம்பயாநாமபஹாரிணி" என்றும், அபயஸ்த்தாநத்திலே பயபுத்தி பண்ணிற்று. * "(நாமஞ்சினோம்) என்று-ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் வார்த்தையாயிருந்தபடி கண்டாயே"! என்று ஜீயரருளிச் செய்வர். இழவில்வந்தாலும் வாஸனை விடாதிறே. (நாமஞ்சினோம்) (௩) "భీషాఽస్మాద్వాతః పవతే। భీషోదేతిసూర్యః। భీషాఽస్మాదగ్నిశ్చేన్ద్రశ్చ- பீஷாஸ்மாத்வாதஃ பவதே।பீஷோதேதிஸூர்ய:। பீஷாஸ்மாதக்நிஶ்சேந்த்ரஶ்ச" என்று தூர்மாநிகள் அஞ்சுமிடத்திலேயோ பக்நாபிமாநிகளானநாமஞ்சுவது? (நாமஞ்சினோம்) (௪) "బాహుం రామస్య సంశ్రితా। నాహారయతి సంత్రాసమ్-பாஹூம்ராமஸ்யஸம்ஶ்ரிதா।நாஹாரயதிஸந்த்ராஸம்" என்று கணயத்துக்குள்ளேயிருக்கிறநாமோ அஞ்சுவோம்? (நாமஞ்சினோம்) என்று - (௫) "బాహుచ్ఛాయామవష్టబ్ధో యస్య లోకో మహాత్మనః-பாஹுச்சாயாமவஷ்டப் தோயஸ்யலோகோமஹாத்மநஃ" என்று உபய விபூதிக்கும் அஞ்சினன் புகலிடமானதோள் எனக்கொருத்திக்கும் பயஸ்த்தாநமாவதே!. (அவரை நாம் தேவரென்றஞ்சினோம்) (௬) "దదామిబుద్ధియోగంతమ్ - ததாமிபுத்தியோகம்தம்" என்று உணர்த்தியைத் தந்தவரை, (௭) "త్వత్త ఏవమయా శ్రుతః-த்வத்தஏவமயாஶ்ருதஃ" என்றும், (அ) "அறியாதனவறிவித்த" என்றும் - அவன்பக்கலிலே அறிவுபெற்ற நாம் பரத்வஜ்ஞாநம் பிறந்து ஸ்வரூபாநுகுணமாக வொதுங்கினோம். (நாமஞ்சினோம்) தோழீ! உன் ஸந்நிதியில்லாமையிறே நானிழந்தது, அவன்படியையும் என்படியையும் அறிந்த நீ கூடநின்றாயாகில் என் ப்ராந்தியைப் போக்கலாயிற்றேயென்கிறாள்.

மைவண்ணநறுங்குஞ்சி வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

---

* இது பட்டர் வ்யாக்யாநமாகில் இவ்வாக்யம் அந்வயியாது. இது பட்டர் வ்யாக்யாநமன்றென்றே ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞர் சொல்லுகிறார்கள்.

(க) தை-ஆந-எ.
(௨) வி-பு-க-சஎ-கூன.
(௩) தை-ஆந-அ.
(௪) ரா-அ-சு௦-௨௦.
(௫) ரா-ஸு-கூச-கக.
(௬) கீதை-க௦-க௦.
(௭) ரா-ஸு-கூஅ-ச௦.
(அ) தி-வாய்-௨-கூ-௨.

மூ.—நைவளமொன்றாராயாநம்மைநோக்கா
நாணினார்போலிறையேநயங்கள்பின்னும்
செய்வளவிலென்மனமுங்கண்ணுமோடி
எம்பெருமான்திருவடிக்கீழணைய, இப்பால்
கைவளையும்மேகலையுங்காணேன்கண்டேன்
கனமகரக்குழையிரண்டும்நான்குதோளும்
எவ்வளவுண்டெம்பெருமான்கோயிலென்றேற்கு
இதுவன்றேயெழிலாலியென்றார்தாமே. (௨௨)

பதம். ஒன்று, நைவளம், ஆராயா, நம்மைநோக்கா, இறைநாணினார்போல், (௫) பின்னும்நயங்கள்செய்வளவில், என்மனமும், என்கண்ணும், ஓடி, எம்பெருமான்திருவடிக்கீழ்அணைய, (௧௦) இப்பால், கைவளையும், மேகலையும், காணேன், கனம், (௧௫) மகரக்குழையிரண்டும், நான்குதோளும், கண்டேன், எம்பெருமான், கோயில், (௨௦) எவ்வளவுண்டென்றேற்கு, எழில் ஆலி, இதுவன்றேயென்றார்தாமே. (௨௩) (௨௨)

உரை. அத்விதீயமாக, நைவிக்கும் அழகையுடைய பண்ணை, ஆராய்ந்து (பாடி), நம்மைப்பார்த்து, கொஞ்சம் லஜ்ஜைப்பட்டவர்போலே, (நின்று) (௫) பின்னும் நீசபாஷணங்களைச் செய்யும்போது, என் மநஸ்ஸும், என்னுடைய கண்ணும், ஓடி, எமக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலேகிட்ட, (௧௦) அதன்பின், கையில்தரித்த வளையையும், அரைநூல்மாலையையும், போனவிடமறிந்திலேன்; ஸ்த்திரமான, (௧௫) இரண்டுமகரகுண்டலங்களையும், நான்கு திருத்தோள்களையும், பார்த்தேன்; எமக்கு ஸ்வாமியே! (தேவரீரெழுந்தருளியிருக்கும்) ஸ்ரீரங்கம், (௨௦) எவ்வளவு தூரமுண்டென்றுகேட்டஎனக்கு, அழகியதிருவாலி, இது வன்றே வென்று தாமேசுட்டிக்காட்டியருளினார். (௨௨) (௨௨)

வ்யா.—இருபத்திரண்டாம்பாட்டு.—(நைவளம்) கீழ்ப்பாட்டில் "அவரை நாம்தேவரென்றஞ்சினோம்" என்று - அதஸ்மிந்தத்புத்திபண்ணினோங் கண்டாயேதோழீயென்றாள்; "நீ அகன்றாயாகில் அவன் உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியென்" என்ன; அவன் வசீகரித்தபடியும் ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியுமிதுகாணென்கிறாள். தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும் சீலத்தையுங் காட்டினவிடத்திலும் கார்யகரமல்லாமையாலே "போமித்தனை யோ" என்று நினைத்தான், ஸ்ரீபாதம் பேர்ந்ததில்லை, நித்யஸாபேக்ஷமான விஷயத்தைக்குறித்து நித்யநிரபேக்ஷனானவன் கால்வாங்கமாட்டாதே நிற்கையாவதென்னென்னில்; சேஷியாகையாலே, சேஷவஸ்துவகன்றால் இழவுதன்னதாய், லபித்தால் பெறும் பேறும் தன்னதாயிருக்கையாலும், இவளை யொழியச்செல்லாத காமுகத்வத்தாலும், "நம்மழகு இங்கு

ஜீவிக்கையாயிற்றில்லையென்று மீளுவோமாகில் புறம்பு நமக்கு ஸர்வஸ்வம்மாயிருந்துள்ள வழகையாதரிப்பாரில்லை" என்கிற வபிமாநத்தாலும் கால்வாங்கமாட்டிற்றிலன். † உத்தமராஜகந்யைபக்கலிலே உத்தமராஜபுத்ரன் சென்று அழகு ஜீவிக்கையாகாதே மீண்டானென்றால் புறம்பு ஜீவிக்கையாகாதிறே. † ருசியேதுடங்கிப் பிறரைவசீகரிக்கும் பரிகரமாகத்தான் நினைத்திருப்பது அழகையிறே, அது நிஷ்ப்ரயோஜநமானால் அபிமாநம் கால் கட்டுமிறே; சக்திகொண்டுகார்யங்கொள்ளிலும் விஷயமில்லாமையாலே மேல்விழுந்தணைக்க மாட்டிற்றிலன்; எதிர்த்தலையில் இசைவின்றிக்கே மேல்விழுந்தால் ரஸமில்லையிறே. "அழகும் சீலமும் கார்யகரமாயிற்றில்லை, சக்திகொண்டு கார்யங்கொள்ளும் நிலமன்றியிலேயிருந்தது, இனி இவளை வசீகரிக்கும்படி யென்?" என்றுபார்த்தான், முன்பு திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் தன்குழலோசையிலே வசீக்ருதரானபடியைக்கண்டபடியாலே "நம்முடைய மிடற்றோசையாலே வசீகரிப்போம்" என்றுபார்த்து ஒருபண்ணை நுணுங்கினான். இவனுடைய (க) *ఏవంబహువిధాంచిన్తామ్-ஏவம்பஹுவிதாம்சிந்தாமிருக்கிறபடி. "ம்ருகயார்த்தமாகவந்தோ மாகையாலே 'பாடுகிறவனார்' என்றுகேட்பாரில்லை, இவளை வசீகரிக்கும் பரிகரமிது" என்று ஒருபண்ணை நுணுங்கினான், அதிலே யீடுபட்டு மேல்விழுந்து கலந்தேன், இதுகாண்செய்தபடியென்கிறாள். ம்ருகயையைக்குறித்துவந்தவர்கள் ஸ்ரமந்தீரஒருமரத்தின்கிழலிலே ஒதுங்குகையும் முகத்திலே நீரையேறிட்டுக் கொள்ளுகையும், கர்ப்பூரநிகரத்தை வாயிலேயிடுகையும், ஒருபண்ணை நுணுங்குகையும் ப்ராப்தமிறே.

(நைவளம்) கேட்டாரோடு சொன்னாரோடு வாசியற நைவிக்கும்படியான அழகையுடைத்தான பண்ணை நுணுங்கி. நட்டபாஷையை குணயோகத்தால் (நைவளம்) என்று பேரிடுகிறது. (௨) "நுடங்கு கேள்வியிசை" என்னக்கடவதிறே. (ஒன்று) அல்லாத இசைகளிற்காட்டில் பிறரைவசீகரிக்கவற்றாயிருக்கையையும் இதுக்கு வசீக்ருதராகாவிட்டால் வேறுகதியற்றிருக்கையையும் பற்ற அத்விதீய மென்கிறது.. கர்மஜ்ஞாநங்களால் ஸாத்யமல்லா

இருபத்திரண்டாம்பாட்டு. (நைவளம்) ஒருத்திபக்கலிலே ஜீவிக்கையாகாதொழிந்தால் புறம்பு ஜீவிக்கை யாகாதொழியவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உத்தமராஜேத்யாதி.)

அழகைத் தான் வசீகாரஸாதநமாக நினைத்திருக்குமோ வென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (ருசியேதொடங்கியித்யாதி.)

(க) ரா-ஸு-௬௧-க. (௨)

தத்தை பக்தியாலே ஸாதிக்கலாம், பக்தியாலே ஸாத்யமல்லாதத்தை ப்ரபத்தியாலே ஸாதிக்கலாயிருக்கும்; அதுவும் பலியாவிட்டால் வேறு கதியில்லையிறே. சேஷபூதன் சேஷியை லபிக்கைக்குச் சரமமான உபாயத்தைப் பற்றினாற்போலேகாணும் காந்தன் அபிமத விஷயத்தை லபிக்கைக்குச் சரமோபாயத்தைப் பற்றினபடி. (ஆராயா) நணுங்கினான். (நம்மைநோக்கா) பண்ணை நணுங்கினவாறே தான் அழிந்தான், "இனித்தப்பாது இவளழிகை" என்று என்முகத்தைப்பார்த்தான், "வயிரவுருக்கானது அரக்கையுருக்கச் சொல்ல வேணுமோ" என்றிருந்தான்; நம்முடைய பும்ஸ்த்வத்தையழித்த வித ம்ருதுஸ்வபாவையான இவளுடையஸ்த்ரீத்வத்தை யழிக்கக் குறையில்லையென்று என்முகத்தைப்பார்த்தான். (நம்மை) என்று - ஆத்மநிபஹு-வசநம்.

(நாணினார்போலிறையே) அல்பமேநாணினார்போலே. அவர் என்முகத்தைப் பார்த்தவிடத்தில் அவர் நணுங்கினபண்ணிலே அகவாயழிந்திருக்கச்செய்தே பொரிபுறந்தடவி நானழிந்தமை அவர்க்குத் தெரியாதபடி அவிக்ருதையா யிருந்தேன், அத்தைக்கண்டு லஜ்ஜைபிறந்தது, "சரமோபாயத்தை யநுஷ்டித்தோம், அது நிஷ்ப்பலமாயிற்று" என்று லஜ்ஜையிலே யிழிந்தார். நேராக நாணினாராகில் மேல்பண்ணும் ப்ரவ்ருத்தி கூடாதிறே; ஆகையாலே நாணினார்போலே பாவித்தாரென்கிறாள். அதாகிறது - லஜ்ஜித்தாற்போலே பாவியா நேர்முகம் பார்க்கமாட்டாதே சோலையைப் பார்ப்பது, பார்ஶ்வங்களைப் பார்ப்பதானா ரென்கிறாள். ப்ரபந்நர், தன்னைலபிக்கைக்கு (க) * அழுவன்தொழுவனில் பட்டபாட்டையெல்லாம் அபிமத விஷயத்தைக் குறித்துத்தான்பட்டபடி.

(பின்னும் நயங்கள் செய்வளவில்) பின்னும் நீசபாஷணங்களைப் பண்ணிலேயிட்டு நணுங்குமளவில். (நயங்கள் பின்னும்) நம்முடைய மஹாவிஶ்வாஸம்போலே யாயிற்று அவனுடைய மஹாவிஶ்வாஸமிருக்கிறபடி. பண்ணின ப்ரபத்தி விபரீதபலமானாலும் அத்தையொழிய கதியற்றிருக்குமாபோலே தான் நணுங்கினபண் பலித்ததில்லையென்றுவிடாதே பின்னையும் அத்தையே நணுங்கினானென்கை. (நயங்கள்) அவ்விசையிலே வைத்து நணுங்கின நீசபாஷணங்களுக்குத் தொகையில்லையென்கிறாள். (ஆராயா, நம்மைநோக்கா, நாணினார்போலிறையே நயங்கள பின்னும்) என்றுகொண்டு அவன் பண்ணின ஸாரஸ்யங்களை நீயுங்கூடக் காண

(க) தி-வாய்-௫-அ-௫.

ப்பெற்ற தில்லைகாணென்கிறாள். (செய்வளவில்) அத்தை நுணுங்கினவளவிலே.

(என்மனமும் கண்ணுமோடி) த்வஸ்தமாய்ப்போயிற்றென்கிறாள். பொரிபுறந்தடவி அடக்கிக்கொண்டிருந்தேன், என்னால் அடக்கப்போயிற்றதில்லை, கடலுடைந்தாற்போலேயுடைந்ததென்கிறாள். கண்ணால் கண்டவிடத்திலே யிறே நெஞ்சுசெல்லுவது, அம்முறை குலைந்ததென்கிறாள். நெஞ்சும் தனியேபோயிற்று, கண்ணும் தனியே போயிற்றென்கிறாள். ஹ்ருஷீகேசனைக் காணுமளவுமிறே இந்த்ரியங்களுக்கு இவனோடு ஸம்பந்தம்; † கர்ம நிபந்தநமாகையாலே ஔபாதிகமிறே. (ஓடி) ஒன்றைபொன்றுபின்பாராதே யோடிற்றென்கிறாள். என்னையும் பாராதே யோடிற்றென்கிறாள்.

(எம்பெருமான் திருவடிக்கீழணைய) நிருபாதிகஸம்பந்தியானவன்பக்கலிலே போய்ப்புக்கதென்கிறாள். (எம்பெருமான்) † தன் மிடற்றோசையாலே என்னையெழுதிக்கொண்டவன். (திருவடிக்கீழணைய) அவன் நினைத்தவளவன்றுகாண் நான் அழிந்தபடியென்கிறாள். என்முலையைத் தன்மார்விலே நெருக்கித் தழுவிக்கொள்ளவாயிற்று அவன் நினைத்தது, நான் அவன்காலைத் தலையிலே வைத்துக்கொண்டேனென்கிறாள். அடங்கியிருக்குமாபோலே யிறே அழியும்போதழியும்படி.

(இப்பால்) என்னைவந்துகிட்டுகைக்கு அவன் பண்ணினவ்யாபாரங்கள் சொன்னேன்; கலந்தபோது அவன் பண்ணின வ்யாபாரங்கள் ஒரு மஹாபாரதத்துக்குப்போரும், அத்தை அடைவுபடப் பேசுகைக்குவேண்டுந்தெளிவில்லாமையாலே பேச்சுக்குநிலமன்று, † இக்கதை ஸ்ரீராமாயணத்தே கேட்கலாகாதோ வென்கிறாள். † உபோத்காதஞ்சொன்னேன், பலஶ்ருதியைக் கேட்கலாகாதோ?

ஆத்மாவன்றோ இந்த்ரியங்களுக்கு ஈஶ்வரன் என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கர்மநிபந்தநமாகையாலேயித்யாதி.)

தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (தன்மிடற்றோசையாலேயித்யாதி.)

(இக்கதை) ஸ்ரீராமாயணத்தோடே கேட்கலாகாதோவென்கிறாளென்று ஸம்யக்பாடம். அதாவது - இத்தை ஸ்ரீராமாயணத்திலே பிராட்டியுடைய வ்யாபாரம் சொன்னாற்போலே என்னுடையவ்யாபாரத்திலே அறிந்து கொள்ளுங்கோளென்றபடி. அதாவது - (கைவளையும் மேகலையும்) இத்யாதியாயிருக்கிற ஆகாரத்தைக்கொண்டே அவன் கலந்தபோது பண்ணினவ்யாபாரங்களெல்லாமறிந்து கொள்ளுங்கோளென்றபடி. விவரணம் (உபோத்காதமித்யாதி.)

(கைவளையுமித்யாதி) அகம் ஒடுக்குண்டுபோனால் "கண்டதேது காணாததேது" என்று கேட்பாரைப்போலே அவன் வந்து கலந்தபோது கலவியின் பலமாய்க்கொண்டு நீகாணாததேது, கண்டதேதென்னச் சொல்லுகிறாள். த்ருஷ்டம் அத்ருஷ்டமாய் அத்ருஷ்டம் த்ருஷ்டமாயிற்று.

(கைவளையும்) வளைகழலுவது விரஹத்தின் பின்பன்றோ, வளைபோயிற்று என்பானென்னென்னில்; ஸம்ஶ்லேஷ ரஸத்தாலே பூரித்து வெடித்துப்போயிற்றென்கை. (மேகலையும்) மேகலைகண்டிலேனென்கை. அஸதஸ்யமன்றோவென்னில்; அத்தசையில் பரியட்டம் மாறுட்டத்தாலே என்பரியட்டப்பட்டுங் கண்டிலேனென்கை. அவன்பரியட்டம் தன்கையிலே யிருக்கக்கண்டாளித்தனையிறே. (காணேன்) புக்கவிடமறிந்திலேன். இத்தால் - ஸ்வாபதேசத்தில் வந்தால் அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியைச் சொல்லிற்று யிருக்குமிறே. ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறக்கும்போதில் விரோதியான அஹங்கார மமகாரங்கள், போகவேளையில் வந்தால் வஸ்த்ரமென்றும் வளையென்றும் பேரிடக்கடவதாயிருக்கும். நான் போக்தாவென்றிருத்தல், எனக்கு போக்யமென்றிருத்தல் செய்யுமதுஸ்வரூபமன்றிறே; போக்யமாயிருக்கையிறே ஸ்வரூபம். (காணேன்) தான் விரோதியைக் கழித்துக்கொள்ளுதல் அவனைப்பற்றிப் போக்கித்தரவேணுமென்று அபேக்ஷித்தல் செய்தாலிறே விரோதிபோனதறிவது, தான் போகத்திலே அந்யபரையாயிருக்க அவன் போக்கப்போனவை யாகையாலே கண்டிலேனென்கிறாள்.

(கண்டேனித்யாதி) இத்தலையிலுள்ள தோன்றுங்காணாதாற்போலே அத்தலையிலுள்ளதை நேராகக்கண்டேன். விரோதியை நேராகக் கண்டிலேன், போக்யதை குறைவற்றிருக்கக் கண்டேன். அணைத்தபோது உறுத்தின திருமகரக்குழைகளையும் அணைத்த திருக்கைகளையுங் கண்டேன். (கனமகரக்குழை) ஸ்த்திரமான *திருமகரக்குழை. நித்யாநுபாவ்யமா யிருக்கை. கலந்தவன் சக்ரவர்த்தித் திருமகனாயிருக்க, (நான்குதோள்) என்கிறது - தன்னைத் தழுவுகையாலே தோள்கள் பணைத்தபடியைப்பற்ற. இத்தலையகப்பட்டபின்பு தன்னை வெளியிட்டபடியாகவுமாம். †தோள்களைக்கொண்டு கார்யங்கொள்ளுமிடத்தே மறைக்கவொண்ணாதிறே.

(எவ்வளவித்யாதி) அவிச்சிந்நமாக வநுபவிக்கவேணுமென்று பார்த்து "உம்முடைய வகம் எத்தனைதூரம்போரும்"என்று கேட்ட

த்ருஷ்டிய தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (தோள்களைக்கொண்டித்யாதி).

வெனக்கு. (எவ்வளவுண்டு) சற்றிடமாகில் கூடப்போவோமென்று நினைத்து "எவ்வளவுண்டு" என்கிறாள்போலேகாணும். (க) † "பருகிக்களித்தேன்" என்றவநந்தரம், (உ) "அடியார்கள்குழாங்களை - உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ரார்த்தித்தாற்போலே, இவனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெற்றுவைத்து இவனுடைய வேண்டப்பாட்டைக்கண்டு இவனுக்குத் தகுதியான பரிஜநத்தோடே அநுபவிக்கவேணுமென்னும் அபேக்ஷைபிறந்தது. (எவ்வளவுண் டெம்பெருமான் கோயிலென்றேற்கு) (என்றேற்கு) நானேகிடீர் பிரிவை ப்ரஸங்கித்தேனென்கிறாள்.

(இதுவன்றோ வெழிலாலியென்றார்) திருமணங்கொல்லைக்கும் திருவாலிக்குமுண்டான ப்ரத்யாஸத்தி அங்குலிநிர்த்தேசம்பண்ணலா யிருக்கையாலே "இதுவன்றோ" என்று கையைக்காட்டினானென்கிறாள். ஆங்ஙனன்றியே, நீயிருந்தவிடமன்றோ நமக்கு உத்தேஶ்யமென்று சொன்னவுமாம். சேஷியிருந்தவிடமே சேஷபூதனுக்குஉத்தேஶ்யமாமாபோலே. † பிள்ளைவேட்டகத்தையாசைப்படும், பெண்பிள்ளை புக்ககத்தை யாசைப்படுமிறே.

அதவா, (எவ்வளவித்யாதி) போகம் உந்மஸ்தகரஸமான வாறே ஸாத்மிப்பித்து அநுபவிப்பிக்கவேணுமென்று பார்த்து, "நாம் அகம்புக்கு வாராநின்றோம்" என்று பிரிவை ப்ரஸங்கிக்க, (எவ்வளவுண் டெம்பெருமான் கோயிலென்றேற்கு - எழிலாலி - இதுவன்றோ என்றார்) உன்காலேயன்றோ நமக்குத்தேஶ்யமென்று என் காலைக் காட்டிப்போனானென்கிறாள். (தாமே) வருவாருந்தாமே, அநுபவிப்பாருந்தாமேயாய்விட்டதென்கிறாள். ... ... (உஉ)

மூ.—உள்ளூருஞ்சிந்தைநோயெனக்கேதந்தென்
ஞெளிவளையும்மாகிறமுங்கொண்டாரிங்கே
தெள்ளூருமிளந்தெங்கின்தேறல்மாந்திச்
சேலுகளுந்திருவரங்கம்நம்மூரென்ன

தாத்பர்யம் (பருகிக்களித்தேனித்யாதி).

இவள் அவனிருந்தவூரைக்கேட்டால், நம்மூர் இன்னது என்றுசொல்லாதே நீ இருந்தவிடமென்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளைவேட்டகத்தையித்யாதி). ... ... (உங)

(க) தி-வாய்-உ-ரு-கூ. (உ) தி-வாய்-உ-ரு-க0.

கள்ளூரும்பைந்துழாய்மாலையானைக்
கனவிடத்தில்யான்காண்பன்கண்டபோது
புள்ளூருங்கள்வாநீபோகேலென்பன்
என்றாலுமிதுநமக்கோர்புலவிதானே. (௨௩)

பதம். உள்ளூரும், சிந்தைநோய், எனக்கேதந்து, என்ஒளிவளையும், என்மாநிறமும், (௫) இங்கே, கொண்டார், தெள், ஊரும், இளம், (௧௦) தெங்கின்தேறல், மாந்தி, சேல், உகளும், திருவரங்கம் நம்மூர்என்ன, (௧௫) கள்ஊரும், பைந்துழாய்மாலையானை, யான், கனவிடத்தில்காண்பன், கண்டபோது, (௨௦) புள்ளூரும்கள்வா, நீபோகேல்என்பன், என்றாலும், இது, நமக்குஓர்புலவிதானே. (௨௫) (௨௫)

உரை. அந்தக்கரணத்தையுங் கூட வ்யாபரிக்கும்படியான, மநோவ்யாதியை, எனக்கேதந்து, என்னுடைய அழகிய கைவளையல்களையும், என்னுடைய ச்லாக்யமான நிறத்தையும், (௫) இந்த திருவாலிதிருநகரியிலே, கொண்டுபோனார்; (அப்போது அவர்) தெளிந்து, பரவாநின்றுள்ள, இளமைதங்கிய, (௧௦) தென்னங் கள்ளைக், குடித்து, மத்ஸ்யங்களானவை, ஸஞ்சரிக்கிற, ஸ்ரீரங்கமானது, நம்முடையவூர் என்றுசொல்லிப்போக, (௧௫) தேன்வெள்ள மிடாநின்றுள்ள, பசுமைதங்கிய திருத்துழாய் மாலையையுடைய வவரை, நான், கனவிலே கண்டேன்; அப்படி அநுபவித்ததசையில், (௨௦) பெரிய திருவடியை நடத்துகிற க்ருத்ரிமனே! (என்னைவிட்டு) நீபோகாதேகொள்என்று (நான்) சொல்லாநிற்பன், இப்படிச் சொன்னாலும், இந்த ஸம்ச்லேஷம், நமக்கு ஆற்றாமைக்கு உறுப்பாமதன்றோ? (௨௫) ... ... (௨௩)

வ்யா.—இருபத்துமூன்றாம்பாட்டு, (உள்ளூரும்) தானே க்ருஷிபண்ணிவந்துகலந்தவன் பிரிகிறபோது, "போகாதேகொள்" என்று ஒருவார்த்தை சொல்லமாட்டிற்றிலையோவென்ன; அதுவுஞ் சொன்னேன், அது அகார்யகரமாயிற்றென்கிறாள். உனக்கு*பவ்யனாயிருக்கிறவன் உன்வார்த்தை கேளாதொழியுமோ வென்ன; "நிலமல்லாநிலத்திலே நீளவிருக்கக்கடவதோ" என்று பெரியதிருவடி கொண்டுபோகப்போனானென்கிறாள். † ரக்ஷகனுடைய வ்யாபாரமாகையாலே கூடுகையும் ரக்ஷகமாய்ப் பிரிகையும் ரக்ஷகமாயிறே யிருப்பது. போகம் உன்மஸ்தகமானால் அதைஸாத்மிப்பித்து அநுபவிப

இருபத்துமூன்றாம்பாட்டு. (உள்ளூருஞ்சிந்தைநோய்) ஈச்வரன்றானே பிரிந்துபோனானென்று அர்த்தாந்தரத்தை விவக்ஷித்து, பரமதயாளுவாயிருக்கிறவன் நிர்த்தயமாகப் பிரியலாமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனுடையவித்யாதி). ஸாத்மிப்பித்து அநுபவிப்பிக்கைக்காகப் பிரிந்தானென்னு

ரிக்கவேணுமென்றிருக்குமிறே அவன்; † ஸ்வரக்ஷணத்தில் சிந்தையில்லாமையாலே † கூடுகைக்குப்பாரிக்கிறாளிறே இவள்.

உபயவிபூதி யுக்தனாய் பரமோதாரனா யிருக்கிறவனுக்கு நீ ப்ரிய விஷயமாய்க்கொண்டிருந்தாயாகில் அவன் உனக்குத் தந்துபோயிற்ற தென்னென்ன; (உள்ளூருஞ்சிந்தைநோ யெனக்கேதந்து) அவன் தந்துபோனது இதுகாணென்கிறாள். உள்ளில்நோய், கண்கண்டு சிகித்ஸிக்கலாம் நோயன்றுகாண் தந்தது. பாஹ்யமான நோயாகிலிறே கண்கொண்டு சிகித்ஸிக்கலாவது. (உள்ளூரும்நோய்) ஸர்ப்பம் ஊர்ந்தாற்போலே ஸஞ்சாரியா யிருக்கை. † கண்ணுக்குத் தெரியாதிருந்தாலும் ஒருப்ரதேசத்திலேயாகில் அவ்விடத்தே அந்வேஷித்து சிகித்ஸிக்கலாமிறே, அது செய்யவொண்ணாதபடி கழலைகரப்பான்போலே எங்குமொக்க ஸஞ்சரிக்கும் நோயென்கை. † காதல் நோயாகையாலே கிலாய்ப்பைப்பற்றி நிற்குமோ, பந்தத்தைப்பற்றி நிற்குமோ, இன்னபடியிருக்குமென்று நிர்ணயிக்கவொண்ணாதபடியாயிறே யிருப்பது. (சிந்தைநோய்) அபரிஹரணீயமான நோய். ஒருருக்கு நோவுவந்தால் வைத்யனாலே பரிஹரிக்கலாம், வைத்யனுக்கு ஒரு நோவுவந்தால் ஒருவராலும் பரிஹரிக்கவொண்ணாதிறே. (௧) "𑌅𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃-அதோக்ஷஜசேதஸ:" என்கிறபடியே நெஞ்சுதெளிந்திருந்தால் கர்மக்ஷயமிறேயென்று தரித்திருக்கலாம், நெஞ்சில் வ்யாதிக்குப் பரிஹாரமில்லையிறே. (நோய்) † இப்ரேமந்தான் அவஸ்தாநுகுணமாகப் புருஷார்த்தமாயிருக்கும், - போகோபகரணமா யிருக்கும், நோவுமாயிருக்கும்; - ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தார்க்குப் புருஷார்த்தமாயிருக்கும், போக்தாவுக்கு போகோபகரணமாயிருக்கும், விஶ்லேஷித்தார்க்கு வ்யாதியாயிருக்கும்.

மதுதாமழிந்திருக்க மநோரதிப்பா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரக்ஷணத்திலித்யாதி). கூடுகைக்குப்பாரிக்கையாவது - கீழில்பாட்டிலே, "எவ்வளவுண்டு" இத்யாதியாலே அவிச்சிந்நமாக அநுபவிக்கப்பாரிக்கை.

உள்ளில்நோய் என்றதிலே அபரிஹரணீயத்வம ஸித்தமாயிருக்க (ஊரும் நோய்) என்றத்தாலே பலித்தப்ரயோஜந மேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கண்ணுக்குத் தெரியா திருந்தாலுமித்யாதி). சிந்தைநோயாகையாலும் அபரிஹரணீயமென்கிறார் (காதல்நோயாகையாலேயித்யாதி). (௧) "𑌅𑌭𑌿𑌭𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍈𑌃 - அபிபூயமாநாவ்யஸநை:" என்றது இங்கு அபேக்ஷிதம்.

அநேகஜந்மஸாத்யமானப்ரேமத்தை (நோய்) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இப்ரேமந்தானித்யாதி).

---

(௧) பாகவ-௧௦-௨௦-௪௫.

(எனக்கேதந்து) எனக்கே கூறுகத்தந்து. கலவி இருவர்க்கு மொக்குமாகில் ஆற்றாமை இருவர்க்குமொவ்வாதோ வென்கை. (தந்து) என்பானென்னென்னில்; என்னைப்போலே யன்றியே பிறர் முகம்பார்க்கவேண்டாதபடியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுடையவர்; பிரிந்துபோகையாலே அவர்க்கில்லை என்னுமிடங்கண்டிலையோவென்கிறாள். (க) "నైవ దంశాన్ న మశకాన్ - நைவதம்ஸாந்நமஸகாந்" என்கிறபடியே ஊர்ந்ததுங்கடித்தது மறியாதே அவன்படும்பாடு தானறியாளிறே. (உ) "ఊర్ధ్వం మాసాన్న జీవిష్యే - ஊர்த்த்வம் மாஸாந்நஜீவிஷ்யே" என்னுமளவு தன்னது, (ங.) "న జీవేయం క్షణమపి - நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்னும்படி அவனாற்றாமை. எனக்கேயாயிற்றென்கிறாள்-†அவன் க்ருஷியாலேவந்ததாகையாலே. (எனக்கேதந்து) அவர்பெரியவரன்றோ, தமக்கென்னவொன்று வைக்கவல்லரோ? எல்லாம் (ச) "భక్తానాం - பக்தாநாம்" என்றன்றோ அவரிருப்பது என்று க்ஷேபமாதல்.

(என்னொளிவளையும் மாநிறமுங்கொண்டார்) நோவை விளைத்ததுக்குமேலே நோவுக்கு ஆஶ்வாஸகரமா யிருக்குமத்தையுங்கொண்டுபோனார். (என்னொளிவளையும் மாநிறமும்) (ரு) "మదీయఞ్చ నిఖిలం - மதீயஞ்சநிகிலம்" என்றும், (சு) "తవైవ - தவைவ" என்றும் ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தை யுடைய விவள் தேஹாத்மாபிமாநிகளைப்போலே சொல்லக்கடவளோ வென்னில்; ஸம்ஶ்லேஷதசையில் இதொரு வளை யிருந்தபடியென்! சேர்த்தியால்வந்த வொளியிருந்தபடியென்! வடிவில் நிறமிருந்தபடி யென்! என்று கொண்டாடுமவையாகையாலேசொல்லுகிறாள். அவனுக்கு ஆதரணீயமானவை அவ்வழியாலே தனக்கு மாதரணீயமாயிருக்கையாலே "என்னது" என்னலாமிறே. (மாநிறம்) ஶ்லாக்யமானநிறம். (இங்கே) நான்வழிபறியுண்டதேசமிதுவென்கிறாள். நான் வழிபறிக்கவந்து வழிபறியுண்டேனென்கிறாள். (எ) "இங்கேயிருவராய்வந்தார்" என்றுநான்நிதியெடுத்ததேச மிதுவென்றாள் - அங்கு ; பறிகொடுத்ததேசமிது வென்கிறாள் - இங்கு.

ஆனால் அவன்போகிறபோது உம்முடைய ஊரேதென்று கேளாவிட்டதென்னென்ன; அது நான்கேட்கவேண்டிற்றில்லை;- வ்ய

விஶ்லேஷத்தாலே தன்னடையேவருகிறநோயை, (தந்து) என்பானென்னென்ன; ஸ்வர்பதேசத்தையுட்கொண்டு (அவன்க்ருஷியாலே யித்யாதி).

(க) ரா-ஸு-கூகூ-சஉ. (ச) ஜி-ஸ்தோ-ரு. (எ) உக.
(உ) ரா-ஸு-கூஅ-கூஎ. (ரு)
(ங) ரா-ஸு-கூகூ-கo. (சு)

திரோகத்தில் தரித்திருக்கைக்காகத் தானேசொல்லிப்போனுரென்கி ருள். (தெள்ளூருமித்யாதி) தெளிந்து பாயாநின்றுள்ள இளந்தெங்கின் தேனை நுகர்ந்து, சேல்களானவை உகளும்படியான தேசம். (இளந்தெங்கு) தேசவிசேஷத்தில்பஞ்சவிம்சதிவார்ஷிகராயிருக்குமாபோலேயாயிற்று இத்தேசத்தில்ஸ்த்தாவரங்களு மிருப்பது. (தெள்ளூருமித்யாதி) தெளிந்து தெங்கினின்றும் வாராநின்றுள்ள தேறல் திருவீதிகளிலேபரவாநிற்குமாயிற்று. தேன்திருவீதியிலே பரவாதபோது சேல்பருகிற்றென்னக்கூடாதிறே. இது (க) "தேட்டருந்திறல்தேனினைத்தென்னரங்கனை" என்கிறதேனுக்குஸ்மாரகமாயிருக்கிறதாயிற்று. (சேலுகளும்) முக்தர் களித்துவர்த்திக்குமாபோலே இத்தேசத்தில் திர்யக்குக்களு மகப்படக் களித்து வர்த்திக்கிறபடி. (தேறல்மாந்திச்சேலுகளும் திருவரங்கம்) ஜந்மதேசமானஜலத்தைவிட்டு போகஸ்த்தாநத்திலே புகுந்து தேனை நுகர்ந்து களித்ததென்கை. முக்தன் ஸம்ஸாரத்தை நினைக்குமன்றிறே இவை தமக்கு ஜந்மபூமியான ஆற்றைநினைப்பது.

(இளந்தெங்கித்யாதி) ஸம்ஸாரஸம்பந்த மற்றுப்போன முக்தனுக்கு ஸம்ஸாரஸ்பர்சமில்லாத நித்யஸூரிகள், (உ) "ஆண்மின்கள் வானகம்" என்று ஸ்வபோகத்தைக் கொடுக்குமாபோலே, ஆற்றிலே பிறந்துபுகுந்த கயல்களுக்கு ஊரில் ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்டிதமான தெங்குகள் தன்னுடைய தேனைக்கொடுக்க அத்தை நுகர்ந்துகளிக்கிற கயல்களையுடையவூர், நம்மூரென்ன - நமக்குதேசமென்ன. எனக்குத்தேசமென்னில் "பக்தாகாம்" என்றதுவ்யாஹதமாம், உனக்குத் தேசமென்னில் தன்பாரதந்த்ர்யத்தோடு சேராமையாலே அவள் "உன்னையொழிய எனக்கொரு தேசமாவதென்" என்னும், இரண்டுநிலைக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாகையாலே, (நம்மூர்) என்கிருர். † இருவர்ஸத்தையையு முண்டாக்கும் தேசமிதுகாண். என்னை ப்ரணயியாக்கி உன்னை ப்ரணயிநியாக்கும் தேசமிதுவென்கை; திருமந்த்ரம்போலே இருவர்க்கும் பொதுவான வூர். இருவரும் விஷயார்த்திகளாகையாலே இருவர்க்கும் தேசமிதுவிறே.

(கள்ளூருமித்யாதி) தோளிலேயிட்டதனியாலையும் தாமுமாய் வந்தவரவை நீகாணப்பெற்றதில்லைகாண். புழுகுநெய்யேறிட்டுக்கொண்டு வருவாரைப்போலே நாளுகந்தபடியே ஒப்பித்துவந்தார். (கள்ளூரும்பைந்துழாய் மாலையானை) அவனூர் புட்டதத்தனையும்

---

† "நம்மூர்" என்றதுக்கருளிச்செய்கிருர் (இருவர்ஸத்தையையுமித்யாதி.)

(க) பெரு-திரு-உ-க. (உ) தி-வாய்-௪௦-க-௧.

படுங்காண் அவனுடம்பு. ரஸவிரைகள் திறந்தது மது வெள்ளூகாநின்றுள்ள திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனானவனை. (துள்ளூரும்) தன்னிலத்திற் காட்டில் திருமார்விலே ஸ்பர்சித்தபின்பு செவ்விபெற்றபடி. (பைந்துழாய்) திருத்துழாய் குளிர்ந்திருந்ததென்று நீயறிந்தபடி யென்னென்ன; என்னை யணைக்கையாலே யறிந்தேனென்கிறாள்.

(கனவிடத்தில்) இந்த்ரஜாலமென்றும் கனவென்றும் அஸ்த்திரங்களைச்சொல்லக்கடவது; அஸ்த்திரமான தேசத்திலே † தாமும் ஸங்கிஹிதராய் அநுபாவ்யவிஷயமும் ஸங்கிஹிதமாயிருக்க தேசாந்தரம் வேண்டுகிறது-தேசமும் தேஹமும் அஸ்த்திரமாகையாலேயிறே. (கனவிடத்தில்) கனவென்று-ஸம்ஶ்லேஷத்தில் அஸ்த்தைர்யத்தைச் சொல்லவுமாம்; முன்பு அநுபூதமானதொன்றைக் காலநீளத்தாலே ஸ்வப்நம் கண்டமாத்ரமென்று சொல்லக்கடவதிறே. (யான்காண்பன்) அவனையொழியச்செல்லாதபடியான ஆற்றாமையையுடையநான் காண்பன். (நான்) அநுபவித்தேன், என்னபிநிவேசத்துக்குங் குறையில்லை. அநுபவத்துக்கும் குறையில்லை;

ஸம்ஶ்லேஷத்தில் புரையில்லையாகில் அத்தசையில் உனக்கு அவன்கையாளாயன்றோவிருப்பது, "போகாதேகொள்" என்று ஒருக்கியாலே விலங்கிட மாட்டிற்றிலையோவென்ன; அதுவும் செய்தேனென்கிறாள். (கண்டபோது) அநுபவித்ததசையிலே. (புள்ளூருங்கள்வா) பெரிய திருவடியை நடத்துகிற க்ருத்ரிமனே! பெரியதிருவடியைப்பதிப்படையாக வைத்துவந்து புகுந்து கலந்து, இத்தலையகப்பட்டவாறே அவன் கடுமைபோராதென்று அசேதநமான தேரை நடத்துமாபோலே பெரியத்வரையோடே பெரியதிருவடியை நடத்துகிறக்ருத்ரிமனே! ‡ வந்தபோதே போகையாலே பெரியதிருவடியைப் பதிப்படையாகக் கடத்திவந்தக்ருத்ரிமனே யென்கிறாள். வந்தபோது * சிலையே துணையாகவந்தானாகில் பெரியதிருவடி வருகையாவதென், கொண்டு போகையாவதென்னென்ன; ராஜாக்கள் அபிமதவிஷயத்தைப் பற்றக் கறுப்புடுத்துப் புறப்பட்டால் மந்த்ரிகள் வரவுங் கொண்டுபோகவுங் கடவதாயிருக்குமாபோலே பெரிய

அஸ்த்திரமென்கைக்கு நியாமகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தாமும்ஸங்கிஹிதராயித்யாதி). பதிப்படையாக வைத்துவந்தானென்று இவள் அறிந்தபடியென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வந்தபோதே யித்யாதி).

திருவடிவந்து கொண்டுபோனான். (புள்ளுருங்கிள்வா) † "வந்தகார்யந்தலைக் கட்டிற்றாகில் எழுந்தருளலாகாதோ" என்று பெரியதிருவடிசொல்ல அவனை மேற்கொண்டுபோனானென்கிறாள். (புள்ளூரும்) தேரூர்ந்தானென்னுமாபோலே. அதாகிறது - பெரியதிருவடியும் குழைச்சரக்காம்படிகாண் போனகடுமை யிருந்தபடியென்கிறாள். † பெரியதிருவடி சிறகிலும், திருவநந்தாழ்வான்மடியிலும், சேனைமுதலியார் பிரம்பிலும், பிராட்டிகடாக்ஷத்திலும் வளரும் தத்வமாகையாலே தான் நினைத்தபடி செய்யப்போகாதிறே. (க) * வானிளவரசிறே. (நீபோகேலென்பன்) நீ உன்னைக் கண்ணாடிப்புறத்திலுங் கண்டறியாயோ? "நாம் பிரியில் இவள் தரியாள்" என்றிருக்க வேண்டாவோ? (நீபோகேல்) என்னையுங்கூட்டிக்கொண்டு போதல், இங்கே கூடவிருத்தல்செய்யுமதொழியத் தனியே போகக்கடவையோ? (என்பன்) நிஷ்ப்ரயோஜநமான வார்த்தையைச் சொன்னேன். அவன்ஸ்வரூபத்தோடே சேரும் வார்த்தையைச் சொன்னேனல்லேன், என்ஸ்வரூபத்தோடே சேரும் வார்த்தையைச் சொன்னேனல்லேன், பலிப்பதொன்றைச் சொன்னேனல்லேன். அவன் போகத்தேட நான் தடுக்கையாவது அவனுடைய ப்ரணயித்வத்துக்குஞ் சேராது, (உ) "தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத் - தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றிருக்கைஸ்வரூபமாயிருக்க போகாதேகொள்ளென்கை என் ஸ்வரூபத்துக்குஞ் சேராது.

(என்றாலும்) இப்படி இருவருடைய ஸ்வரூபத்துக்கும் சேராத வார்த்தையைச் சொன்னவிடத்திலும். (இது நமக்கோர்புலவிதானே) இந்தஸம்ஶ்லேஷம் நமக்கு ஆற்றாமைக்கு உறுப்பாய்விழுந்தது. அவனைப் பேணினேனல்லேன், என்னைப்பேணினேனல்லேன், அபிமதம் பெற்றேனல்லேன், இத்தால் - துக்கமே சேஷித்து விட்டதென்கிறாள். புலவி - துக்கம். (நமக்கு) அவன் அபிமதங் கைபட்டதென்று ஹ்ருஷ்டனாய்ப் போனான், நமக்கு துக்கமே பலித்துவிட்டது. (தானே) நாட்டார்க்கு ஸுகஹேதுவானதுதானேயிறே நமக்கு துக்கஹேதுவாயிற்றென்கிறாள். (ஓர்புலவி) ஸ்வரூபஹாநியால் வந்த துக்கமும் அவனைப்பிரிகையால் வந்த துக்கமுமாய் இரட்டித்திருக்கையாலே அத்விதீயமென்கிறாள். (உ௬)

அவதாரிகையில் மூந்தின தாத்பர்யத்துக்கு அநுகுணமாகத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (வந்தகார்யம் தலைக்கட்டிற்றாகிலித்யாதி). இரண்டாமர்த்தத்திலே (பெரியதிருவடிசிறகிலுமித்யாதி). தாத்பர்யம் (உன்னையித்யாதி). (உ௬)

(க) பெரி-திரு-௯-௬-௯. (உ) ரா-ஸு-௯௯-௯0.

மூ.—இருகையில்சங்கிவைநில்லாவெல்லே பாவம்
இலங்கொலிநீர்ப்பெரும்பௌவம்மண்டியுண்ட
பெருவயிற்றகருமுகிலேயொப்பர்வண்ணம்
பெருந்தவத்தரருந்தவத்துமுனிவர்சூழ
ஒருகையிற்சங்கொருகைமற்றாழியேந்தி
உலகுண்டபெருவாயரிங்கேவந்து, என்
பொருகயல்கண்ணீரரும்பப்புலவிதந்து
புனலரங்கமூரென்றுபோயினாரே. (உச)

பதம். உலகுண்ட, பெருவாயர், இங்கேவந்து, பொரு, கயல், (ரு) என் கண், நீர், அரும்ப, புலவிதந்து, இலங்கு, (௧௦) ஒலி, நீர், பெரும்பௌவம், மண்டியுண்ட, பெரு, (௧ரு) வயிற்ற, கருமுகில், வண்ணம், ஒப்பர், பெரும் தவத்தர், (உ௦) அருந்தவத்து, முனிவர், சூழ, ஒருகையில்சங்கு, மற்றொருகை ஆழி, (உரு) ஏந்தி, புனல்அரங்கம், ஊரென்று, போயினார், இருகையில், (௩௦) சங்கிவைநில்லா, எல்லேபாவம். (௩உ)

உரை. ஸமஸ்தலோகங்களையும் (ப்ரளயகாலத்திலே) அமுதுசெய்த, பெரிய வாயையுடையவர், இவ்விடத்தேவந்து, ஒன்றோடொன்றுபொரா நின்றுள்ள, மத்ஸ்யங்களையொத்த, (ரு) என் கண்களிலே, நீர்த்துளிகள், ப்ரவஹிக்கும்படி, து:க்கத்தைவிளைத்து, ஒளியையும், (௧௦) சப்தத்தையும், நீரையுமுடைய, மஹாஸமுத்ரத்தை, அவகாஹித்துப் பருகினதாய், இடமுடைத்தான, (௧ரு) வயிற்றையுடைத்தான, காளமேகத்தின் நிறத்தை, வடிவழகிலே, ஒத்திருப்பவர், பரமபக்தி யுக்தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், (உ௦) மஹாதபஸ்விகளாய், மநநசீலர்களானருஷிகளும், சூழ்ந்துநிற்க, ஒரு திருக்கையில் பாஞ்சஜந்யாழ்வானையும், மற்றொருதிருக்கையில் திருவாழியாழ்வானையும், (உரு) தரித்தவராய், (தாம்பிரிந்தால் நான் தரித்திருக்கைக்காக), ஜலஸம்ருத்தியையுடைய ஸ்ரீரங்கம், தம்மூரென்றுசொல்லி, நம்மைப்பிரிந்து போனார்; (அவர்போனபோதே) (என்னுடைய) இரண்டுகைகளிலும், (௩௦) சங்குவளையல்களானவை கழன்றுபோயின; என்னமஹாபாபமோ! (௩உ). (உச)

வ்யா.—இருபத்துநாலாம்பாட்டு. (இருகையில் சங்கு) பெரிய திருவடிகொண்டுபோனானாகில், (க) "యస్యైతే తస్య తద్ధనమ్- யஸ்யைதே தஸ்யதத்தநம்" என்கிறபடியே †அவன்றான்உனக்கு பவ்யனாயிருந்தானாகில் அவனுக்குசேஷபூதனான பெரியதிருவடி உனக்கு

இருபத்துநாலாம்பாட்டு. (இருகையில் சங்கு) .தாத்பர்யம் (அவன்றானித்யாதி).

(க) பார.

சேஷமாயன்றோ விருப்பது, அதுகிடக்க மஹிஷீவர்க்கத்துக்கு ஸ்வரூபேண தாஸபூதனாயன்றோ அவனிருப்பது, (க) "దాస్యస్సు தாஸ்ஸ்ஸகா", இரண்டாலும் அவனை "நீபோகேல்" என்று நியமிக்கக்குறை யென்னென்ன; அவனொருவனுமே யாகிலன்றோ அது செய்யலாவது, நித்யவிபூதியிலுள்ளாரடங்கவந்து சூழ்ந்துகொண்டார்கள், அவர் தாம் பண்டுபோலன்றியே வடிவில் பௌஷ்கல்யத்தாலும் மேன்மையினாலும் அநபிபவநீயராயிருந்தார், அத்தாலே சென்று கிட்டவும் வார்த்தைசொல்லவுமாயிருந்ததில்லைகாணென்கிறாள்.

(இருகையிற் சங்கிவைநில்லா) தாம்போகையன்றிக்கே தாம் போனால் ஆஶ்வாஸஹேதுவாயிருக்குமவையும் எனக்குத் துணையாகாதபடிகாண் பண்ணிப்போயிற்று. (கையிற்சங்குநில்லா) அவன் போனபோதே ஆற்றாமை குடிபுகுந்தது, கையில் வளையைப் பார்த்தாள், வளை அவனுக்குமுன்னேபோய் நின்றது. அவன் போனாலும் அவன் போகோபகரணங்கள் கிடந்ததாகில் அத்தைப் பார்த்துத் தரிக்கலாமிறே, "அது கையின் கார்ஶ்யத்தாலே வந்ததோ" என்று மற்றக் கையைப்பார்த்தாள், (இருகையில் சங்குநில்லா) அதுவும் அதுக்குமுன்னேபோய்க் கிடந்தது, ஆகையாலே, (இருகையில் சங்கிவைநில்லா) என்கிறாள். (இவைநில்லா) அவன் நில்லாதொழிந்தால் இவையும் நில்லாதொழியவேணுமோ.? சேஷியாகையாலே அவன்போகிறான், எனக்கு சேஷமான இவையும் போகவேணுமோ.? சேதநனாகையாலே இத்தலையிலே ஒருகுறை கண்டுபோகலாம் அவனுக்கு, அசேதநமானவிவையும் போகவேணுமோ.? வந்து கலந்தவனாகையாலே போகிறான் அவன், ஸஹஜமானவிவையும் போகவேணுமோ.? (இவைநில்லா) நங்கைக்கடங்காதவனாகையாலே போனான் அவன், நங்கைக்கடங்கின விவையும் போகவேணுமோ.? (இவைநில்லா) அவன் நிற்கிலும் இவைநிற்கிறனவில்லை. (நில்லா) போகேலென்னப் போனாற்போலே பலகால் எடுத்தெடுத்துக்கையிலேயிடக்கழலுகையாலே (நில்லா) என்கிறாள். (உ) "శైథిల్యముపయాన్త్యశుక్రేషువలయాన్యపి- சைதில்யமுபயாந்த்யாசுகரேஷு வலயாந்யபி" என்னக்கடவதிறே.

(எல்லே) என்னே.! சிதசித்விபாகமற ஸம்பந்தமே யமையுமாகாதே! உதவாதொழிகைக்கு; "மமேத..." என்னவமையுமாகாதே உதவாதொழிகைக்கு. அவன் உதவாதொழிகைக்கு ஹேது மத்ஸம்பந்தமேயிறே. (பாவம்) அவன்போனானாகில்போகிறான், வகைப்பட்டதும் போகைக்கடி என் பாபமேயிறே. (எல்லேயாவம்)

(க) ஸ்தோ-ர-௩௧. (உ)

அவன்புண்யத்துக்கு ஓரவதியில்லாதவோபாதி என்பாபத்துக்கு மோரவதிகண்டிலோமீ! தானேவந்துகலந்தவனை அநுபவிக்கப் பெறுதபாபத்துக்குமேலே ஆஶ்வாஸஹேதுவான இவையுமுதவா தொழியும்படியிறே யென்பாபாதிசயம்.

(இலங்கொலிநீரித்யாதி) தன்னைக்கலந்துபிரிந்துபோகிறபோது அவன்வடிவிற் பிறந்த புதுக்கணிப்புச் சொல்லுகிறாள். இத்தலை வெறுந்தரையாம்படி விவர்ணமாயிறே கிடக்கிறது. (இலங்கித்யாதி) இவளை வெறுந்தரையாக்கின ப்ரகாரத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகிறது - "பெருவயிற்ற" என்னுமளவுஞ் செல்ல. (இலங்கொலிநீரித்யாதி) § லவணதிகளாலே அளாவின வொளியன்றிக்கே ஸ்வாபாவிகமான ஒளியையும் காம்பீர்யத்தையு முடைத்தான நீரையுடைய மஹாஸமுத்ரத்தை வெறுந்தரையாகப் பருகினதொரு காளமேகம்போலேகாண் போகிறபோது அவர்வடிவிருந்தபடி. (க) "என்னொளிவளையும் மாநிறமுங்கொண்டார்" என்கிறபடியே என் வடிவிலொளியும் காம்பீர்யமும் அவர்பக்கலிலே குடிகொண்டதென்னும்படிகாண் வடிவிருந்தபடி. (பெரும்பௌவம்) என்று ஸப்தத்வீபங்களையும் விளாக்கொலைகொண்ட சுத்தஜலஸமுத்ரத்தைச் சொல்லுகிறது. (மண்டியுண்ட) மணலோடேபருகினவென்னுதல்; பெரியவபிநிவேசத்தோடே மேல்விழுந்து பருகினவென்னுதல். இவளோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்க வருகிறபோதையில் அபிநிவேசமும் இத்தலையில் ஸௌந்தர்யஸாகரத்தை ஆத்தஸாரமாக்கினபடியும் வடிவிலே தோற்றியிருக்கிறபடி.

(பெருவயிற்ற). இத்தலையிலுள்ளது நேராக க்ரஹித்த பின்பும் அபிநிவேசம் மாறாதேயிருந்தபடி. (கருமுகிலேயொப்பர்வண்ணம்) இத்தால் - ஸ்வரூபகதநம்பண்ணுகிறதன்று, தாத்காலிகமான வழகைச் சொல்லுகிறது. ஒருகாளமேகத்தை ஒருமின்தழுவினாற்போலே ஸ்வாபாவிகமானவெழிலுக்குமேலே இத்தலையிலெழிலும் அங்கே குடிகொள்ளுகையாலே வடிவு இரட்டித்திருக்கிறபடி. (மண்டியுண்ட) பாவியேன்! மேகம் முகக்கும் கடலாகாதே, பெய்யுந்தரையாகப் பெற்றிலேன். (பெருந்தவத்தரித்யாதி) வடிவில் பௌஷ்கல்ய மிருந்தபடியும், பரிகரவத்தை யிருந்தபடியும், மேன்மையிருந்தபடியும் நீகாணப்பெற்றிலைகாண். (பெருந்தவத்த ரித்யாதி) ஒருவரிருவராய்ச்சென்று கிட்டுகிறாரோ, அம்ருதத்தை அமரர்கள் சூழநின்று காக்குமாபோலே காண் என்னைப்பிரிந்த ஸமநந்தரம்

(க) உகூ. § (பா) ரத்நாதிகளாலே.

பரிகரம்வந்து சூழநின்றுகொண்டபடி இதுகாணென்கிருள். (க) "భక్తైర్భాగవతైస్సహ - பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்றும், (உ) "வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும்" என்கிறபடியே - நித்ய ஸூரிகளைச்சொல்லுகிறது. (பெருந்தவத்தர்) பகவத்ப்ரேமத்தாலே அதிசயித்தவர்கள். (ந) "வணக்குடைத்தவநெறி" என்று - பக்தியைத் தபஸ்ஸப்தத்தாலே சொல்லக்கடவதிறே. (அருந்தவத்துமுனிவர்) † அவனும் அவர்களுமாய்க்கொண்டு பரிமாறும் பரிமாற்றமே தங்களுக்குப் போகமாயிருக்குமேற்ற முண்டிறே - இவர்களுக்கு. (சூழ) அதுவுமாமிறே, தங்களுடைய சேஷத்வத்தையும் அவனுடைய ஸ்வாமித்வத்தையும் உணர்ந்திருக்குமவர்களாகில், பரிவராய்க்கொண்டு ஒருவர்கிட்டவொண்ணாதபடி எங்கு மொக்கச் சூழ்ந்து நிற்கையாலும் கிட்டப்போயிற்றில்லை.

(ஒருகையித்யாதி) பரிகரத்தை ஒருபடி நீஞ்சிச் சென்றோமேயாகிலும் கிட்டவொண்ணாதபடி காண், (ச) "சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருரு" என்கிறபடியே அவர் தாம் அநபிபவநீயராயிருக்கிறபடி. (ஒருகையில்சங்கு ஒருகைமற்றாழியேந்தி) என்றிறே மேன்மைக்கெல்லை, (ரு) "வடிவார் சோதிவலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு" என்ற பெரியாழ்வாரைப்போலேகாணும் இவர்களும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறபடி. (ஒருகையிற் சங்கித்யாதி) என்கையைப் பிடித்தகையும் என்காலைப் பிடித்தகையுங் காண் அவர்களுக்கு ப்ராப்யமாயிற்றென்கிருள். அக்கைக்கு என்னவயவங்கள் ப்ராப்யமானாற்போலே காண் அவர்களுக்கு அக்கை ப்ராப்யமா யிருந்தபடி. கலந்தபோதைநீர்மைபோலேகாண்பிரிந்தபோதைமேன்மையிருந்தபடி. அப்போதை நீர்மைக் கெல்லையில்லாதாப்போலேகாண் போகிறபோது மேன்மைக்கு எல்லையற்றிருந்தபடி.

(உலகுண்டபெருவாயர்) இத்தால் - ப்ரளயாபத்ஸகனைச் சொல்லுகிறதன்று; வந்துகலந்தான் சக்ரவர்த்தித் திருமகனுகையாலே தத்ஸ்வபாவத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. ப்ரளயகாலத்திலே ஜகத்துக்குத் தம்மையொழியச்செல்லாதாப்போலேகாண் என்னோடு கலக்கவருகிறபோது அவர்வந்தபடியென்கை. (இங்கேவந்து) அவர்

---

† (பெருந்தவத்தர்) என்றத்தைப்பற்ற - ஞானநிஷ்டரான முனிவர்க்குப் பெறுதற்கரிய தபஸ்ஸேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் § (அவனும் அவர்களுமித்யாதி). ... ... (உச)

(க) ஸை-பு.
(உ) தி-வாய்-௧௦-௯-௯.
(ந) ,, ௪-௩-௫.
(ச) தி-வாய்-௫-௫-௧௦.
(ரு) தி-பல்-உ.
§ இங்கு பங்க்திவிட்டுப்போயிருக்கலாம்.

வரவாலே அவரை யநுபவிப்பதென்னு மிடந்தோற்றுகிறது. விஷ்லேஷ்கரிக்கைக் கவதரித்தாற்போலே போகமும் அவர்வரவாலேயென்கை.

(பொருகயல் கண்ணீரரும்பப் புலவிதந்து) அவர்வந்து கலந்தத்தால் நான்பெற்றபேறு இதுகாணென்கிறாள். (பொருகயல்கண்) ஒன்றுக்கொன்று உபமாநமாவ தொழிய வேறுபமாநரஹிதமான கண்கள். (கயற்கண்) என்று - ஸம்ஸ்லேஷதசையில் ஹர்ஷத்தாலே வந்த அலமாப்பைச் சொல்லுகிறது. (நீரரும்ப) சோகாஸ்ருவுக்கிலக்காயிற்றென்கிறாள். (அரும்ப) விரஹாக்கியாலே உள்ளுலர்ந்து கிடக்கிறபடி. (புலவிதந்து) தன்னைக்கிட்டினுரை, (க) "வீவிலின்பம் மிகவெல்லை நிகழ்ந்தனம்!" என்கிறபடியே ஆநந்திப்பிக்கக்கடவவன்காண் எனக்கு துழகத்தை விளைத்தான். (தந்து) அவர் தம்முடைய கிழிச்சிரையினின்றும் அவிழ்த்துத் தந்த தநமிதுகாணென்கிறாள். தான் ஸாதித்ததொன்றன்றியே ஈஸ்வரனுடைய ஔதார்யத்தாலே வந்ததாகையாலே (தந்து) என்கிறாள். (புனலரங்கமித்யாதி) தாம்போனால் நான் தரித்திருக்கவேணுமென்று பார்த்து, (நம்மூர்கோயில்) என்று போனார்.

[உலகுண்டபெருவாய நிங்கேவந்து என் பொருகயற் கண்ணீரரும்பப் புலவிதந்து, இலங்கொளி நீர்ப்பெரும் பௌவம்மண்டியுண்ட பெருவயிற்ற கருமுகிலே யொப்பார் வண்ணம் - பெருந்தவத்தரருந்தவத்து முனிவர்சூழ - ஒருகையிற் சங்கொருகைமற்றாழியேந்தி - புனலரங்கமொன்று போயினார் - இருகையிற்சங்கிவை நில்லா எல்லேபாவம்] என்றந்வயம். ... ... (உச)

மூ.—மின்னிலங்குதிருவுருவும்பெரியதோளும்
கரிமுனிந்தகைத்தலமுங்கண்ணும்வாயும்
தன்னலர்ந்தநறுந்துழாய்மலரின்கீழே
தாழ்ந்திலங்குமகரஞ்சேர்குழையுங்காட்டி.
என்னலனுமென்னிறைவுமென்சிந்தையும்
என்வளையுங்கொண்டென்னையாளுங்கொண்டு
பொன்னலர்ந்தநறுஞ்செருந்திப்பொழிலினூடே
புனலரங்கமூரென்றுபோயினாரே. (உரு)

பதம். மின் இலங்கு, திருவுருவும், பெரியதோளும், கரிமுனிந்த, கைத்தலமும், (இ) கண்ணும், வாயும், தன், அலர்ந்த, நறும், (ரப) துழாய்மலரின் கீழே, தாழ்ந்து, இலங்கு, சேர், மகரக்குழையும்காட்டி, (கஇ) என்நலனும், என்நிறைவும், என்சிந்தையும், என்வளையும்கொண்டு, என்னைஆளுங்கொ

(க) தி-வாய்-ச-கு-ரு;

ண்டு, (௨0) பொன் அலர்ந்த, நறு, செருந்திப்பொழிலினூடே, புனல் அரங்கம், ஊரென்றுபோயினார். (௨௫)

உரை. மின்போலே விளங்காநின்றுள்ள, திருமேனியும், பெரிய திருத்தோள்களும், (குவலயாபீடமென்கிற) யானையை நிரஸித்த, திருக்கைகளும், (௫) திருக் கண்களும், திருவதரமும், தன்னிலத்திற் காட்டில், செவ்வி பெற்று, மிக்க பரிமளத்தையுடைத்தான, (௧0) திருத்துழாய் மாலையின்கீழே, திருத்தோளளவும் வரத்தாழ்ந்து; விளங்காநிற்பதாய், ஒன்றோடொன்று பொருந்தியிருந்துள்ள, திருமகரகுண்டலங்களையுங்காட்டி, (௧௫) என்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும், என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தையும், என்னுடைய மகஸ்ஸையும், என் வளையையுங்கொண்டு, என்னையடிமையுமாக்கிக்கொண்டு, (௨0) பொன்போலே யலர்ந்ததாய், பரிமளிதமாயிருந்துள்ள (பூவையுடைத்தான), செருந்திப் பொழிலிலே, ஜலஸம்ருத்தியையுடைய ஸ்ரீ ரங்கம், நம்மூரென்று சொல்லிப்போய்விட்டார். (௨௫) ... ... (௨௫)

வ்யா.—இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு. (மின்னிலங்கித்யாதி) அத்தலையிலுள்ளத்தை நேராகக்காட்டி இத்தலையிலுள்ளத்தை நேராகக் கொண்டுபோனானென்கிறாள்.

(மின்னிலங்கு திருவுருவும்) மின்போலே விளங்காநின்றுள்ள திருமேனியும் † (௧) "கார்வண்ணந் திருமேனி" என்றும், (௨) "கருமுகிலேயொப்பர் வண்ணம்" என்றும் ஔதார்யத்தையும் ஶ்ரமஹரதையையும் பற்றச்சொல்லிற்றுக் கீழ்; இங்கு அநபிபவநீயதையைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. † ஆனாலும் வடிவுக்கு நிறம் அதுவன்றோ †வென்னில்; † காளமேகத்தை அருணகிரணத்தாலே வழியவட்டினாற்போலே திருவாழி யாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸா திருமேனியெங்குமொக்கப் பரவியிருக்கையாலே சொல்லுகிறது. (௩) "வடிவார்சோதி வலத்துறையுஞ் சுடராழி" என்னக்கடவதிறே. (௧) † "ஒருகையிற்சங்கு ஒருகைமற்றாழியேந்தி" என்று

இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு. (மின்னிலங்கு) (௧) "கார்வண்ணந்திருமேனி" என்றும், (௨) "பெருவயிற்றகருமுகிலே யொப்பர்வண்ணம்" என்றுஞ் சொல்லிவைத்து, இங்கே மின்னிலங்கக்கூடுமோ வென்ன; பரிஹாரத்ரயம்; ப்ரதமம் (கார்வண்ணமித்யாதி). த்விதீயம் (காளமேகத்தையித்யாதி). வடிவுக்கு நிறம் அது என்றாலுமென்று அந்வயித்துக்கொள்வது. (என்னில்) என்றசங்கையிலே தாத்பர்யமில்லை. இப்பாட்டில் திருவாழி யாழ்வான் ப்ரஸங்கமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஒருகையில் சங்கித்யாதி). இந்தபாத

(௧) ௧௮. (௨) ௨௪.
(௩) திருப்பல்-௨.

ரிறே இதே; (க) † "తమసః పరమో ధాతా శఙ్ఖచక్రగదాధరః- தமஸ்ஃபரமோதாதா சங்கசக்ரகதாதர:" என்கிற பெரியமேன்மையைக் காட்டினபடி. (மின்னிலங்கு திருவுருவும்) † கிட்டினபோது, (உ) "பெருவயிற்றகருமுகிலே" என்றாள்; போரநின்றவாறே பளபளத்துத் தேர்றினபடி. (பெரியதோளும்) காலதத்வமுள்ளதனையு மநுபவியா நின்றாலும் அவயவாந்தரங்களில் போகவொட்டாதபடியான போக்யதையையும் காவல்துடிப்பையும் சொல்லுகிறது. † ஒதுங்குவார்க்கு நிழல்மிக்கிருக்கை. (௩) "పరిఘోపమాః సర్వభూషణభూషార్హాః-பரிகோபமா: ஸர்வபூஷணபூஷார்ஹா:" என்கிறபடியே-வீர ஸிஹ்நத்தையும்போகஸிஹ்நத்தையுமுடைத்தான தோளென்கை. (௪) "చకాసతమ్-சகாஸதம்" இதி". (௫) "கைவளையும் மேகலையுங் காணேன்" என்று - விரோதிநிவர்த்தகத்வத்தையும், "நான்குதோளும்" என்று - போக்யதையையும் இவள்தானே சொன்னாளிறே.

(கரிமுனிந்த கைத்தலமும்) குவலயாபீடத்தை வேண்டேமென்று நினைப்பிட்டகையும். † கம்ஸனையும் சாணூரமுஷ்டிகர்களையும் நிரஸிக்கிறபோதை வ்யாபாரமெல்லாம் இதுக்குவேண்டிற்றில்லையிறே. இத்தால் - வீரஸிஹ்நத்தையும்போகஸிஹ்நத்தையுமுடைத்தான கையென்கை. (௬) "புகர்ச்செம்முகத்த களிறட்டபொன்னாழிக்கை" என்கிறபடியே. (கையும்) அறுகாழியோடேகூடியிருக்கிறகையாலேயிறே குவலயாபீடத்தை நிரஸித்தது. (௭) "எய்வண்ணவெஞ்சிலையே துணையா" என்று - வீரஸிஹ்நத்தையும், (௭) "கைவண்ணந்தாமரை" என்று - போகஸிஹ்நத்தையுங்காட்டினான்.

(கண்ணும்) கிட்டினாரை ஓடியெறியுங்கண்ணும். (௭) "கண்ணிணையும் அரவிந்தம்" என்றாளிறேதானே. (வாயும்) அழகுக்குத் தோற்று அநந்யார்ஹமானாைக் குறித்துத் தான் அநந்யார்ஹமானமைதோற்ற ஸாந்த்வவாதம் பண்ணும் திருவதரமும், (௭) "வாய் கமலம்போலும்" என்றாளிறே.

(தன்னலர்ந்த) இத்தால் - ஒப்பனையழகு சொல்லுகிறது. தன்னிலத்திற்காட்டில் செவ்விபெற்று அதிபரிமளிதமான திருத்துழா

த்துக்கு அர்த்தம் - (தமஸ்ஃபரமோதாதா இத்யாதி). த்ருதீயம் (கிட்டினபோதித்யாதி). காவல்துடிப்புஎன்றதின்விவரணம் (ஒதுங்குவார்க்கித்யாதி). ஸிஹ்நத்வயத்துக்கும் ப்ரமாணம் (சகாஸதம்) என்று.

(முனிந்த) என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (கம்ஸனையுமித்யாதி).

(க) ரா-யு-கக௪-க௫.
(உ) உ௪.
(௩) ரா-கி.
(௪) ஸ்தோ-ர-௩௩.
(௫) உ௨.
(௬) தி-வாய்-அ-க0-௬.
(௭) உ௧.

யாலே அலங்க்ருதமானவளையத்தின்கீழே. (மலரின்கீழேதாழ்ந்திலங்கு மகரமித்யாதி) வைத்தவளையத்தின்கீழே திருத்தோளளவும் வரத் தாழ்ந்து பரபாகரூபத்தாலே விளங்காநின்றுள்ள திருமகரக் குழையையுங் காட்டி; பிரிந்ததுக்குமேலே † திருவடிதிருத்தோளிலேயேறி இவள்முன்னே சாரிகைவந்து தனக்குள்ளத்தையடையக் காட்டி இங்குள்ளத்தையடையக் கொண்டானென்கிறாள். இத்தால் - ஒப்பனையோடு ஆபரணத்துக்குண்டான சேர்த்தியழகு சொல்லுகிறது.

(என்நலனுமித்யாதி) ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவாரைப்போலே வந்து ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணினானென்கிறாள். (என்னலனும்) என்னுடைய ஸௌந்தர்யஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யாதி ரூபங்களையும். நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு என்கிற ஆத்மகுணங்களையும். நலம் - குணம். என்நலம் - ஒருவரா லழிக்கவொண்ணாத நலம். எதிர்த்தலையைத்தானழிக்குமித்தனையொழியத் தன்னை ஒருத்தராலு மழிக்கவொண்ணாதபடி யிருக்கை. (என்நிறைவும்) என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வமும். எதிர்த்தலையில் பும்ஸ்த்வத்தை யழிக்கும்படியிறே இவளுடைய ஸ்த்ரீத்வ மிருப்பது. (நிறைவு) அடக்கம். (என் சிந்தையும்) அதுக்கடியான மநஸ்ஸையும். (என்வளையுங்கொண்டு) தான்போனால் ஆஶ்வாஸஹேதுவா யிருக்கிற வளையுங்கொண்டு.

(என்னையாளுங்கொண்டு) ‡ என்ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்துக் கொண்டுபோகையன்றியே சுமையாளும் நானேயாகவேணுமோ? ஒருவனகத்தேபுக்கு நேராகவொடுக்கி அவன்தலையிலே சுமையை வைத்துக்கொண்டு போமாபோலே. அங்ஙனன்றியே, அவனோடே கலந்து பரிமாறின பரிமாற்றத்தை அடிமையாக நினைத்திருக்கையாலே என்னை யடிமையுங்கொண்டா னென்கிறாளாகவுமாம். (௧) "கொம்மைமுலைகளிடர்தீரக் கோவிந்தற்கோர் குற்றேவல்" என்னக்கடவதிறே. அங்ஙனன்றியே, ஸர்வஸ்வத்தையுமபஹரித்துக் கொண்டு போகாநின்றால் "தன்னுடைமையைத் தானேகொண்டு போகிறானாகில் நீயென்" என்னும்படி என்னை அநந்யார்ஹமாக்கியும் போனானென்கிறாள்.

---

(௨) "புள்ளூருங்கள்வா" என்றத்தைப்பற்ற (திருவடி திருத்தோளிலே யித்யாதி.)

(என்னையாளுங்கொண்டு) என்றதுக்கு முந்தினவர்த்தம் - என்னையடிமைகொள்ளவேணுமோவென்று வெறுப்பிலே;

---

(௧) நா-தி-௧௩-௯. (௨) ௨௫.

(பொன்னித்யாதி) ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணினும், ஸத்தை கிடக்கவேணுமே யென்று ஊரைச்சொல்லிப்போனானென்கிறாள். தன்ஸௌகுமார்யத்துக்கு அநுரூபமாகச் சோலையூடே போனான். பொன்போலேயலர்ந்து பரிமளிதமாயிருந்துள்ள பூவையுடைத்தான செருந்திப்பொழிலினூடே ஸ்ரமஹரமான கோயில் நம்மூரென்று போயினார். † திருநகரியில் நின்றும் கோயிலளவுஞ் செல்லப்பொழிலாய்க் கிடந்ததோவென்னில்; "ஒருகாளமேகம் வர்ஷித்துக்கொண்டு போகாநின்றால் கண்டவிடமெங்குந் தளிரும் முறியுமாகாதோ" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். † பிரிந்தார் இரங்கும் நிலத்தில்மரம் செருந்தியிறே.

(போயினாரே) முன்னைக் காற்கடைகொண்டு பெறவேண்டும்படிகாண் போகிறபோது அவர் பின்புறமிருந்தபடி. (புனலரங்கம்) ஸ்ரமஹரமானதேசம். நித்யஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணலாம்தேசம். (போயினாரே) பரமபந்துவாயிருந்துவைத்து இப்படிசெய்தார்காணென்னும் இன்னாப்பாலே, பிரியாதேகூடவிருந்தல் போகிறபோது கூடக்கொண்டுபோதல் செய்யவேண்டாவோ வென்கிறாளாகவுமாம். (பொன்னித்யாதி) புஷ்பாபசயம் பண்ணுகைக்கும் ஜலக்ரீடைபண்ணுகைக்கும் ஏகாந்தமான தேசம் நம்மூரென்று போயினாரென்னவுமாம். (பொழிலினூடேபுனல்) மேல்செருந்தியாய் கீழ்நீராயிருக்கை. போகிறபோது அவர்பின்பிருந்தபடி காணப்பெற்றதில்லைகாணீ. † விக்ரமசோழதேவன், "உங்கள் தலைமகள் பிரிந்தவிடத்தில் சொன்னகவியென்" என்ன; "'அவள், எலும்புஞ் சாம்பலுமுடையவன்' என்றாள்; இவள் 'மின்னிலங்குதிருவுருவம்' என்றாள்" என்ன; "தன்காலிலே துகை யுண்டவனைத் தோழிக்குச்சொல்லாநிற்க (திருவுரு) என்பதே! இவள் தலைமையுடையவள்; அவள் பிணந்தின்னி" என்றான். ... . (உரு)

மூ.—தேமருவுபொழிலிடத்துமலர்ந்தபோதைத்
தேனதனைவாய்மடுத்துஉன்பெடையும்நீயும்
பூமருவியினிதமர்ந்துபொறியிலார்ந்த
அறுகாலசிறுவண்டேதொழுதேனுன்னை

---

† திருநகரியென்றது - திருவாலி திருநகரியென்றபடி. அல்லாதமரங்களுமுண்டாயிருக்க வழியெல்லாம் செருந்தியாயே யிருக்கிறதென்று இவள் சொல்லும்படி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிரிந்தாரிரங்கும் நிலத்திலித்யாதி).

ப்ராஸங்கிகம் (விக்ரமசோழனித்யாதி.) .. .. (உ-ரு)

ஆமருவிநிரைமேய்த்தவமரர்கோமான்
அணியழுந்தூர்நின்றானுக்கின்றேசென்று
நீமருவியஞ்சாதேநின்றோர்மாது
நின்னயந்தாளென்றிறையேயியம்பிக்காணே. (௨௬)

பதம். தேமருவு, பொழிலிடத்து, மலர்ந்தபோதை, தேனதனை, வாய்மடுத்து, (௫) உன்பெடையும், நீயும், பூமருவி, இனிது அமர்ந்து, பொறியிலார்ந்த, (௧௦) அறுகால, சிறுவண்டே, உன்னைத்தொழுதேன், அமரர்கோமான், ஆநிரை, (௧௫) மருவிமேய்த்த, அணியழுந்தூர்நின்றானுக்கு, இன்றேசென்று, நீமருவி, அஞ்சாதேநின்று, (௨௦) ஓர்மாது, நின்நயந்தாளென்று, இறைஇயம்பிக்காண். (௨௫)

உரை. எப்போதும்தேன்பரிபூர்ணமாயிருக்கிற, பொழிலையுடைய தேசத்திலே, பூஅலர்ந்தபோதுண்டான, தேனைப், பாநம்பண்ணி, (௫) உன்னுடைய ஸ்த்ரீயும், நீயும், புஷ்பங்களிலே பொருந்தி, ஸுகமாகஸம்ச்லேஷித்து, புள்ளிமிக்கிருப்பீதாய், (௧௦) ஆறுகால்களையுடைய, சிறியவண்டே! உன்னையாச்ரயித்தேன்; நித்ய ஸூரி நிர்வாஹகனாயிருக்குமவனாய், பசுக்கூட்டங்களை, (௧௫) பொருந்திரக்ஷித்தவனாய், திருவழுந்தூரிலே நின்றவனுக்கு, இன்றைக்கேபோய், நீ அவனிடத்தில் பொருந்தி, அஞ்சாமல் எதிரேநின்று, (௨௦) ஒரு ஸ்த்ரீயானவள், உன்னை ஆசைப்படாநின்றாளென்று, ஒருவார்த்தை சொல்லவேணும். (௨௫) ... ... (௨௬)

வ்யா.—இருபத்தாறும்பாட்டு. (தேமருவு) அவன், இவளுடைய வாற்றாமை ஸ்வக்ருஷியின் பலமாகையாலே அதிலே முகமலர்ந்து கடக்கநிற்கையாலும், தாயார், ஹிதஞ் சொல்லு மளவல்லாமையாலே ம்லாநித்துக் கடக்க நிற்கையாலும், தோழி, "இவ்வளவில் இவளை ஆச்வஸிப்பிக்கும் விரகேதோ?" என்று பார்த்து, பூர்வவ்ருத்தத்தைக் கேட்க, வ்ருத்தகீர்த்தநமாகையாலே தரித்து அத்தை இரண்டுபாட்டாலே இவளுக்குச் சொன்னாள்; பின்பும் அங்கே ஓரவகாசங்கண்டு "இப்படி உனக்கு பவ்யனாயிருந்தால் பிரிகிறபோது 'போகாதேகொள்' என்று ஒருவார்த்தை சொல்லமாட்டிற்றிலையோ?" என்ன; "அதுவுஞ் சொன்னேன், அவன் பரப்ரேரிதனாய்ப்போகையாலே இது கார்யகரமாயிற்றில்லை" என்றாள், மூன்றாம்பாட்டாலே; "கொண்டுபோனவன் றன்னை நியமிக்கமாட்டிற்றிலையோ?" என்ன; "ஒருவரிருவரோ? பரிகரமெல்லாம் வந்து சூழ்ந்துகொண்டது" என்றாள், நாலாம்பாட்டாலே; அது தன்னை நிகமித்துவிட்டாள்; அஞ்சாம்பாட்டாலே - "ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணுவாரைப்போலேவந்து அத்தலைமிலுள்ளத்தை நேராகக்காட்டி

இத்தலையிலுள்ளத்தை நேராகவபஹரித்துக்கொண்டு போகிறவர் என்ஸத்தைகிடக்கவேணுமென்று ஊரின்பேரைச் சொல்லிப்போனார்" என்றாள்; ஆறும்பாட்டாலே-ப்ரஸ்நமில்லாமையாலே ப்ரதிவசநமில்லையாய்ப் பழையவாற்றாமைதலையெடுத்து "நம்முடையவாற்றாமை யறியாமையாலே வாராதொழிகிறானித்தனை, அத்தையறிவிக்கவே ஸர்வதாவரும்" என்று பார்த்துச் சிலவண்டுகளைத் தூதுவிடுகிறாள்.

தன்னுடைய பந்துவர்க்கம் தனக்குமுன்னே தரைப்பட்டுக்கிடக்கையாலும், சேதநர் தூதுபோனவிடத்தில் அது கார்யகரமாகக் காணமையாலும், ராமாவதாரத்திலே திர்யக்குக்கள் தூதுபோனவிடத்தில் கார்யகரமாகக்காண்கையாலும், திர்யக்குக்களைத் தூதுபோகவிடுகிறாள். பரமசேதநனை க்ருஷ்ணன் தூதுபோனவிடத்தில் ஊர்ப்பூசல்விளைத்துவந்தானித்தனையிறேசெய்தது. ஆனால் குரங்கைத் தூதுவிடாதே வண்டைத் தூதுவிடுவானென்னென்னில்; அங்கு-பெண்தூதாகையாலே விரக்தனுமாய் ஸமர்த்தனுமாயிருப்பானொருத்தன் தூதுபோக வேண்டிற்று; இங்கு-விஸ்லேஷத்திலாற்றாமையறிவானைப் போகவிடவேண்டுமாகையாலும், இவை தன்னுடைய ஸந்நிதியிலே கலந்து ஸுகித்திருக்கக் காண்கையாலும் இவற்றைத் தூதுவிடுகிறாள். ஆனால் கலவியிலே ப்ரவணமாயிருக்கிறவிவை போகக் கூடுமோவென்னில்; ஆத்மஸாம்யத்தாலே சொல்லுகிறாள். தானுமவனும் ஸம்ஸ்லேஷிக்குமளவில் சிலதூதிகள் கூடினால் (க) "𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 - ப்ராஹ்மணேப்யோவிசேஷத:" என்று அவர்கள்கார்யத்தை முடித்தபின்பிறே தங்கள்போகத்தி லிழிவது. ப்ரதமத்தில் வண்டுகளைக்கொண்டாடுகிறாள் தனக்கிரங்கிக் கார்யஞ்செய்கைக்காக. (உ) "𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌗𑌰𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃-ப்ரத்யக்ஷகுரவஸ்ஸ்துத்யா:" என்று கடகரை ஸ்துத்யராகச் சொல்லக்கடவதிறே.

(தேமருவுபொழிலிடத்து) தேன்மாறாத பொழிலையுடையதேசத்திலே. மருவுகையாவது - † என்றுமொக்க வுண்டாயிருக்கையும், ஸம்ருத்தமாயிருக்கையும். பொழிலென்கையாலே - ஸ்ரமஹரதையைச் சொல்லுகிறது. பரமபதத்துக்கு மேற்றம் என்று மொக்கவுண்டாயிருக்கையும், ஸம்ருத்தமாயிருக்கையும், தாபஹரமாயிரு

இருபத்தாறும்பாட்டு. (தேமருவுபொழில்) (தேமருவு) என்றவர்த்தமாநத்தாலே - என்று மொக்கவுண்டாயிருக்கை.

(க) ரா - ஆர - ௬௦ - ௧௧. (உ)

உக"

க்கையுமிறே. உங்களுக்கு அந்தபோகஸ்த்தாநத்திலிருப்பு போகமாவது என்னையும் போகஸ்த்தாநத்திலே யிருத்தினாலன்றோவென்கை. (மலர்ந்தபோதைத் தேனதனைவாய்மடுத்து) அபிநவமாய் அதிரஸமாயிருந்துள்ளதேனைப் பாநம்பண்ணி. கழியவலர்ந்தால் பர்யுஷிதமாய்த் தேன் அல்பமுமாய்ப் பழசுமாயிருக்கும்; கடிமொட்டாயிருந்தால் தேன் உத்பந்நமாகிறதில்லாவாகையாலே அல்பமுமாய், வலியவலர்த்துகையாலே ஸாரஸ்யமுங்குறைந்திருக்கும்; ஆகையாலே அலருகிறபோதைத் தேனென்கை. காற்றாலே அலரக்கடவ புஷ்பம் இவை செல்லும்போதாக வலருமோ வென்னில்; முன்பு தொட்டாரோடே தோஷமாம்படி பக்வமாயிருக்கையாலே இவற்றின் சிறகின்காற்றாலும் உச்வாஸத்தாலும் மலருமென்கை. (க) "பூவிரியமதுநுகரும்" என்னக்கடவதிறே. செவ்வியறியாதே பொகட்டுப் போனவனைப்போலேயன்றியே நீங்கள் செவ்வியறிந்து அநுபவிக்கப் பெறுமேறனென்கை. என்னையுஞ் செவ்வியழியாதே அவனோடே சேர்த்தபோதன்றோ நீங்கள் செவ்வியறிந்தநுபவித்திகோளாவது. (வாய்மடுத்து) பர்த்ருபார்யைகள் ஒருகலத்திலே உண்பாரைப்போலே அத்தேனை வாயிலேகொண்டு. அந்யோந்யம்வாயிலே கொடாகிற்கை; அந்யோந்யம்போகத்துக்கு வர்த்தகமாயிறே தேனிருப்பது. என்னையும் அவனோடே சேர்த்து, (உ) "ఇదంమేధ్యమిదంస్వాదు-இதம்மேத்யமிதம்ஸ்வாது" என்னும்படி பண்ணவேண்டாவோ வென்கை.

(உன்பெடையும் நீயும்) உனக்கு பவ்யமானபெடையும் அதுக்கு பவ்யமான நீயும். உன் (ஃ) சந்தத்தை யநுவர்த்திக்கும் பெடையும் அதின் (ஃ)சந்தத்தை யநுவர்த்திக்கும் நீயும். அவனைப்போலேசந்தத்தை யறியாதொழிகையன்றியே நீங்கள் சந்தாநுவர்த்திகளாய்ப் பரிமாறப்பெற்றதே! (உன்பெடையும் நீயும்) சேரவிருப்பார் பிரிந்திருப்பார் கார்யஞ்செய்யவேண்டாவோ? நீங்களும் †என்னைப்போலே பிரிந்திருந்து உங்களைச் சேரவிடவேண்டாதே போரப்பெற்றதே! என்கிறாள். மஹாராஜர் ராஜ்யதாரங்களை யிழந்திருக்கையாலே அத்தைச் சேரவிட்டுக் கார்யங்கொள்ளவேண்டிற்றிறே.

(பூமருவி) அக்நியிலே அணைவாரைப்போலே இதென்னஸாஹஸமென்கிறாள். (௩) * மென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளியாயிறே தனக்கிருப்பது. அக்நிஸ்தம்பநமுடையார்க்குச் செய்யலாமிறே. அக்நி

† (உன்பெடையும் நீயும்) என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்போலேயித்யாதி).

(க) தி - மொ - ௩ - ௬ - க. (௩) தி - வாய் - ௯ - க - ௪.
(உ) ரா - அயோ - ௯௯ - உ.

ஸ்தம்பகமாவது - மிதுநமாயிருக்கையிறே. படுக்கைபொருந்தாதே தரைக்கிடைகிடக்கிற வென்கார்யஞ்செய்தாலன்றோ உங்களுக்குப் படுக்கைபொருந்திற்றாவது. "ஶ்ரமஹரமானசோலை போகஸ்தாநமாகவும், மது போக்யமாகவும், பூ படுக்கையாகவும், தம்பதிகள்சேர விருக்கவும்பெறுவதாய் இதொரு ஆஶ்சர்யமிருந்தபடி யென்!" என்கிறாள். (இனிதமர்ந்து) இனிதாகவமர்ந்து; ஸுகரூபமாக ஸம்ஶ்லேஷித்து. து:கரூபமான கலவியிறே தன்னது. ஸம்ஶ்லேஷாநந்தரம் விஶ்லேஷிக்கையாலே, (க) "இது நமக்கோர் புலவிதானே" என்றாளிறே. உங்களுக்கு ஆது ஸுகரூபமாவது என் து:கத்தைப்போக்கினாலன்றோ?

(பொறியிலார்ந்த) பொறியென்று - புள்ளி. புள்ளிமிக்க. ஸம்ஶ்லேஷத்தால் வடிவிற்பிறந்தபுகரைச்சொல்லுகிறது. (உ) "𑌯𑍁𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃-யுவாகுமார:" (ங) "𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 - யுவதிஶ்சகுமாரிணீ" என்கிற பருவத்தையுடைத்தாயிருக்கை. உபவாஸக்ருஶையாய்(ச) "𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌙𑍍𑌗𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍇-பூஷணார்ஹாங்கஶோபதே" என்னும்படியிருக்கிற வெனக்கு அழகையுண்டாக்கினாலன்றோ உங்களுக்கு அழகாவது. (அறுகாலசிறுவண்டே) "த்விபாத்தாயிருத்தல், சதுஷ்பாத்தாயிருத்தல் செய்கையன்றியே, கமநஸாதநமான கால்கள் ஆறுண்டாகப் பெற்றேனென்கிறாள்" என்று பூர்வர்கள் நிர்வாஹம். "வண்டுக்கு கமநஸாதநம் சிறகாகையாலும், மேலே, (தொழுதேன்) என்கையாலும், என்தலையிலே வைக்கைக்கு ஆறுகாலுண்டாகப் பெற்றேனென்கிறாள்" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். (சிறுவண்டே) ஏற்கவே சிறியையாய்; திருவடியைப்போலே கார்யகாலத்திலே சிறுகவேண்டாவே யுனக்கு. (வண்டே) திருவடியைப்போலே ஆராய்ச்சிப்படவேண்டாதபடி வளையத்தேயாதல், தோளில் மாலையிலே யாதலிருந்து வார்த்தைசொல்லும்படியான ஜந்மமன்றோ உன்னது. அந்யோந்ய ஸம்ஶ்லேஷ ஸுகத்தாலே மதிகெட்டுக்கிடக்கிறவற்றின் செவியிலே ஆர்த்தத்வநிபட்டவாறே அக்கிகணங்களைத் தாவினாற்போலே அவைதானுக்கென்று எட்டிப்பார்த்தன. (தொழுதேனுன்னை) உன்காலிலே, தொழுதேன் - விழுந்தேன். கடகர்போலேகாணும் ஸ்துத்யரும், நமஸ்கார்யரும். (உன்னை) அவனைத்தொழுகிறேனல்லேன், அவன் பொகட்டுப்போன தசையிலும் ஆறுதல் பிணைக்கவிருக்கிற வுன்னைத்தொழுதேன். அவனுமுண்டாய் நானு

(க) உக.
(உ)
(ங)
(ச) ரா - ஸு - கக - உக.

முண்டாயிருக்கப் பிரிந்து க்லேசப்படாநின்றேன், சேரவிட்ட நீயன்றே ஸ்துதிக்கப்படுவாயும் நமஸ்கரிக்கப்படுவாயும். இவளுடைய (க) * [illegible]-அத்ரபரத்ரசாபி இருக்கிறபடி.

' என்னைத் தொழுகிறதென், கார்யத்தைச் சொல்லலாகாதோ வென்னச், சொல்லுகிறாள் (அமரர்கோமான்) * அயர்வறுமமரர்களதிபதிக்குச் சென்று அறிவியுங்கோள். அவனை எங்களால் கிட்டலாமோவென்ன; (ஆமருவிநிரைமேய்த்த)அம்மேன்மை கிடக்கச் செய்தேகாண் பசுக்களோடே பொருந்திப் பசுக்களை ரக்ஷிப்பது. நித்ய ஸூரிகளுக்குத் தன்னை யொழியச்செல்லாதாற்போலேகாண் பசுக்களையொழியத் தனக்குச் செல்லாதே குடியிருக்கும்படியும். அவர்களுக்குத் தன்னையொழியச்செல்லாதபடியாலே முகங்காட்டுகிறானித்தனை; பசுக்களோடேகாண் அவனுக்குப் பொருத்தம்.

அது பின்னை யொருகாலத்திலன்றோ வென்ன; (அணியழுந்தூர் நின்றானுக்கு) அக்காலத்தில் பசுக்களை ரக்ஷித்தாற்போலே அக்காலத்துக்குப் பிற்பாடராய்ப் பசுஸமரா யிருப்பாரையும் ரக்ஷிக்கைக்காகத் திருவழுந்தூரிலே நின்றான், அவனுக்கறிவியுங்கோள். அவன் பிரிகிறபோது, (உ) "புனலரங்கமூர்" என்று சொல்லிக் கோயிலிலே போயிருக்கத், திருவழுந்தூரிலே தூதுவிடுகை, (ங) "[illegible]-கர்ணேஸ்ப்ருஷ்டேகடிம்சாலயதி' என்கிறபடியேஅஸங்கதமன்றோ வென்னில்; அவனும் சேதநனுகையாலேஎன்னுற்றமையவனுக்கு முண்டாயிருக்கும், ஒருகார்யப்பாட்டாலே பிரிந்தானித்தனை, முடியப்போகமாட்டான், திருவழுந்தூரிலே பிற்காலித்து நிற்கக்கூடும், அங்கே சென்றறிவியுங்கோளென்கிறாள். அங்ஙனன்றியே, கோயில் போகஸ்த்தாநமாகையாலே என்னை யொழிய அங்கு தரிக்கமாட்டான், அத்தாலே எதிரே திருவழுந்தூரளவிலே வரும், அங்கே செல்லுங்கோளென்கிறாளாகவுமாம்.

(நின்றானுக்கு) அவ்வருகுபோகமாட்டாமையாலே ஸ்த்தாவர ப்ரதிஷ்டையாய் நின்றானென்னுதல்; கோயில்நின்றும் வந்து தான் மேல்விழமாட்டாமையாலே "இத்தலையில் நின்றும் ஆள்வருவார்" என்று பார்த்து நின்றானென்னுதல். (இன்றேசென்று) நாளைச்செய்கிறோமென்ன வொண்ணாது, நாளைக்கு நானில்லையென்கிறாள். நானில்லாமையாலே அவனுமில்லை, இரண்டுதலையும் பிழைக்கவேண்டியிருந்திகாளாகில் இன்றேசெல்லுங்கோள். இரண்டுதலையும் அழிகை

(க) ஸ்தோ - ர - உ. (ங)
(உ) உச .

யாவது - ஜகதுபஸம்ஹாரம் பிறக்கையிறே. (நீமருவி) * ஆமருவி நிரைமேய்த்தவனுகையாலே திர்யக்ஜாதியான உனக்கு முகந்தரும், நீசென்றுகிட்டி. (நீமருவி) என்னைப்போலே அவனுடைய சீலாதிக்யத்தைக்கண்டுவைத்தும், (௧) "அவரை நாம் தேவரென் றஞ்சினோமே" என்று - அவர்பக்கலிலே * அதஸ்மிந்தத்புத்திபண்ணிப் பிற்காலியாதே அவனோடேபொருந்தி. (அஞ்சாதேநின்று) * அமரர் கோமானுயிருக்கிறபடியைப் பார்த்து அஞ்சாதே * ஆமருவி நிரைமேய்த்தபடியைப்பார்த்து, தரித்து நின்று. அங்ஙனன்றியே, (அஞ்சாதேநின்று) "மஹிஷிபக்கல்நின்றும் வந்தீர்கள்" என்று தோற்றும்படி மேலிட்டு நின்று வார்த்தைசொல்லுங்கோளென்கிறளாகவுமாம். மேலிட்டு வார்த்தைசொன்னபோதே என்பக்கல் நின்றும் வருகிறீர்களென்றிருக்கும்.

அவனுக்கறிவிக்கும் வார்த்தையேதென்னச், சொல்லுகிறள் மேல், (ஓர்மாது) பேர்சொல்லவேண்டா, "ஒருத்தி" என்னவமையும், தாமேயறிவர். "ஒருகாட்டிலே ஒருமான் அம்புபட்டுக்கிடந்துதுடியாநின்றது" என்றால் எய்தவன் அறியுமிறே. அதவா, (ஓர்மாது) அத்விதீயையாயிருப்பாளொருத்தியென்று சொல்லுங்கோளென்கிறள். "அத்விதீயையானமாது" என்றபோதேயறியும். † ஸம்ஸாரிகளுக்குங் கூட்டன்றியே, முக்தருக்குங் கூட்டன்றியே, முமுக்ஷுக்களுக்குங்கூட்டன்றியே, (௨) "பிறந்திட்டாள்" என்னும்படியிறேயிருப்பது.

(நின்நயந்தாள்) சென்றபோதே யறியும், வார்த்தைசொல்லவேண்டிற்றில்லை, ஓர்மாது என்றபோதேயறியும், இவ்வளவு போராது என்றிருந்தாயாகில் ஒருவார்த்தை சொல்லென்கிறள். (நின்நயந்தாள்) படுகொலைபட்டாளென்று சொல்லுங்கோள். † ஒருகாபுருஷனையோ ஆசைப்பட்டது, ? வ்யதிரேகத்தில் ஆற்றவொண்ணுதபடியான வைலக்ஷண்யத்தையுடைய உன்னையன்றோ வாசைப்பட்டதென்று சொல்லுங்கோள். (நின்நயந்தாள்) "† பர வ்யூஹ விபவங்களிலே யாசைப்பட்டாளோ ஆறியிருக்கைக்கு" என்று சொல்லுங்கோள். (இறையே யியம்பிக்காணே) நீங்கள் வார்த்தைசொல்ல உப

(ஓர்மாது) என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (ஸம்ஸாரிகளுக்கு மித்யாதி).

தாத்பர்யம் (ஒருகாபுருஷனையோவித்யாதி.) த்ருதீயதாத்பர்யம் (பரவ்யூஹேத்யாதி). ... ... (௨௬)

(௧) ௨௧. (௨) தி - வாய் - ௯ - ௫ - ௧௦.

க்ரமித்தபோதே உங்களை முடியச்சொல்லவொட்டான், அவன்றான் உங்களைக்கொண்டாடுமென்கிறாள். (இறையேயியம்பி) "ஓர்மாது" என்று சொன்னபோதே அவனறியும், (நின்நயந்தாள்) என்கிற விது வும் மிகையாம்படியா யிருக்குமென்னவுமாம். (காணே) நீ இவ்வள வுஞ்சொன்னபோதே அவன் உன்னை ஸத்கரிக்கும் ஸத்காரமெல் லாம் காணவன்றோபுகுகிறாய். (க) "ధర్మతః పరిరక్షితః - தர்மத:பரிர க்ஷித:" என்பது, (உ)"ఏష సర్వస్వభూతస్తు పరిష్వఙ్గః-ஏஷஸர்வஸ்வபூ தஸ்துபரிஷ்வங்க:" என்று தழுவிக்கொள்ளுவதாகவன்றோ புகுகி றான். (காணே) நான் காணப்பெறாத வடிவையன்றோ நீகாணப்பு குகிறாயென்னவுமாம். (உசு)

மூ.—செங்காலமடநாராயின்றேசென்று
திருக்கண்ணபுரம்புக்கென்செங்கண்மாலுக்கு
என்காதலென்துணைவர்க்குரைத்தியாகில்
இதுவொப்பதெமக்கின்பமில்லை,நாளும்
பைங்கானமீதெல்லாமுனதேயாகப்
பழனமீன்கவர்ந்துண்ணத்தருவன், தந்தால்
இங்கேவந்தினிதிருந்துன்பெடையும்நீயும்
இருநிலத்திலினிதின்பமெய்தலாமே. (உஎ)

பதம்.—செங்கால, மடம், நாராய், இன்றேசென்று, திருக்கண்ண புரம்புக்கு, (ரு) என் செங்கண், மாலுக்கு, என் துணைவர்க்கு, என்காதல், உரைத்தியாகில், (கo) எமக்கு, இதுவொப்பது, இன்பமில்லை, நாளும், இது, (கரு) பைங்கானமெல்லாம், உனதேயாக, பழனம், மீன், கவர்ந்து உண்ண, (உo) தருவன், தந்தால்,உன்பெடையும்நீயும், இங்கேவந்து, இனிதிருந்து, (உரு) இருநிலத்தில், இனிது, இன்பம் எய்தலாம். (உஅ)

உரை.—சிவந்தகால்களையும், மடப்பத்தையுமுடைய, நாரையே! இன்றைக்கே போய், திருக்கண்ணபுரத்திலே ப்ரவேசித்து, (ரு) என்னுடைய புண்டரீகாக்ஷராய், ஆஶ்ரிதவ்யாமுக்தராய், எனக்குவல்லபரானவரிடத்திலே, எனக்கு (அவர்பக்கலுண்டான) வ்யாமோஹத்தைச், சொல்லுவாயே யாகில், (கo) (அவரைப் பிரியில்தரியாத) எமக்கு, இதுக்கு ஸத்ருசமான, ஸுகமில்லை; (நீயுள்ள) காலமெல்லால், இந்த, (கரு) பரப்பையுடைத்தான சோலைசூழ்ந்தகாட்டையெல்லாம், உனக்கே உரித்தாம்படிசெய்து, நீர் நிலங்களிலுள்ள, மத்ஸ்யங்களை, மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படியாக, (உo) (விருப்பத்தோடே) கொடுப்பேன்; தருவேனேயாகில், உன்மனையாட்டியும்நீயும், இவ்விடத்தில் வந்து, ஸந்துஷ்டசித்தராயிருந்து, (உரு) (இந்த) மஹாப்ருதிவியிலே. அநுகூல ஸுகத்தை யடையலாம். (உஅ)

(க) (உ) ரா - யு - க - கஎ -

வ்யா.—இருபத்தேழாம்பாட்டு. (செங்கால) கீழ்ப்பாட்டில்-வண்டுகளைத் தூதுவிட்டாள்; அதுசென்று சொல்லி மறுமாற்றங் கொண்டு வருமளவும் தரித்திருக்கச் சக்தியில்லாமையாலே ஒரு நாரையைத் தூதுவிடுகிறாள். (க) "దిక్షుసర్వాసుమార్గన్తే-திக்ஷுஸர்வாஸுமார்க்கந்தே" என்று பிராட்டியைத்தேடுகைக்கு ஸ்ரீவாநரவீரரை யடைய ஏவினாற்போலே இவளும் கண்டவற்றையடைய ஏவுகிறாள். ராமாவதாரத்தில் வாநரஜாதி ஶ்லாக்யமானாற்போலே காணும் ஆழ்வார்களைத் தோற்றி பக்ஷிஜாதி ஶ்லாக்யமானபடி.

(செங்காலமடநாராய்) † ஸம்ஶ்லேஷதசையில் தன்காலை அவன் கொண்டாடக்கண்டிருந்தவளாகையாலே அல்லாத அவயவங்களை விட்டுக் காலைக்கொண்டாடுகிறாள். "இதொருகாலும் சிவப்புமிருந்தபடி யென்" என்கிறாள். ஒரு சிவந்தகாலோடே வாஸனையுண்டுபோலேகாணும் இவளுக்கு. "அபிமதனுடைய கால்போலேயிருந்ததீ! உன்காலும்" என்கிறாள். கருமுகைமாலையைச் சும்மாடுகொண்டாற்போலே தூதுவிடுகைமிகையாய் ஸ்தாதர்சநம்பண்ணலாயிருந்ததீ! உன்காலிருந்தபடியென்கிறாள். அவன்காலோடொக்குமென்னுமிடம் தப்பச்சொன்னேன், தன்காலைத்தருமித்தனையிறே அவன் செய்வது, அவன் காலையுந் தந்து உன்னையுந் தருமேற்றமுண்டே இக்காலுக்கு; நீயும் ஸுலபமாயிருந்து அவனையும் ஸுலபனாக்குமேற்றமுண்டேயுனக்கு.

(மடநாராய்) அறிவுகெட்டநாராய்! (மடம்) என்று-இங்கு அறிவின்மையைச் சொல்லுகிறது. ஸ்தோத்ரம்பண்ண விழிந்தவள் இங்ஙன் சொல்லக்கடவளோவென்னில்; நிந்தாஸ்துதிபோலே இதுவுங் கொண்டாட்டத்திலேயொன்றாயிருக்கிறது. நிந்தாஸ்துதியாவது - ஆபாதப்ரதீதியிலே நிந்தைபோலேயாய், விழுக்காட்டிலே ஸ்தோத்ரமாயிறேயிருப்பது. ஸம்ஶ்லேஷதசையில், (உ) "న శాస్త్రం నైవచక్రమః-நஶாஸ்த்ரம்நைவசக்ரம:" என்கிறபடியே, அறிவழிந்து முறைகெடப் பரிமாறுகையிறே ப்ரணயித்வத்தில் உனக்குண்டான கௌசலமென்கிறாள். முறையிலே பரிமாறில் ஸ்வரூபத்தை நோக்கிற்றுமித்தனை யொழிய ப்ரணயியன்றிக்கே யொழியுமிறே. † என்னிழவு தீரும்படியான பூர்த்தி உனக்குண்டாகப் பெற்றேனென்கிறாள்.

இருபத்தேழாம்பாட்டு. (செங்காலமடநாராய்) காலைமுற்படக் கொண்டாடுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷதசையிலித்யாதி).

(மடப்பம்) என்று - ஸ்த்ரீத்வமாய், அத்தை - அல்லாத ஆத்மகுணங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாக்கி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னிழவுதீரும்படியானவித்யாதி).

(க) ரா - ஸு - கூO - கூ. (உ)

(நாராய்) என்கிற உக்தி, அம்மே! என்பாரைப்போலே யிருக்கிறதாயிற்று; வழிபறியுண்கிறதசையிலே தாய்முகத்திலே விழித்தாற்போலேயாயிற்று அவனைப்பிரிந்து நோவுபடுகிறதசையிலே இதின் ஸந்நிதியுண்டானவிது. (௧) "[illegible]-பம்பாதீரே ஹநுமதா ஸங்கத:" என்று பிராட்டியைப்பிரிந்து ஸ்மாரக பதார்த்தங்களின்கையிலே பெருமாள் நோவுபடுகிறதசையிலே திருவடி வந்து ஸங்கிஹிதனானவிது வழிபறியுண்டதசையில் தாய்முகத்திலே விழித்தாற்போலே யிருந்ததிறே பெருமாளுக்கு. (நாராய்) என்ற போதையார்த்தி இசையிலேயிறே தோற்றுவது; ராஜமஹிஷியாகையாலே கைக்கூலிதந்து கார்யஞ் செய்யவேண்டும்படியன்றோ வென்னுடைய வேற்றமிருப்பது.

நீ அபேக்ஷிக்கவேணுமோ, கார்யத்தைச் சொல்லலாகாதோ வென்னச் சொல்லுகிறாள். (இன்றேசென்று) நாளைச்செய்கிறோமென்னுமதன்று. அவன்படியைப்பார்த்தாலும் நாளைச்செய்யுமதன்று, என்படியைப்பார்த்தாலும் நாளைச்செய்யுமதன்று. (௨) "[illegible]-நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்னும்படியாயிற்று அவன்படி; (௩) "[illegible]-ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்ருதௌ" என்னும்படியாயிற்று என்படி.

(திருக்கண்ணபுரப்புக்கு) ருஷிகளும் அல்லாத ஆழ்வார்களும் சொல்லுமாபோலேயன்றுகாணும் இவர் திருக்கண்ணபுரமென்றுவிருக்கும்படி. அவர்களளவன்றே இவர்க்கு அவ்வூரிலுண்டான பாவபந்தம். அநந்தாழ்வான் "திருவேங்கடமுடையான்" என்னுமாபோலேயும், பட்டர் "அழகிய மணவாளப்பெருமாள்" என்னுமாபோலேயும், சோமாசியாண்டான் "எம்பெருமானாரே சரணம்" என்னுமாபோலேயும் இராதிறே நாம் திருநாமங்களைச் சொல்லும்போது. (கண்ணபுரம்புக்கு) திருவழுந்தூரிலே தூதுவிட்டாளாகில் பின்பும் அங்கே விடுமதொழிய இங்கே விடுவானென்னென்னில்; திருவழுந்தூரில் அவன் தரிக்கமாட்டான், வண்டும் தானும் அரைகுலைபத் தலைகுலைய எதிரேவந்து ஒருபய்ணம் புகுராநிற்கும், அங்கே செல்லுங்கோளென்கிறாள்.

(என்செங்கண்மாலுக்கு) (என்மாலுக்கு) உபய விபூதியும் தாமிட்ட வழக்காயிருக்கிறவர், நானிட்ட வழக்காம்படி என்னபிமாநத்தே

(௧) ரா-பா-௧-௫அ. (௩) ரா-அ-இ௩-௩௧.
(௨) ரா-ஸு-௩௩-௪௦.

யடங்கியிருக்கிறவர்க்கு. (செங்கண்பாலுக்கு) கண்ணழகைக்காட்டி என்னை "ஜிதம்" என்னப்பண்ணித் தம்மபிமாநத்தே யிட்டுக்கொண்டவர்க்கு. (செங்கண்மாலுக்கு) (க) †"అనిద్రస్సతతం రామః-அநித்ரஸ்ஸததம்ராமః" என்கிறபடியே என்னைப் பிரிகையாலே அவர்க்கு உறக்கமில்லை, அத்தாலே கண் குதறிச் சிவந்திருக்கும், அது உங்களுக்கு அடையாளமென்கிறாளாகவுமாம். (மாலுக்கு) பெரும் பித்தர்க்கு. தம்முடைய பித்தைக்காட்டி என்னைப்பிச்சேற்றினவர்க்கு. பிச்சேறியிருக்குமத்தனையிறே இத்தலைக்குள்ளது, பிச்சேறியிருக்கையும் எதிர்த்தலையைப் பிச்சேற்றுகையும் அத்தலைக்கேயிறேஉள்ளது. (உ) "மாலாய்ப்பிறந்த நம்பியை மாலேசெய்யும் மணாளனை" என்னக்கடவதிறே.

(என்காதல்) தம்முடைய காதல்போலன்றென்று சொலலுங்கோள். (ங) "மின்னிலங்கு திருவுருவு" என்று- உடம்பு குறியழியாதபடியன்றோ நீர் காதல்பண்ணிற்று, (ச) * பொங்கார்மென்னிளங்கொங்கை பொன்னேபூக்கும்படியன்றோ அவள்காதல்பண்ணிற்று என்னுங்கோள். (என்காதல்) (ரு) † "సుప్రీతిరవివేకానాం విషయేష్వనపాయినీ-யாப்ரீதிரவிவேகாநாம் விஷயேஷ்வநபாயிநீ" என்கிற § (படியே) நாட்டார் காதல்போலன்று, முக்தர்காதல்போலன்று காணும் இவளுடையகாதல். ஜ்ஞாநம்பிறந்தவாறே த்யாஜ்யமான காதலிறே ஸம்ஸாரிகளது, ஸாமகஹேதுவான காதலிறே முக்தரது.

(என்துணைவர்க்கு) எனக்கு அவர்ஜநீயபந்துவாயிருக்குமவர்க்கு; எவ்வவஸ்த்தையிலும் எனக்குத்துணையாயிருக்குமவர்க்குச் சொல்லுங்கோள். விமுகமானதசையிலே ஸத்தையைநோக்கிப் பின்பு ஆபிமுக்யத்தைப் பிறப்பித்து, ஸம்ஶ்லேஷித்துப் பிரிந்தபின்பும் ஸத்தைகிடக்கும்படியிறே அவர் துணையாயிருக்கும்படி. (என் துணைவர்க்கு) † இவ்வாற்றாமையைப் பரிஹரிக்குமவர்க்குச் சொல்லுங்கோள். (உரைத்தியாகில்) சொல்லுவுதியாகில். (ஆகில்) என்று-கடகரை இரக்குமதொழிய நியமிக்க ப்ராப்தியில்லையிறே; அத்தாலே திருவுள்ளமாகில் என்கிறாள். (உரைத்தியாகில்) † அவ்ரழகிலே கால் தாழ்ந்து போனகார்யத்தைமறவாதே என்தசையை அறிவிப்புதியாகில். (உரைத்தி) (சு) "వాచా ధర్మమవాప్నుహి-வாசாதர்ம

(செங்கண்மால்) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அநித்ரஸ்ஸததமித்யாதி).
வ்யாவ்ருத்யந்தரம் (யாப்ரீதிரித்யாதி).

தாத்பர்யம் (இவ்வாற்றாமையித்யாதி). அர்த்தாந்தரம் (அவரழகிலேயித்யாதி).

(க) ரா-ஸு-ஙகூ-சச. (ங) உரு. (ரு) வி-பு-க-உ௦-கக.
(உ) நா-தி-கச-ரு. (ச) கஎ. (சு) ரா-ஸு-ஙஅ-க௦.
§ குண்டலிதம் அதிகம்.

மவாப்நுஹி" என்கிறாள். உனக்கு ஒருவார்த்தை, நான்பெறுகிறது ஸத்தையென்கிறாள்.

(இதுவொப்பதெமக்கின்பமில்லை) எனக்கு இத்தோடொத்த ப்ரியமில்லை; நீ உரைக்கையாகிற இதுக்குமேற்பட்ட ஸுகமில்லை. இவனோடு ஸம்ச்லேஷித்தாலன்றோ ஸுகஸித்தியுள்ளது, அறிவித்தமாத்ரத்திலே ஸுகஸித்தியுண்டாமோவென்னில்; "அறிவிக்குமது வேவிலம்பம், வரவு தப்பாது" என்றிருக்கையாலே சொல்லுகிறாள்.

(நாளுமித்யாதி) எனக்கு உபகரித்துவிடுமளவுபோராது, உபகாரஸ்ம்ருதியாலே நான் பண்ணும் கிஞ்சித்காரத்தையும் அங்கீகரிக்கவேணுமென்கிறாள். (நாளுமித்யாதி) ஆசார்யன் ஒருகால் உபகரித்துவிடுமித்தனை, சிஷ்யன்யாவதாயுஷம் அநுவர்த்திக்கக்கடவனென்கை. (பைங்கானமீதெல்லாம்) தன்னபிமாநத்தில் இடந்தத்தைக் கொடுக்குமத்தனையிறே செய்யலாவது, பரப்பையுடைத்தான கடற்கரைச்சோலையடைய. பிரிந்தாரிரங்குமிடம் நெய்தலாகையாலே கடற்கரையிலே தானிருக்கிறதாகையாலே "பைங்கானமீதெல்லாம்" என்கிறாள். (ஈதெல்லாம்) தன்கண்ணாற்கண்ட ப்ரதேசத்தை யடையக்கொடுக்கிறாள். என்விபூதியடங்கலும் தருவனென்கிறாள். இது உபயவிபூதிக்கு முபலக்ஷணம். (க) "பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ" என்னக் கடவதிறே. (உனதேயாக) எனக்கும் உனக்கும் பொதுவாகவன்றியே உனக்கே சேஷமாம்படி தருவேன். (பழனமீன்) நீர்மாறாதே யிருக்கையாலே மத்ஸ்யங்களும் ஆனைக்கன்றுபோலேயிருக்குமிறே. (உ) "यदन्नः पुरुषो भवति तदन्नास्तस्य देवताः-யதந்நபுருஷோபவதி ததந்நாஸ்தஸ்ய தேவதா:" என்கிறபடியே தனக்குஸித்தித்த அம்சத்தைக்கொடுக்கலாவது அவனுக்கிறே, கடகர்க்கு, அவர்களுகந்தது தேடிக் கொடுக்கவேணுமென்கை. (கவர்ந்துண்ணத்தருவன்) மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படியாக ஸாதரமாகத்தருவேன்.

(தந்தால் இங்கேவந்து) உங்கள்பூர்த்தியாலே நான் பண்ணின கிஞ்சித்காரத்தைஸ்வீகரித்திகோளாய்ப் போகையன்றியே என்ஸந்நிதியிலே புஜிக்கவேணும். (வந்து) அவனைப்போலே உபகரித்துப் பின்பு வாராதொழியாதே நானிருந்தவிடத்தே வந்து புஜிக்கவேணும். (உன்பெடையும் நீயும் இனிதிருந்து) ஏகாகியாய் வந்திருக்கவொண்ணாது, அபிமதவிஷயத்தோடேகூட வந்திருக்கவேணும். அது தனக்குத் தேட்டமிறே. (இருநிலத்திலினிதின்பமெய்தலாமே) (௩) * अनन्तक्लेशभाजनम्-அநந்தக்லேசபாஜநமான ஸம்ஸாரத்திலே (ச) * அந்தமில் பேரின்பத்தை ப்ராபிக்கலாம். (ரு) "நல்ல

(க) திருவாய்-௬-அ-௧. (ச) திருவாய்-௩-௰-௧௧.
(உ) ரா-அ-௧௦௩-௩௦. (ரு) ,, அ-௧௦-௧௧.
(௩) ஸ்தோத்ர-௪.

பததகால மனைவாழ்வர்'' என்கிறபடியே வாழப்பெறலாம். † வைஷ்ணவர்கள் சரீரஸம்பந்தயுக்தராகையாலே அபேக்ஷித்ததசைகளிலே அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுத்து வர்த்திக்கும்கார்ஹஸ்த்யத்தால் வந்தவேற்றமில்லையிறே நித்யவிபூதியில் ... ... (உஎ)

மூ.—தெனனிலங்கையரண்சிதறியவுணன்மாளச்
சென்றுலகமூன்றினையுந்திரிந்தோர்தேரால்
மன்னிலங்குபாரதத்தைமாளவூர்ந்த
வரையுருவின்மாகளிற்றைத்தோழீ, என்றன்
பொன்னிலங்குமுலைக்குவட்டில்பூட்டிக்கொண்டு
போகாமைவல்லேனாய்ப்புலவியெய்தி
என்னிலங்கமெல்லாம்வந்தின்பமெய்த
எப்பொழுதும்நினைந்துருகியிருப்பன்நானே. (உஅ)

பதம்.—தோழீ, இலங்கை, தென், அரண், சிதறி, (ரு) அவுணன், மாள, சென்று, உலகமூன்றினையும், திரிந்து, (கO) மன், இலங்கு, பாரதத்தை மாள, ஓர்தேர்ஊர்ந்த, வரையுருவின், (கரு) மா, களிற்றை, வல்லேனாய், என்றன், பொன்இலங்கு, (உO) முலைக்குவட்டில், போகாமை, பூட்டிக்கொண்டு, புலவியெய்தி, என்னிலங்கமெல்லாம், (உரு) வந்து, இன்பமெய்த, எப்பொழுதும், நான், நினைந்து, (ஙO) உருகியிருப்பன். (ஙக)

உரை.—என் உயிர்ப்பாங்கியே! லங்காநகரத்திலே, தர்சநீயமான, கோட்டையை, அழித்து, (ரு) ராவணாஸுரன், முடியும்படியாக, (அந்நகரத்திலே) ப்ரவேசித்து, மூன்றுலோகங்களையும், ஸஞ்சரித்து, (திருவடிகளாலேயளந்து), (கO) அரசர்கள் விளங்காநின்றுள்ள, பாரதஸமரம்முடியும்படி, ஒருதேரை (ஸாரதியாய்நின்று) நடத்தின, மலைபோலேயிருந்துள்ள திண்மையையுடைய, (கரு) பெரிய, யானைபோலேயிருந்துள்ளவனை, ஸமர்த்தையாய்க்கொண்டு, என்னுடைய, வைவர்ண்யத்தையுடைத்தான, (உO) ஸ்தநங்களாகிற ஸ்தம்பத்திலே, (அவன்) புறம்புபோகாதபடி, சேர்த்துக்கொண்டு, (அவனைப் பிரிந்து படும்) க்லேசத்தை (அவன் ஸந்நிதியிலே) யடைந்து, என்னுடைய ஸர்வாவயவங்களும், (உரு) என்னிடத்தே வந்து, ஆநந்தத்தை யடையும்படியாக, ஸர்வகாலத்திலும், (விஶ்லேஷாஸஹையான) நான், (அவரை) நினைத்து, (ஙO) அழிந்துவிடுவேன். (ஙக) (உஅ)

வ்யா.—இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. (தென்னிலங்கை) நம்மாழ்வார் (க) * வைகல்பூங்கழிவாயிலே தூதப்ரேஷணம் பண்ணி அநந்தரம் அவன் வந்து முகங்காட்டக் காணாமையாலே ப்ரணயரோஷம்

† "நல்லபதத்தால் மனைவாழ்வர்" என்றதுக்கர்த்தம் (வைஷ்ணவர்களின் ஐஶ்வர்யம்). ... ... (உஎ)

(க) தி - வாய் - சு - க -

தலையெடுத்தவனுடிநாற்போலே இவளும் தூதுவிட்டு இதிலே யூடு கிறாள். தூதப்ரேஷணம் பண்ணும்படியான ஆற்றாமைக்கு மவ்வருகே ஒருதசாவிசேஷமிறே ப்ரணயரோஷமாகிறது; அப்படியே அத்தசையிலே வெள்ளிடி விழுந்தாற்போலே மநப்ப்ரஸாதம் பிறந்து தெளிந்து, "நம்மாற்றாமை யிருந்தபடியாலும் தூதப்ரேஷணம் பண்ணுகையாலும் சுபநிமித்தங்கள் செய்கையாலும் அவன்வரவு தப்பாது" என்று நிர்ணயித்து, "அவன்வந்தால் முகங்கொடுக்கக்கடவோ மல்லோம்" என்று அத்யவஸித்தாள். அதுக்கு ஹேது வென்னென்னில்; "அவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷாந்தமா யல்லதிராமையாலே இன்னமொரு விஶ்லேஷத்துக்கு இலக்காயிருந்து க்லேசப்படுமதிற்காட்டில் அவன் வந்தால் முகங்கொடாதே அவன் ஸந்நிதியிலேமுடிந்துபிழைக்கக்கடவோம்"என்று பார்த்தாள்; தாந்தாம் முடியநினைப்பார் வெற்றிலைதின்பது, பூச்சூடுவது, சிரிப்பதாமாபோலே, அகவாயழியாநிற்கச் செய்தே இவள் தெளிந்திருக்க, அத்தைக்கண்ட தோழியானவள், "ப்ரணயரோஷம் தலையெடுக்கும்படியான ஆற்றாமை செல்லாநிற்கச்செய்தே நிஶ்ஶங்கமாக இவள் தெளிந்திருந்தாள், இதுக்குஹேதுவென்?" என்றுபார்த்து, "நெஞ்சிலோடுகிறதென்?" என்று கேட்க; "அவன்வந்தால் பண்டுபோலே முகங்கொடுக்கக்கடவேனல்லேன், அவன்ஸந்நிதியிலே முடியக்கடவேனாக அத்யவஸித்தேன்" என்ன; "கெடுவாய்! மலையோடே மல்பொருத மல்லருண்டோ,? உபய விபூதி நாயகனை ஸர்வ சக்தியா யிருக்கிறவனோடே அபலையான நீ எதிரிடுகையாவதென்?" என்று, தோழிக்கு இவள் தன்னிலுங் காட்டில் ரோஷம் கனத்திருக்கையாலே, "ப்ரணயிகளோடு செய்யுமத்தை ப்ரபுக்களோடு செய்யக்கடவதோ?" என்ன; "அவர்ப்ரபுத்வமும் நாடாளும்படியும் என்கையிலே படும்பாடுபாராய்" என்ன; "இவளத்யவஸாய மிருந்தபடியால் முடியுப்போலேயிருந்தது, ப்ரணயரோஷத்தளவிலேயாய் முடியாதபடிநோக்கவேணும்" என்று பார்த்து, "ஆஶ்ரிதர்க்கு அவன் முகங்கொடுக்கும்படி இதுகாண்" என்று சொல்ல; "அமையும், எல்லாம்பகட்டுக்காணும், நான் முடிகைதவிரேன்" என்கிறாள். ப்ரணயிநி யான இவளையொழியத் தோழிக்கு ரோஷம் தலையெடுக்கக்கூடுமோவென்னில்; வீதராகனைச் சருகிலைதின்று போந்த ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் பிராட்டியைக்கண்டு,

இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. (தென்னிலங்கை) அவதாரிகாவாக்யங்களுக்கு நிதர்சநம் (வளையுருவின்மாகளிற்றை) என்றது.

(க) “ஹீநோ்யதநயா ப்ரபு:-ஹீநோயதநயா ப்ரபு:” என்று பெருமாள் நாடாளவும் ஆனைகுதிரை கட்டவும் கற்றுரித்தனை போக்கி ப்ரணயித்வத்தில் புதிய தண்டிலராகாதே! என்றானிறே. முற்படத்தோழி, அவன் ஆஶ்ரிதர்க்கு முகங்கொடுத்த ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி, அத்தை யநுபாவித்து அவையெல்லாம்பகட்டுக் காணெண்கிறாள்.

(தென்னிலங்கையரண்சிதறி) மேல், “வரையுருவின்மாகளிற்றை” என்கையாலே † யானையினுடைய வ்யாபாரமாகப் பேசுகிறாள் - இவ்வபதானங்களையெல்லாம். லங்கையில் தர்சநீயமான வரணைச்சிதறி. அரணின்வலியிறே வீரர்களுக்குத் தர்சநீயமாயிருப்பது. திருவடி பிராட்டியைத்தேடி லங்கையிற்சென்றபோது லங்கையினரணையும் ராவணனுடைய பலத்தையும்பார்த்து, “இவ்வரணிருந்தபடியால், நான் புகுதல், என்தமப்பனை வாயுபுகுதல், வைநதேயன்புகுதல் செய்யுமித்தனை யொழிய வேறொருத்தரால் புகுரவொண்ணாது, அதுதன்னிலும் ராத்ரி புகுருமதொழியப் பகல் புகுரவொண்ணாதாயிற்று அரணிருந்தபடி; இதுக்கு அத்யக்ஷனானவன் றன்னுடையபலமிருந்தபடி யென்னென்னில், வெளிநிலத்திலே எதிரிகளைத் தனியேஜயிக்க வல்லவனாயிருந்தது, இப்படிப்பட்ட தேசத்திலே ஸுகுமாரரான ராஜகுமாரர்களைக் கொண்டுவரத்தேடாநின்றோம்” என்று திருவடிநெஞ்சுளுக்கும்படியிறே அரணிருந்தபடி. (சிதறி) ஓரரணை மணற்கொட்டகத்தைச்சிதறினாற்போலே அநாயாஸேநவழித்தது. ஒருகல்லும் மரமுமாகிலிறே “இடறி” என்பது, பெருமாளுடைய வீரத்தைக் கேட்டிருந்தமாத்ரத்தைக்கொண்டு, (க) “‘யதா ஸைகத மம்புதி-யதாஸைகதமம்பஸி’ என்று ஓரரணை மணற்கொட்டகத்தை யழிக்குமாபோலேகாண் பெருமாள்கையில் நீயும் உன்பரிகரமும் அழியுண்ணப்போகிறபடி என்றாரிறே ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான். (அவுணன் மாளச்சென்று) ராவணன்முடியும்படி சென்று, சென்ற செலவிலே ம்ருதனானான், பின்னைப்பிணம்வெட்டி வாள்முறிந்த வித்தனையாயிற்று. அநாகிறது-ஒருமதஹஸ்தி வழிபோகாநின்றால் முன் கண்டவற்றையடையக் கையாலுங் காலாலு மழித்துக்கொண்டுபோமாபோலே கரதூஷணப்ரப்ருதிகளை நிரஸித்து, தன்னை வாலிலேகட்டிக்கொண்டுதிரிந்த வாலியை நிரஸித்து, கடற்கரையிலே சென்றுவிட்டு லங்கைக்கரணானகடலை அணைசெய்து, லங்கையைச்சென்று

---

† (சிதறி - மாள) என்கையாலே - யானையினுடைய வ்யாபாரமாகப் பேசுகிறானென்றபடி.

(க) ரா-ஸு.௩௰.௰௬, (உ) ரா - யு -

அடைமதிட்படுத்தினபடியைக் கண்டபோதே ம்ருதனானென்னை. ஒருப்ரணயிநிக்காக அவன் பண்ணின வ்யாபாரமிதுவன்றோ வென்ன; அவன் பரமப்ரணயியன்றோ, அபலைகளாயிருப்பார் அகப்படுகைக்காகச்செய்த தொன்றாகையாலே அதுவும் பகட்டுக்காணென்கிறாள்.

(உலகமூன்றினையுந்திரிந்து) சதுர்த்தசபுவநத்தையுமளந்து. ஒருமதஹஸ்திஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணுமாபோலே எல்லார்தலைகளிலும் ஸ்வைரமாகத் திருவடிகளைவைத்தபடியாலே (திரிந்து) என்கிறது. ப்ரணயிநிக்கு முகங்கொடுக்கையன்றியே, அந்யசேஷத்வத்தாலும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் விமுகராயிருப்பார் தலைகளிலுமகப்படத் திருவடிகளை வைக்கும் ஸ்வபாவனன்றோவென்ன; அவன் விசேஷஜ்ஞன்காண், விமுகர்தலையிலே திருவடிகளைவைக்குமதொழிய (க) "எம்பெருமான் திருவடிக்கீழணைய" என்றிருப்பார்க்கு முகங்கொடுக்குமவனன்றுகாணென்கிறாள்.

(ஓர்தேரால் மன்னிலங்கு பாரதத்தைமாளவூர்ந்த) (ஓர்தேரால்) எதிரிகள், "க்ருஷ்ணன் ஆயுதமெடுக்கவேண்டா" என்றவித்தனை யொழியத் "தூதும்போதல், ஸாரத்யம்பண்ணுதல் செய்யவேண்டா" என்றிலர்களே, ஆகையாலே ஸாரதியாய் நின்று ஒருதேராலே யழியச்செய்தான். "இன்னத்தைக்கொண்டு இன்னகார்யஞ்செய்யக்கடவோம்" என்னும் நியதியில்லையிறே. (உ) "கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து" என்னக்கடவதிறே. (மன்னிலங்குபாரதத்தை) அதிரதமஹாரதரான பீஷ்மாதிராஜலோகங்கள் முன்னாசியிலே ஸஞ்சரிக்கும்படியான பாரதத்தை. (மாளவூர்ந்த) பிணமுங் கண்காணாதபடியாகத் தேரைநடத்தின. (ங.) "அடியமாநெடுந்தேர்படை நீறெழச்செற்றபிரான்" என்கிறபடியே தேர்க்காலிலே துகையுண்டு தூளியாய்ப்போம்படியாயிற்றுத் தேரைநடத்தினபடி. தன்னை யொழியச்செல்லாதேயிருப்பாளொருத்தியுடைய குழல் முடிப்பிக்கைக்காக அவன் பண்ணின வ்யாபாரமிதுவன்றோவென்ன; "ஒருத்தி குழலைமுடிப்பிக்கைக்காகத் தன்னையழியமாறி வ்யாபரிப்பதே!" என்று நாட்டாரைப்பகட்டுகைக்காகச்செய்தானித்தனை, தன்னை யொழியச்செல்லாதார்குழலை விரிப்பிக்குமவன்காணென்கிறாள்.

(வரையுருவின்மாகளிற்றை) மலைபோலேயிருந்துள்ள திண்மையையும் செருக்கையுமுடைத்தான ஆனைபோலேயிருந்துள்ளவனை. ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்தில் திண்ணியனாயிருக்கையும், ஆஸ்ரிதர்

(க) உஉ. (ங) தி - வாய் - ச - அ - ங.
(உ) தி - வாய் - ங - உ - ங.

கார்யஞ்செய்த ப்ரீதியாலேவந்த செருக்கையுமுடையவனை. (தோழீ) என் கையாலே அவன்படும்பாடு காணவிறேபுகுகிறாய். அங்ஙனன்றியே, (௧) "[illegible]-ஏகம் து:கம் ஸுகஞ்சநௌ" என்றிருக்கிறவளாகையாலே நீ விலக்காயாகில் அவன்படும்பாடு பாரா யென்னுதல். (தோழீ) நீ விலக்காதொழியவேணும்.

(என்றனித்யாதி) என்கையில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமிருக்க ஜயிக்க வொண்ணாதகிலமுண்டோ? (என்றன் பொன்னிலங்குமுலை) நாட்டார்முலையெழுந்தாற்போலேயோ என்முலையெழுந்தபடி. அவன் முலையெழுந்தாற்போலேயோ என்முலையெழுந்தபடி. (பொன்னிலங்குமுலை) அவனுடைய பும்ஸ்த்வம்போலேயோ என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வமிருப்பது. வ்யதிரேகத்தில விவர்ணமாம்படியன்றோ வென்னுடைய ஸ்த்ரீத்வம். (௨) "மின்னிலங்குதிருவுரு" என்று-வ்யதிரேகத்தில் வடிவு ஏகரூபமாயிருக்கும்படியன்றோ அவனுடைய பும்ஸ்த்வமிருப்பது. ஸதைகரூபமான வடிவையுடையவனுக்கு §வரவுண்டோ? (முலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு) முலையாகிறஸ்தம்பத்தோடே சேர்த்துக்கொண்டு. ஸ்தம்பத்தோடே சேர்க்கையாவது-தன்னுற்றமையை ஆவிஷ்கரிக்கை. (போகாமல்-பூட்டிக்கொண்டு) என்பக்கல் முகம்பெறாமையாலே போகத்தேடும்போது என்னுற்றமையை யடங்க ஆவிஷ்கரிக்கக்கடவேன். (முலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு) † * வரையுருவின் மாகளிறாகையாலே ஒரு மலையிலே சேர்க்கவேணுமிறே. (வல்லேனாய்) இதொன்றுமே குறை யென்கிறாள். என்மநஸ்ஸு ஸஹகரிக்கப்பெறில்; அவன் வந்து முகங்காட்டினால் நெஞ்சு மேல்விழாதொழியப்பெறில்; நீயும் நிஷேதியாதே ஸஹகரிக்கப்பெறில். நெஞ்சிலுங்காட்டில் அந்தரங்கையிறே தோழி. (புலவியெய்தி) அவனைப்பிரிந்து படும் க்லேசத்தை யெல்லாம் அவன் ஸந்நிதியிலே படக்கடவேனென்கிறாள். அதவா, (புலவியெய்தி) அவனைப் பிரிந்து நாம் பட்டபாடித்தனையும் அவன்றான் என்ஸந்நிதியிலே படும்படி பண்ணக்கடவேனென்கிறாளாகவுமாம்.

(என்னிலங்கமெல்லாம் வந்தின்பமெய்த) இன்னமொரு விஶ்லேஷத்துக்கிலக்காயிராதபடி அவன் ஸந்நிதியிலே முடிந்து பிழைக்கக்கடவேன். (என்னிலங்கமெல்லாம்) "இதொரு கண்ணிருந்தபடியென், இதொரு முறுவலிருந்தபடியென், இதொருமுலையிருந்தபடி

(குவடு) என்றதுக்கு (மலை) என்று அருளிச்செய்கிறார் (வரையுருவின் மாகளிறாகையாலேயித்யாதி). ... ... (உஅ)

---

(௧) ராகி-ஞி-கஅ. (௨) உஞ. § (பா) வாயுண்டோ.

யென்" என்றாற்போலே அவன் கொண்டாடும்படி அவனுக்கு ஆதரணீயமான வென்னுடைய ஸர்வாவயவங்களும். (இன்பமெய்த) "க்ஷாமகாலத்தில் குடும்பியாயிருக்குமவன் குடும்பத்தினுடைய பசியும் தன்பசியும் பொறுக்கமாட்டாமையாலே ஸகுடும்பமாய் ஆற்றிலே புக்குமுடியும்" என்னுமாபோலே என் அவயவங்களோடே கூட முடியக்கடவேன். (வந்து) கன்றுவேறு, தாய்வேறாக்கும்விஷயமிறே, ஸ்ரீபரதாழ்வானையும்கைகேயியையும் போலே; ஆகையாலே, தனித்தனியே சேதநஸமாதியாலே அவ்விஷயத்திலே ப்ரவணமாயிற்றேயிருப்பது. அவை அங்குநின்றும் மீண்டு ஆஶ்ரயபூதையான என்னோடேகூடிமுடிகையிலே உத்யோகிக்கை. (இன்பமெய்த) முடியக்கடவேனென்னுமத்தை (இன்பமெய்த) என்கிறாள் - முடிகைதான் பரமபதஸ்தாநீயமாம்படியானவாற்றாமையாலே. (எப்பொழுதும்) எவ்வவஸ்தையிலும். "அவன் வாராதபடியாலே சொல்லுகிறாய், வந்து முகங்காட்டினவாறே, (௧) 'மைவண்ணம்' இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே அவன் ஸௌந்தர்யத்தைக் கண்டவாறே நீ மேல்விழுகிறாய்" என்ன; அத்தசையிலும் முடியக்கடவேன். (எப்பொழுதும்) சேஷித்வத்தால் வந்த ப்ராப்தியைக்காட்டிலும் முடியக்கடவேன்.

(நினைந்துருகியிருப்பன்) நினைத்தமாத்ரத்திலே யழிந்திருப்பன். அவன் வந்து ஸங்கிஹிதனாய், தன் செல்லாமையைக் காட்டினால் அழிகையன்றியே மநோரதித்தமாத்ரத்திலே யழியும்படியாயிற்று இவளுடைய *ஸௌந்தர்யமிருப்பது. நம்மாழ்வாருக்கு ப்ரணயரோஷம் தலையெடுத்தபோது அவன்வந்து முகங்காட்டினவளவிலும் தோழியுந்தானுமாக அவனுக்கும் புகுரவொண்ணாதபடி ப்ரணயரோஷமாகிற மதிளையிட்டுக்கொண்டிருக்கிற க்ரமத்தாலே தன்செல்லாமையைக் காட்டிப் ப்ரணயரோஷத்தை யழித்துக் கிட்டவேண்டிற்று, இவர் நினைப்பதுக்குமுன்னே யழிந்தார். (நானே) "புறம்பு கண்டறியோமீ!" என்ன; என்ப்ரக்ருதியிருக்கும்படி யிதுவென்கிறாள். அல்லாதார் ஒன்றை ஸங்கல்பித்தால் அத்தைமுடிய நடத்தவும் வல்லர்களாயிருப்பார்கள், ஸங்கல்பித்தபோதே யழியும்படியாயாயிற்று நானிருப்பது. ... ... (௨௮)

மூ.—அன்றாயர்குலமகளுக்கரையன்றன்னை
அலைகடலைக்கடைந்தடைத்தவம்மான்றன்னைக்
குன்றாதவலியரக்கர்கோனைமாளக்
கொடுஞ்சிலைவாய்ச்சரந்துரந்துகுலங்களைந்து

* ஸௌகுமார்யமென்றும் பாடம். (௧) ௨௧.